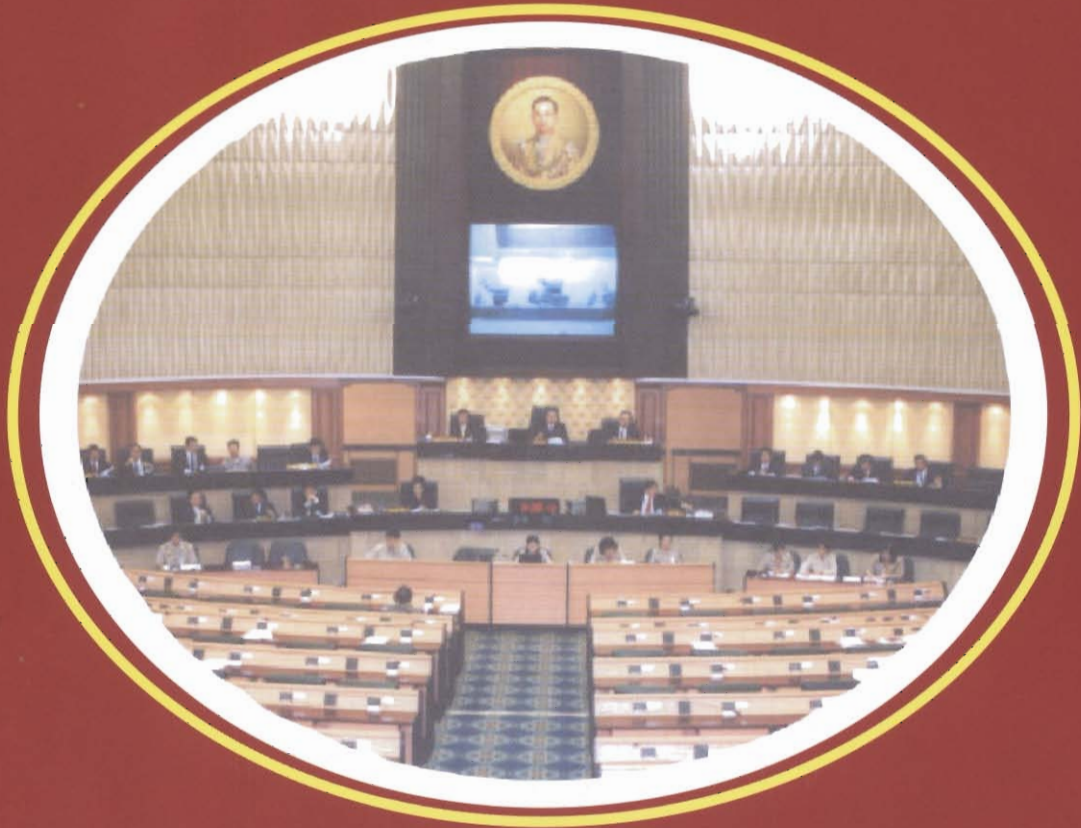

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร
และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

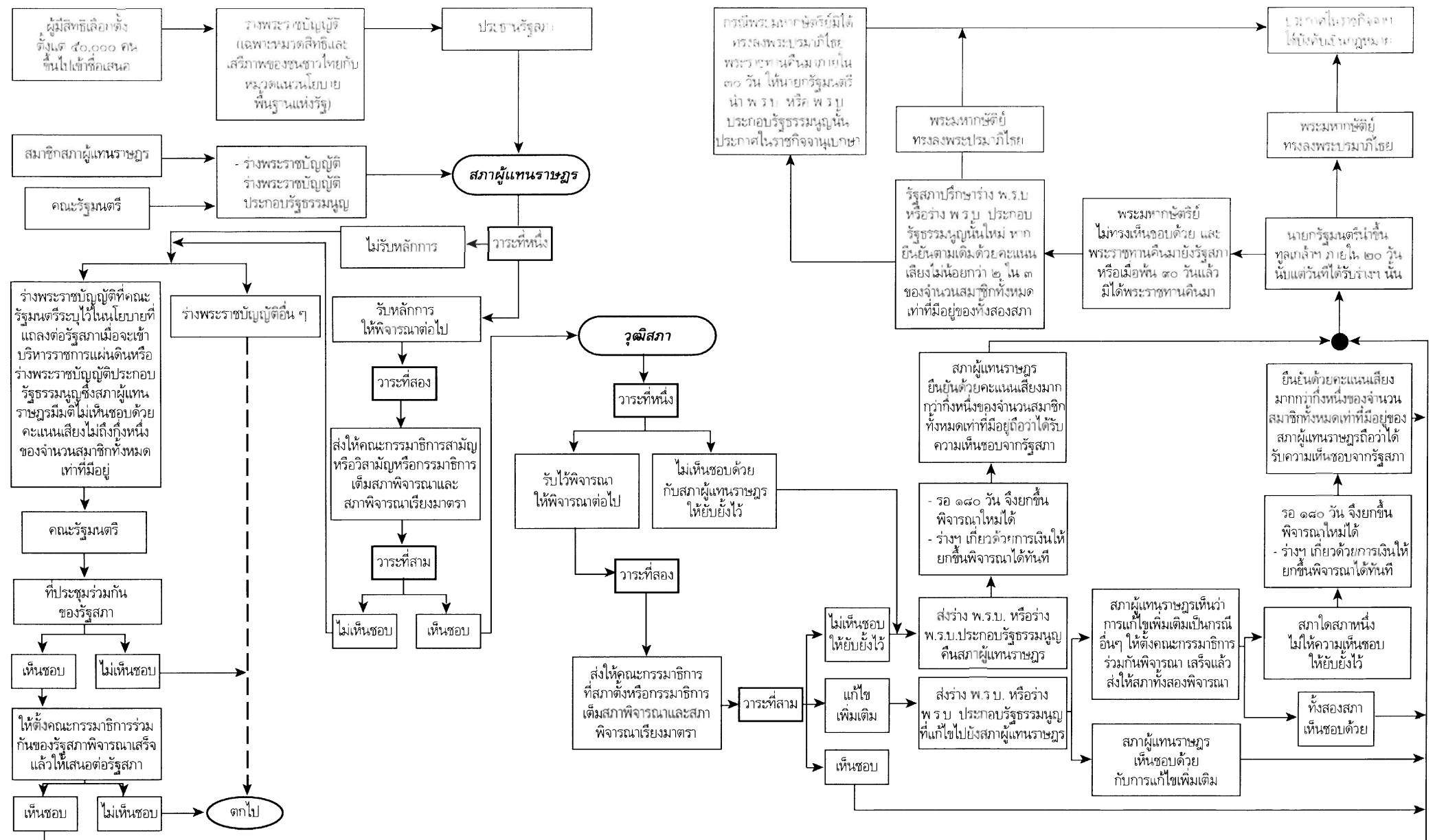
วันจันทร์ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๘

อ.พ. ๑๔/๒๕๕๘

จัดทำโดย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

กระบวนการตราพระราชบัญญัติและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

หมายเหตุ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรรับหลักการแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจมอบหมายให้คณะกรรมการสามัญหรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญไม่เกิน ๑๑ คน พิจารณาศึกษา และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการฯ รายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา (ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๓)

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

การเสนอร่างพระราชบัญญัติฯ

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีผู้เสนอให้สภาผู้แทนราษฎร พิจารณารวม ๒ ฉบับ คือ

๑. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๗ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เป็นเรื่องด่วน

๒. เสนอโดย นาย ธีรวัช ตรีประเสริฐสุวรรณ และนายวิทยา บุตรดีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และได้เสนอในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เพื่อพิจารณาพร้อมกันไปกับร่างพระราชบัญญัติที่เสนอ โดยคณะรัฐมนตรี เนื่องจากมีหลักการทำนองเดียวกัน

เหตุผลที่เสนอร่างพระราชบัญญัติฯ

โดยที่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว มีหลักการสำคัญในการกำหนดให้ศาลภาษีอากร มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาที่เกี่ยวข้อง

ภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร รวมทั้งเพื่อปรับปรุงแก้ไขวิธีพิจารณาคดีภาษีอากรให้มีความถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยคณะรัฐมนตรีมีความเห็นว่าการกำหนดให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากรได้ด้วยนั้น จะเป็นผลให้การพิจารณาพิพากษาคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากรมีความถูกต้องและเป็นธรรมมากขึ้น เพราะคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากรถือเป็นคดีอาญาที่มีลักษณะพิเศษต่างจากคดีอาญาทั่วไป จำเป็นที่จะต้องได้รับการพิจารณาพิพากษาโดยผู้พิพากษาที่มีความชำนาญเกี่ยวกับภาษีอากร รวมทั้งต้องมีวิธีพิจารณาพิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะของคดีภาษีอากร ส่วนการแก้ไขในประเด็นอื่น ๆ นั้น เป็นการแก้ไขกฎหมายให้มีความสอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ ที่มีการปรับปรุงแก้ไขภายหลังจากที่มีการแยกศาลยุติธรรมออกจากกระทรวงยุติธรรม รวมถึงการแก้ไขวิธีพิจารณาคดีของศาลภาษีอากรให้สอดคล้องกับศาลชั้นฎีกาพิเศษอื่น ๆ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร
และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติ
เห็นชอบแล้ว)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร
พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจ
พิจารณาพิพากษาคดีอาญาตามกฎหมาย
เกี่ยวกับภาษีอากร และให้นำประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายว่าด้วย
การจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา
ในศาลแขวงมาใช้บังคับแก่การพิจารณา
พิพากษาคดีดังกล่าวโดยอนุโลม
(แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร”
ในมาตรา ๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗
และมาตรา ๑๗ และเพิ่มมาตรา ๙/๑
และมาตรา ๙/๒)

(๒) กำหนดให้ประธานศาลฎีกา
เป็น ผู้ ร ัก ษ า ก า ร ต า ม ก ก ฎ ห ม า ย
และให้คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม
โดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกากำหนด
จำนวนรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลาง
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ และมาตรา ๑๓
วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดให้ศาลภาษีอากร
นั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปทุกวันจนกว่า
จะเสร็จการพิจารณาและทำคำพิพากษา
หรือคำสั่งโดยเร็ว (เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

(๔) กำหนดให้มีการสืบพยาน
ไว้ล่วงหน้า และให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจ
ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่ใช้
เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนได้
(เพิ่มมาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓)

(๕) กำหนดให้การออกข้อกำหนด
เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณา
และการรับฟังพยานหลักฐานในส่วนของ
คดีอาญาต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญา
ของจำเลยลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์
การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของ
ศาลภาษีอากร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔
มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๙ และเพิ่มมาตรา
๒๕/๑ มาตรา ๒๕/๒ และมาตรา ๒๘/๑)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันศาลภาษีอากรมีอำนาจ
พิจารณาพิพากษาเฉพาะคดีแพ่งที่เกี่ยวกับ
ภาษีอากรเท่านั้น ทำให้คดีอาญาตามกฎหมาย
เกี่ยวกับภาษีอากรซึ่งต้องอาศัยผู้พิพากษา
ที่มีความรู้ความชำนาญด้านกฎหมายเกี่ยวกับ
ภาษีอากร อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษา
ของศาลยุติธรรมอื่น ดังนั้น สมควรกำหนดให้
ศาลภาษีอากรซึ่งเป็นศาลชำนาญพิเศษ
สามารถพิจารณาพิพากษาคดีอาญาดังกล่าวได้
รวมทั้งมีวิธีพิจารณาพิเศษที่เหมาะสม
กับลักษณะของคดีภาษีอากร อันจะเป็นผลให้
การดำเนินคดีภาษีอากรมีความถูกต้องและ
เป็นธรรมมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษี
อากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๑. ให้ยกเลิกความในบทนิยาม
คำว่า “คดีภาษีอากร” ในมาตรา ๓ แห่ง
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร
และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“คดีภาษีอากร” หมายความว่า
คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของ
ศาลภาษีอากร (ร่างมาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗
แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร
และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๗ ศาลภาษีอากร มีอำนาจ
พิจารณาพิพากษาคดีดังต่อไปนี้

- (๑) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของ
เจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมาย
เกี่ยวกับภาษีอากร
- (๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับ
สิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร
- (๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับ
การขอคืนค่าภาษีอากร
- (๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิ
หรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้น
เพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร
- (๕) คดีอาญาตามกฎหมาย
เกี่ยวกับภาษีอากร
- (๖) คดีที่มีกฎหมายบัญญัติ
ให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร (ร่างมาตรา ๕)

๓. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา
๙/๑ และมาตรา ๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณา
คดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๙/๑ ในการฟ้องคดีอาญา
สำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียว
เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และบทใด
บทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร
ให้ศาลภาษีอากรรับพิจารณาพิพากษาความผิด
บทอื่นไว้ด้วย

มาตรา ๙/๒ ในการฟ้องคดีอาญา
สำหรับการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรม
ต่างกันในความผิดที่เกี่ยวข้องกัน
และบางกรรมไม่อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร
ศาลภาษีอากรจะรับพิจารณาพิพากษาทุกกรรม
หรือไม่รับพิจารณาพิพากษาเฉพาะกรรมใด
กรรมหนึ่งหรือหลายกรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจ
ของศาลภาษีอากร โดยให้โจทก์แยกฟ้อง
เป็นคดีใหม่ยังศาลที่มีอำนาจก็ได้ ทั้งนี้
ให้คำนึงถึงความสะดวกและเพื่อประโยชน์
แห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญ

ก่อนเริ่มต้นสืบพยาน หากจำเลยเห็นว่า
การพิจารณาคดีอาญาตามวรรคหนึ่งต่อไป
ในศาลภาษีอากรจะไม่สะดวกหรือไม่ได้เป็นไป
เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จำเลยอาจยื่น
คำร้องพร้อมแสดงเหตุผลหรือพยานหลักฐาน
ต่อศาลภาษีอากรขอให้แยกฟ้องไปยังศาล
ที่มีอำนาจ เมื่อศาลภาษีอากรเห็นสมควร
จะมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้นก็ได้
(ร่างมาตรา ๖)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๗ กระบวนพิจารณาในศาลภาษีอากรให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และข้อกำหนดตามมาตรา ๒๐ ในกรณีที่ไม่มียกเว้นและข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๘)

๕. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๑๗/๑ ให้ศาลภาษีอากรดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปจนกว่าจะเสร็จการพิจารณา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้ และเมื่อเสร็จการพิจารณาคดี ให้ศาลภาษีอากรรับทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว

มาตรา ๑๗/๒ ถ้าบุคคลใดเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนอาจต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาเมื่อมีคดีภาษีอากรเกิดขึ้น หรือถ้าคู่ความฝ่ายใดในคดีเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนจำนงจะอ้างอิงจะสูญหายเสียก่อนที่จะนำมาสืบหรือเป็นการยากที่จะนำมาสืบในภายหลังก่อนบุคคลนั้นหรือคู่ความฝ่ายนั้นอาจยื่นคำขอต่อศาล

ภาษีอากร โดยทำเป็นคำร้องขอหรือคำร้องให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันที

เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้น ให้ศาลหมายเรียกผู้ขอและคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องมาศาล และเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ให้ศาลสั่งคำขอตามที่เห็นสมควร ถ้าศาลสั่งอนุญาตตามคำขอแล้วให้สืบพยานหลักฐานไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ส่วนรายงานและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนั้นให้ศาลเก็บรักษาไว้

มาตรา ๑๗/๓ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินเมื่อมีการยื่นคำขอตามมาตรา ๑๗/๒ ผู้ยื่นคำขอจะยื่นคำร้องรวมไปด้วยเพื่อให้ศาลภาษีอากรมีคำสั่งหรือออกหมายตามที่ขอโดยไม่ชักช้า และถ้าจำเป็นจะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนก็ได้ ในกรณีศาลสั่งอนุญาตตามคำขอ ศาลจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ให้นำมาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๒ มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ และมาตรา ๒๖๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่กรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๙)

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕/๑ และมาตรา ๒๖ คำพิพากษา

หรือคำสั่งของศาลภาษีอากร ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น และให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยอุทธรณ์และฎีกามาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๑)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๕ คดีภาษีอากรในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทในชั้นอุทธรณ์ไม่เกินสองแสนบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง (ร่างมาตรา ๑๒)

๘. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๒๕/๑ คดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลภาษีอากรในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

- (๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก
- (๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้

(๓) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ศาลรอกการกำหนดโทษไว้ (ร่างมาตรา ๑๓)

๙. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘/๑ และมาตรา ๒๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๒๘/๑ คดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ คู่ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาไปพร้อมกับอุทธรณ์ก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ เมื่อศาลภาษีอากรตรวจอุทธรณ์แล้วเห็นว่าเป็นอุทธรณ์ที่ต้องห้ามก็ให้ส่งอุทธรณ์และคำขอดังกล่าวไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณา แต่ถ้าศาลภาษีอากรเห็นว่าอุทธรณ์ดังกล่าวไม่ต้องห้ามก็ให้มีคำสั่งรับอุทธรณ์นั้นไว้ดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่ศาลภาษีอากรสั่งไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ คู่ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลภาษีอากรมีคำสั่งก็ได้ ถ้าคู่ความยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว จะอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไม่ได้

การยื่นคำขอและการพิจารณาคำขอของศาลฎีกาตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา

คดีที่ศาลภาษีอากรมีคำสั่งรับอุทธรณ์ส่งมาให้ศาลฎีกา หากศาลฎีกาพิจารณาเห็นว่า

อุทธรณ์นั้นต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ ให้ยกอุทธรณ์ แต่ถ้าศาลฎีกาพิจารณา เห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาด จะรับพิจารณา พิพากษาคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ดังกล่าวนั้นก็

คดีที่ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ แต่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อที่อุทธรณ์นั้น ไม่สมควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกา ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยระเบียบ ของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาจะยกอุทธรณ์ ดังกล่าวเสียก็ได้

ระเบียบตามวรรคสามและวรรคห้า เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๘/๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘/๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคหก มาใช้บังคับแก่คดีภาษีอากร ในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ต้องห้ามอุทธรณ์ ตามมาตรา ๒๕/๑ โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๔)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๙ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการพิจารณา พิพากษาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์ และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณา พิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในศาลฎีกา โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๕)

๑๑. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๓๔ ในระหว่างที่ศาลภาษีอากร จังหวัดยังมีได้เปิดทำการในท้องที่ใด ให้ศาลภาษีอากรกลางมีเขตอำนาจเกี่ยวกับ คดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาในท้องที่ นั้นด้วย โจทก์จะยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัด แห่งท้องที่ที่ความผิดเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่า ได้เกิดขึ้นหรือจำเลยมีที่อยู่หรือถูกจับได้ หรือท้องที่ที่เจ้าพนักงานทำการสอบสวนจำเลย ก็ได้ ให้ศาลจังหวัดแจ้งไปยังศาลภาษีอากร กลาง เมื่อศาลภาษีอากรกลางสั่งรับคดีนั้นไว้ พิจารณาแล้วศาลภาษีอากรกลางอาจออกไป ทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและ พิพากษาคดี ณ ศาลจังหวัดแห่งท้องที่นั้น หรือกำหนดให้ทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลภาษี อากรกลางก็ได้ ตามที่ศาลภาษีอากรกลาง จะเห็นสมควร

ให้ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจออกหมายจับ หมายค้น หมายขัง หรือหมายปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยรวมทั้ง การมัดฟ้องในคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับ คดีอาญา

ศาลภาษีอากรกลางอาจขอให้ ศาลจังหวัดใดดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ อันมิใช่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลจังหวัดนำวิธีพิจารณาคดีภาษีอากรในหมวด ๓ มาใช้บังคับ แก่การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลนั้น (ร่างมาตรา ๑๖)

๑๒. บรรดาคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ หรืออยู่ระหว่างอายุอุทธรณ์หรือฎีกาในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ดำเนินคดีดังกล่าวต่อไป โดยถือว่าคดีนั้นมีใช้คดีภาษีอากรตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๗)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ ซึ่งมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ กับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ภาคผนวก : พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

: ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

: ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ และนายวิทยานุกูลดิวงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยเป็นผู้เสนอ

: รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร

: ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ตุลาคม ๒๕๔๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายหน้ท ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นายสุชาติ พันทองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒

นางสาวนภพร ชวรงค์กร นิตกร ๕ นายโสภณ ชาตบุษย์จารุ นิตกร ๔

นายรุ่งธรรม เปรมมางกูร นิตกร ๔ นางสาวสุวรรณา พรหมพิมพ์ วิทยากร ๔

นางสิริกัญย์ ส่องแสง เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๕ นายพัลลภ วงศ์พานิช เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา	๑ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญจากการอภิปราย ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณา คดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๑
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๕
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณา คดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๑๒
- ประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณา คดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๒๑
๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง	๒๑
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง	๒๑
๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง	๒๒
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา	๒๓
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม	๓๒
ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณา คดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข) กับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)	๓๓
ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
- คู่มือการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีภาษีอากร	๔๓
- ข้อกำหนดคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๔๔	๖๖
- การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการฟ้องคดีภาษีอากร	๗๗
- ข้อเสนอแนะในการยื่นฟ้องคดีภาษีอากรต่อศาล	๘๖

ข่าวที่เกี่ยวข้อง ๙๒

- ภาคผนวก : - พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร
พ.ศ. ๒๕๒๘ ..... (๑)
- ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ..... (๙)
- ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณา
คดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ
และนายวิทยา บุตรดีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ ..... (๓๑)
- รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
สภาผู้แทนราษฎร ..... (๔๑)
- ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ..... (๖๕)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญ
จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร
และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร

และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีผู้เสนอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณารวม ๒ ฉบับ คือ

๑. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี^๑ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๗ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เป็นเรื่องด่วน

๒. เสนอโดย นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ และนายวิทยา บุตรดีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย^๒ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และได้เสนอในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เพื่อพิจารณาพร้อมกันไปกับร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี เนื่องจากมีหลักการทำนองเดียวกัน

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรีนั้น เป็นร่างพระราชบัญญัติที่บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว และได้ค้างการพิจารณาในวาระที่หนึ่งจนอายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง ต่อมาภายหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป คณะรัฐมนตรีชุดใหม่ที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีได้ร้องขอต่อรัฐสภา เพื่อให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไป โดยรัฐสภามีมติให้ความเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไปตามมาตรา ๑๗๘^๓ ของรัฐธรรมนูญ สภาผู้แทนราษฎรจึงได้พิจารณา

^๑ โปรดดูร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอในภาคผนวกหน้า (๙)

^๒ โปรดดูร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ และนายวิทยา บุตรดีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอในภาคผนวกหน้า (๓๑)

^๓ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗๘ บัญญัติว่า "ในกรณีที่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง หรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมหรือบรรดาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วย หรือเมื่อพ้นเก้าสิบวันแล้วมิได้พระราชทานคืนมาให้เป็นอันตกไป

ในกรณีที่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรภายหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี จะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม หรือร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบต่อไปได้ ถ้าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปร้องขอภายในหกสิบวันนับแต่วันเรียกประชุมรัฐสภาครั้งแรกหลังการเลือกตั้งทั่วไป และรัฐสภามีมติเห็นชอบด้วย แต่ถ้าคณะรัฐมนตรีมิได้ร้องขอภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ หรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอันตกไป

การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติ หรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญต่อไป ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับการประชุมรัฐสภา"

ร่างพระราชบัญญัติต่อไปในวาระที่หนึ่ง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๒๕^๕ โดยที่มีเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เนื่องจาก ปัจจุบันศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเฉพาะคดีแพ่งที่เกี่ยวกับภาษีอากรเท่านั้น ทำให้คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรซึ่งต้องอาศัยผู้พิพากษาที่มีความรู้ ความชำนาญ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมอื่น ดังนั้น สมควรกำหนดให้ศาลภาษีอากรซึ่งเป็นศาลชำนาญพิเศษสามารถพิจารณาพิพากษาคดีอาญา ดังกล่าวได้ รวมทั้งมีวิธีพิจารณาพิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะของคดีภาษีอากร อันจะเป็นผลให้การดำเนินคดีภาษีอากรมีความถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สำนักงานศาลยุติธรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจสอบพิจารณา โดยรับความเห็นและข้อสังเกตของกระทรวงยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม ไปประกอบการพิจารณาและส่งให้ คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้ง ๒ ฉบับ พร้อมกันไป ในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และได้ลงมติรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้ง ๒ ฉบับพร้อมกันไป ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และมีมติ ให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญคณะหนึ่ง จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ขึ้นคณะกรรมการวิสามัญโดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

๑. ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายสาคร ตั้งวรณันวิบูลย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายฉลาด ขามช่วง	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายพรชัย อิศววัฒนาวพร	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๖. นายวรรณชัย บุญบำรุง	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

^๕ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๒๕ กำหนดว่า "เมื่อรัฐสภามีมติให้ความเห็นชอบ ให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อไป ตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญ ถ้าร่างพระราชบัญญัตินี้ค้างการพิจารณาอยู่ในวาระใด ก็ให้พิจารณาต่อไปในวาระนั้น และให้ประธานสภาบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วน

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ถ้าอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ ให้สภา ตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่"

^๖ หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

๗. นายอนุวัช วงศ์วรรณ	เป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการคนที่สอง
๘. นายสมศักดิ์ โสมกลาง	เป็นโฆษกคณะกรรมการการ
๙. นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล	เป็นโฆษกคณะกรรมการการ
๑๐. นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการการ
๑๑. ร้อยตรี กฤษฏา การุญ	๑๒. นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร
๑๓. นายกิตติ สมทรัพย์	๑๔. นายกิตติกร โล่ห์สุนทร
๑๕. นายเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์	๑๖. นายเกียรติ สิทธิอมร
๑๗. นายฉัตรชัย ศิลาพร	๑๘. นายเฉลิมชัย จีนะวิจารณ์
๑๙. นายชาญณรงค์ ปราณีจิตต์	๒๐. นายไชยรัตน์ ไทยเจียมอารีย์
๒๑. นายธนัสต์ ทวีเกื้อกุลกิจ	๒๒. นายธรรมมา ปิ่นสุภาภรณ์
๒๓. นายนิยม ช่างพินิจ	๒๔. นายปิลันธน์ จิตต์ธรรม
๒๕. นายพิชัย นิลทองคำ	๒๖. นางสาวภูวนิดา คุณผลิน
๒๗. นางสาวรสพิมล จิระเมธากร	๒๘. นายวีรวิทย์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา
๒๙. นายวัส ดิงสมิตร	๓๐. นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล
๓๑. นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	๓๒. นายวิรัตน์ ตยางคนนท์
๓๓. นายเสรี สาระนันท์	๓๔. นายอันวาร์ สาและ
๓๕. นายอุดร ทองประเสริฐ	

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ พร้อมรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้วได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

^๑ หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

^๒ โปรดดูรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร ในภาคผนวกหน้า (๔๑)

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริ ให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใด หรือจะเสนอให้วุฒิสภาดังตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙^๖ และในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ได้พิจารณาและเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณา เมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

---

^๖ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ กำหนดว่า "เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือในกรณีที่มีความจำเป็น วุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นต่อไป"

เรื่องเสรีจที่ ๕๑๙/๒๕๔๗

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๑๒๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๖ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สำนักงานศาลยุติธรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับความเห็นและข้อสังเกตของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาด้วย

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้แทนศาลภาษีอากรกลาง ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานกิจการยุติธรรม) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่สำนักงานศาลยุติธรรมเสนอ

สำนักงานศาลยุติธรรมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขบทบัญญัติให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร รวมทั้งแก้ไขให้มีวิธีพิจารณาคดีพิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะของคดีภาษีอากรซึ่งเป็นคดีที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยกำหนดเรื่องการออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐาน เรื่องการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกัน เรื่องการสืบพยานไต่สวนหน้า และเรื่องหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากรที่ให้มีการอุทธรณ์โดยตรงไปยังศาลฎีกา อันจะเป็นผลทำให้การดำเนินคดีภาษีอากรมีความถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น.

๒. ข้อสังเกตในชั้นต้นของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ ได้อภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

(๑) การกำหนดให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัติแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้มีองค์การอื่นนอกจากฝ่ายการเมืองเข้าร่วมรับผิดชอบในการออกกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ยังมีความเห็นที่แตกต่างจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าดำเนินการดังกล่าวจะเกิดปัญหาในทางปฏิบัติเมื่อราษฎรเข้าชื่อร้องขอให้แก้ไขกฎหมายและเสนอมายังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เนื่องจาก

รัฐธรรมนูญไม่ได้ให้อำนาจแก่ประธานศาลฎีกาในการดำเนินการเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้ ยังเป็นการขัดกับหลักที่ให้ฝ่ายบริหารรับผิดชอบต่อฝ่ายนิติบัญญัติในการออกกฎหมายอีกด้วย

(๒) การกำหนดให้วุฒิสภาผู้พิพากษาของศาลไปยังศาลฎีกาโดยตรงจะทำให้กระบวนการพิจารณาคดีภาคีอากรสามารถดำเนินการเสร็จสิ้นได้โดยเร็ว และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาความรู้และความชำนาญของผู้พิพากษาศาลฎีกาของสำนักงานศาลยุติธรรม อย่างไรก็ตาม เพื่อไม่ให้เป็นการลิดรอนสิทธิของคู่ความในคดี สมควรให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินกระบวนการพิจารณาร่วมพิจารณาเพื่อกำหนดแนวทางที่ถูกต้องและเป็นธรรมมากขึ้น

สำนักงานอัยการสูงสุด มีข้อสังเกตดังนี้

(๑) การฟ้องคดีอาญาเกี่ยวกับภาคีอากรตามร่างมาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๗/๒ (มาตรา ๙/๒ ตามร่างที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว) บัญญัติให้ศาลภาคีอากรมีอำนาจที่จะไม่รับพิจารณาพิพากษาเฉพาะกรรมใดกรรมหนึ่งหรือหลายกรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลภาคีอากร โดยให้โจทก์แยกฟ้องเป็นคดีใหม่ยังศาลที่มีอำนาจก็ได้ นั้น ไม่เป็นการอำนวยความสะดวกในการดำเนินคดี เนื่องจากอาจต้องมีการแยกฟ้องได้ในหลายกรณีทำให้มีการดำเนินคดีล่าช้า ในเมื่อศาลภาคีอากรเป็นศาลชั้นอุทธรณ์แล้วก็ควรจะรับพิจารณาพิพากษาไปให้เสร็จสิ้นในคราวเดียวกัน อันจะเป็นการอำนวยความสะดวกในการดำเนินคดี

(๒) การออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานนั้น ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญต่อการดำเนินคดี และโดยที่การออกข้อกำหนดนั้นไม่ได้ผ่านขั้นตอนการกลั่นกรองเหมือนเช่นการออกกฎหมาย ดังนั้น การออกข้อกำหนด จึงควรพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ การออกข้อกำหนดที่ผ่านมามีจะเป็นเพียงการอำนวยความสะดวกแก่ศาล และโดยที่การดำเนินคดีในศาลนั้นมีผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ พนักงานอัยการและทนายความ ฉะนั้น ข้อกำหนดใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาคดีและการรับฟังพยานหลักฐาน จึงควรให้บุคคลทั้งสามฝ่าย คือ ศาล พนักงานอัยการ และทนายความ ร่วมกันพิจารณาในการออกข้อกำหนด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการอำนวยความสะดวกยุติธรรม ดังนั้น ในร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ ควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อความเป็นอย่างนี้

“มาตรา ๒๐ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวกรวดเร็ว และเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาคีอากรกลาง อธิบดีอัยการฝ่ายคดีภาคีอากร และนายกสภาทนายความ โดยอนุมัติประธานศาลฎีกา มีอำนาจร่วมกันออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานใช้บังคับในศาลภาคีอากรได้ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยต้องลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมายข้อกำหนดนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

(๓) สิทธิในการอุทธรณ์ฎีกาคดีอาญาเกี่ยวกับคดีภาคีอากรนั้น หากคดีอาญาดังกล่าวมิได้ฟ้องที่ศาลภาคีอากร จำเลยมีสิทธิอุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์และฎีกาไปยังศาลฎีกา

แต่หากนำคดีอาญาดังกล่าวมาฟ้องที่ศาลภาชีอากร สิทธิของจำเลยย่อมลดลงเหลือเพียงการอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาเท่านั้น ซึ่งทำให้ระบบการกลั่นกรองคดีขาดหายไป และมีได้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ก่อให้เกิดความแตกต่างในการดำเนินคดีอาญา ซึ่งการอุทธรณ์คำพิพากษาไปยังศาลฎีกาโดยตรงนั้นมีความเหมาะสมกับการดำเนินคดีภาชีอากรในส่วนแพ่งเท่านั้น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีข้อสังเกตว่า ในร่างมาตรา ๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔) ที่แก้ไขด้วยคำจาก “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้” เป็น “ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้” น่าจะไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ที่ขอแก้ไข เพราะเดิมผู้ออกกฎหมายและตอบข้อหารือคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ผู้พิจารณาพิพากษาลงโทษคือผู้พิพากษารวมทั้งประธานศาลฎีกาด้วย เมื่อขอแก้ไขเป็นประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัติก็เปรียบเหมือนผู้ออกกฎหมายและผู้พิพากษาออกกฎหมายด้วย น่าจะไม่เหมาะสมแต่อย่างใด

๓.สาระสำคัญของร่างกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาชีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาชีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยนำประเด็นอภิปรายและข้อสังเกตดังกล่าวข้างต้นมาพิจารณาด้วยแล้ว ปรากฏผลการพิจารณา ดังนี้

๓.๑ แก้ไขวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ จากเดิมที่กำหนดให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เป็นให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีเวลาเตรียมการเพื่อดำเนินการตามหลักการใหม่ (ร่างมาตรา ๒)

๓.๒ กำหนดให้ศาลภาชีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาชีอากร โดยแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคำในบทนิยามคำว่า “คดีภาชีอากร” จากคำว่า “คดีแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาชีอากร” เป็น “คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาชีอากร” โดยตัดคำว่า “แพ่ง” ออก เพื่อให้ครอบคลุมถึงคดีอาญา (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คดีภาชีอากร” ในมาตรา ๓)

(๒) กำหนดให้ศาลภาชีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาชีอากร (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)

(๓) เพิ่มเติมหลักเกณฑ์ในการรับฟ้องคดีอาญาของศาลภาชีอากรกรณีความผิดกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลภาชีอากร ให้ศาลภาชีอากรรับพิจารณาพิพากษาข้อหาความผิดบทอื่นไว้ด้วย (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๘/๑) สำหรับการรับฟ้องคดีอาญากรณีความผิดหลายกรรมต่างกันในความผิดที่เกี่ยวข้องกันและบางกรรมไม่อยู่

ในอำนาจของศาลภาษีอากรนั้น คณะกรรมการฯ ได้แก้ไขหลักการจากร่างเดิมของสำนักงานศาลยุติธรรม (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๗/๒) ที่กำหนดให้ศาลภาษีอากรมีดุลพินิจที่จะไม่รับพิจารณาพิพากษาเฉพาะกรรมใดกรรมหนึ่งหรือหลายกรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร และให้โจทก์แยกฟ้องเป็นคดีใหม่ต่อศาลซึ่งมีอำนาจ เป็นให้ศาลภาษีอากรมีดุลพินิจที่จะรับฟ้องทุกกรรมหรือกำหนดให้ฟ้องทุกกรรมในศาลที่มีเขตอำนาจได้ เมื่อคำนึงถึงความสะดวกและประโยชน์แห่งความยุติธรรม ทั้งนี้ เพื่อลดภาระแก่จำเลยที่ต้องเดินทางไปต่อสู้อคดีในศาลหลายแห่ง (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๗/๒)

(๔) กำหนดให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับกับกระบวนการพิจารณาในศาลภาษีอากรโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)

(๕) กำหนดให้การออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณา และการรับฟังพยานหลักฐานในส่วนคดีอาญาต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้อคดีอาญาของจำเลยลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

๓.๓ กำหนดให้ประธานศาลฎีการักษาการตามกฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

สำหรับประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ และข้อสังเกตของสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้น แม้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จะเห็นควรกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมซึ่งเป็นผู้แทนของฝ่ายบริหารเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากการรักษาการตามกฎหมายเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสภาผู้รักษาการตามกฎหมายจึงต้องรับผิดชอบต่อฝ่ายนิติบัญญัติได้โดยตรง แต่ประธานศาลฎีกาไม่สามารถรับผิดชอบต่อสภาได้ก็ตาม แต่กรรมการฯ ที่เป็นผู้พิพากษามีความเห็นว่าเป็นไปตามมาตรา ๒๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานอิสระ โดยมีประธานศาลฎีกาเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และตามกฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งศาลและวิธีพิจารณาความในศาลที่ผ่านมานับแต่เมื่อหน่วยงานธุรการของศาลยุติธรรมและกระทรวงยุติธรรมได้แยกเป็นอิสระออกจากกัน ได้กำหนดให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายดังกล่าวมาโดยตลอด ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางที่รัฐสภาได้เคยกำหนดไว้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงได้กำหนดให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามร่างกฎหมายฉบับนี้.

๓.๔ กำหนดให้คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกามีอำนาจกำหนดจำนวนรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาชั้นกลางแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับการที่ศาลยุติธรรมได้แยกออกจากกระทรวงยุติธรรม (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓) โดยคณะกรรมการฯ ได้แก่ ไซร่างของสำนักงานศาลยุติธรรมจากเดิมที่กำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาตามจำนวนที่กำหนดโดยคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม แต่ไม่เกินสามคน เป็นว่า กำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาหนึ่งคนและในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม จะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษามากกว่าหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนก็ได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๔ ววรรคหนึ่ง ตอนท้าย แห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ซึ่งได้กำหนดเรื่องการกำหนดจำนวนรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นเอาไว้

๓.๕ กำหนดให้ศาลฎีกาชั้นกลางพิจารณาคดีติดต่อกันไปทุกวันจนกว่าจะเสร็จการพิจารณา ซึ่งเป็นลักษณะทำนองเดียวกับมาตรา ๓๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

๓.๖ กำหนดให้มีการสืบพยานไว้ล่วงหน้า และให้ศาลฎีกาชั้นกลางมีอำนาจยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่ใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอให้สืบไว้ก่อนได้ (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓)

๓.๗ กำหนดให้การออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานในศาลฎีกาต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐) เพื่อเป็นการควบคุมการออกข้อกำหนดและเป็นการคุ้มครองสิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลย

สำหรับข้อสังเกตของสำนักงานอัยการสูงสุดที่เห็นควรให้อธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาชญากรรม นายกสภานายความ และอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาชั้นกลางร่วมกันออกข้อกำหนดตามมาตรา ๒๐ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้วเห็นว่า วิธีการในการออกข้อกำหนดดังกล่าวสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลและวิธีพิจารณาคดีของศาลชั้นฎีกาพิเศษต่าง ๆ อยู่แล้ว จึงเห็นควรคงหลักการไว้ตามเดิม

๓.๘ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การอุทธรณ์และกรณีต้องห้ามอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลฎีกาชั้นกลาง (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๒๕/๑ และมาตรา ๒๕/๒) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) ในร่างมาตรา ๑๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔) กำหนดให้มีการอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลฎีกาชั้นกลาง (ทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา) ไปยังศาลฎีกา

สำหรับข้อสังเกตของสำนักงานอัยการสูงสุดที่เห็นว่า การกำหนดให้ศาลภาษีอากร มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร อาจทำให้สิทธิของจำเลยได้รับผลกระทบ เนื่องจากระบบการกลั่นกรองคดีในชั้นอุทธรณ์จะขาดหายไปนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า คดีโดยทั่วไปทั้งคดีแพ่งและคดีอาญาไม่จำเป็นที่จะต้องมีการพิจารณาชี้ขาด ตัดสินคดีกันถึงสามศาล โดยหลักแล้วคดีควรยุติกันที่ศาลอุทธรณ์ และให้ฎีกาได้เฉพาะคดีสำคัญจริง ๆ เท่านั้น ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็ไม่ได้กำหนดบังคับว่าการพิจารณาชี้ขาด ตัดสินคดีอาญาจะต้องพิจารณากันทั้งสามศาล แต่การแก้ไขหลักการดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องไปแก้ไข ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนั้น การกำหนดให้มีการอุทธรณ์ตรงไปยังศาลฎีกาโดย ไม่ได้ผ่านศาลอุทธรณ์ จึงไม่ได้มีผลกระทบต่อสิทธิของจำเลยแต่ประการใด แต่จะยังช่วยทำให้คดีเสร็จสิ้นไปได้รวดเร็วขึ้น อันจะเป็นผลดีต่อจำเลยมากกว่า

(๒) ในร่างมาตรา ๑๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕) กำหนดกรณีต้องห้ามอุทธรณ์ สำหรับคดีภาษีอากรในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดีอาญา คณะกรรมการฯ ได้แก้ไขหลักการเกี่ยวกับ ข้อยกเว้นที่ต้องห้ามอุทธรณ์ โดยตัดกรณีผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีได้ทำความเห็นแย้งออก เพื่อให้ สอดคล้องกับหลักการตามร่างมาตรา ๑๓ (เพิ่มมาตรา ๒๕/๒)

(๓) ในร่างมาตรา ๑๓ (เพิ่มมาตรา ๒๕/๑) กำหนดกรณีต้องห้ามอุทธรณ์ สำหรับคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญา อันเป็นหลักการตามมาตรา ๒๕/๑ (ร่างมาตรา ๑๒ ของร่างสำนักงานศาลยุติธรรม)

(๔) ในร่างมาตรา ๑๓ (เพิ่มมาตรา ๒๕/๒) ซึ่งกำหนดข้อยกเว้นสำหรับ คดีอาญาที่ต้องห้ามอุทธรณ์ อันเป็นหลักการตามมาตรา ๒๕/๒ (ร่างมาตรา ๑๒ ของร่างสำนักงาน ศาลยุติธรรม) นั้น คณะกรรมการฯ ได้แก้ไขหลักการ โดยตัดกรณีที่ผู้พิพากษาซึ่งทำความเห็นแย้ง เป็นผู้ที่สามารถรับรองคดีว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ออก เนื่องจากเห็นว่าผู้พิพากษาที่สามารถรับรอง ว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ ควรเป็นผู้พิพากษาที่ได้พิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาเท่านั้น ประกอบ กับข้อเท็จจริงที่ผ่านมาไม่มีกรณีที่ผู้พิพากษาซึ่งไม่ได้พิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาได้ทำความเห็น แย้งแต่อย่างใด

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ที่ศาลฎีกาจะพิจารณาคดีที่มีการอุทธรณ์ต่อศาล ฎีกา (ร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๒๕/๑) โดยสรุปหลักการได้ ดังนี้

(ก) กำหนดให้ศาลภาษีอากรมีหน้าที่สั่งไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุต้องห้าม อุทธรณ์ตามกฎหมาย เพื่อลดภาระที่ศาลฎีกาจะต้องเป็นผู้พิจารณาคดีที่มีการอุทธรณ์ซึ่งเป็นหลักการ ตามร่างของสำนักงานศาลยุติธรรม แต่คู่ความอาจยื่นคำขอต่อศาลฎีกาเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ได้

นอกจากนั้น ได้กำหนดให้ที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาวางระเบียบกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการยื่นคำขอต่อศาลฎีกาเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์คดีที่ ต้องห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมาย

(ข) กำหนดกรณีศาลฎีกาจะไม่รับอุทธรณ์คดีที่ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมาย หากเห็นว่าข้อที่อุทธรณ์นั้นไม่สมควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกา โดยคณะกรรมการฯ ได้กำหนดให้ที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาวางหลักเกณฑ์กรณีดังกล่าวเอาไว้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการกำหนดขอบเขตการใช้ดุลพินิจของศาลฎีกา เพราะเป็นคดีที่ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม คดีกรณีนี้จะไม่นำมาใช้บังคับกับคดีอาญาที่ศาลภาชีอากรเป็นผู้พิจารณา เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อคู่กรณีในคดีอาญา

๓.๙ บทเฉพาะกาล คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาบทเฉพาะกาลสำหรับคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาชีอากรที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลศาลอาญาหรือศาลอื่นในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งตามร่างมาตรา ๑๖ ของสำนักงานศาลยุติธรรมได้กำหนดหลักการให้ศาลดังกล่าวพิจารณาพิพากษาต่อไปโดยถือว่าคดีนั้นมีใช้คดีภาชีอากรแล้ว เห็นว่าควรกำหนดบทเฉพาะกาลเสียใหม่ ดังนี้

(๑) กำหนดบทเฉพาะกาลเป็นร่างมาตรา ๑๖ สำหรับคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาชีอากรและค้างพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้นในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ศาลชั้นต้นนั้นพิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จ อันเป็นหลักการตามร่างของสำนักงานศาลยุติธรรม แต่ได้กำหนดหลักการในส่วนการอุทธรณ์คดีดังกล่าวเสียใหม่เป็นว่า ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาซึ่งเป็นไปตามหลักการใหม่ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

(๒) กำหนดบทเฉพาะกาลเป็นร่างมาตรา ๑๗ สำหรับคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาชีอากรที่ศาลชั้นต้นได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยจำแนกเป็น ๓ กรณี ดังนี้

(ก) คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาชีอากรที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จ และให้คู่ความมีสิทธิฎีกาต่อไปยังศาลฎีกาตามกฎหมายปัจจุบัน

(ข) ในกรณีที่คู่ความยื่นอุทธรณ์แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ศาลยังมีสั่งให้รับอุทธรณ์ ให้ถือว่าอุทธรณ์นั้นเป็นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามหลักการใหม่

(ค) คดีภาชีอากรที่ยังอยู่ในระหว่างอายุอุทธรณ์หรือฎีกา และคู่ความยังมิได้ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ก็ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามหลักการใหม่ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๓.๑๐ กำหนดให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ (ร่างมาตรา ๑๘) โดยคณะกรรมการฯ ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ด้วย ตามที่กล่าวไว้ในข้อ ๓.๓ ข้างต้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๔๗

สาระสำคัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร และให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวโดยอนุโลม (แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "คดีภาษีอากร" ในมาตรา ๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ และมาตรา ๑๗ และเพิ่มมาตรา ๙/๑ และมาตรา ๙/๒)

(๒) กำหนดให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย และให้คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกากำหนดจำนวนรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลาง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ และมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดให้ศาลภาษีอากรนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปทุกวันจนกว่าจะเสร็จการพิจารณาและทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว (เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

(๔) กำหนดให้มีการสืบพยานไว้ล่วงหน้า และให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่ใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนได้ (เพิ่มมาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓)

(๕) กำหนดให้การออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณา และการรับฟังพยานหลักฐานในส่วนของคดีอาญาต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๙ และเพิ่มมาตรา ๒๕/๑ มาตรา ๒๕/๒ และมาตรา ๒๘/๑)

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเฉพาะคดีแพ่งที่เกี่ยวกับภาษีอากรเท่านั้น ทำให้คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรซึ่งต้องอาศัยผู้พิพากษาที่มีความรู้ความชำนาญด้านกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมอื่น ดังนั้น สมควรกำหนดให้ศาลภาษีอากรซึ่งเป็นศาลชำนาญพิเศษสามารถพิจารณาพิพากษาคดีอาญาดังกล่าวได้ รวมทั้งมีวิธีพิจารณาพิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะของคดีภาษีอากร อันจะเป็นผลให้การดำเนินคดีภาษีอากรมีความถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร

๔. บทจำกัดสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙^๖ ประกอบกับมาตรา ๓๑^๗ มาตรา ๓๔^๘

^๖ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙ บัญญัติว่า

“มาตรา ๒๙ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้นและจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วย โดยอนุโลม”

^๗ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๑ บัญญัติว่า

“มาตรา ๓๑ บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้าย หรือไร้มนุษยธรรม จะกระทำมิได้ แต่การลงโทษประหารชีวิตตามที่กฎหมายบัญญัติ ไม่ถือว่าเป็นการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมตามความในวรรคนี้

การจับ คุมขัง ตรวจค้นตัวบุคคล หรือการกระทำใดอันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

^๘ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๔ บัญญัติว่า

“มาตรา ๓๔ สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัวย่อมได้รับความคุ้มครอง การกล่าวหาหรือใส่ร้ายหลาย ซึ่งข้อความหรือภาพไม่ว่าด้วยวิธีใดไปยังสาธารณชน อันเป็นการละเมิดหรือกระทบถึงสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัวจะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน”

มาตรา ๓๕^{๑๐} มาตรา ๓๖^{๑๑} มาตรา ๓๗^{๑๒} และมาตรา ๔๘^{๑๓} ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๕. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๖. บทผู้รักษาการ (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๗.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร” (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ความต่อไปนี้แทน

“คดีภาษีอากร” หมายความว่า คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากร”

^{๑๐} รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า

“มาตรา ๓๕ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในเคหสถาน บุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองในการที่จะอยู่อาศัยและครอบครองเคหสถานโดยปกติสุขการเข้าไปในเคหสถานโดยปราศจากความยินยอมของผู้ครอบครอง หรือการตรวจค้นเคหสถานจะกระทำได้เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

^{๑๑} รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๖ บัญญัติว่า

“มาตรา ๓๖ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการเดินทางและมีเสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่ภายในราชอาณาจักร การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน การผังเมืองหรือเพื่อสวัสดิภาพของผู้เยาว์ การเนรเทศบุคคลผู้มีสัญชาติไทยออกนอกราชอาณาจักร หรือห้ามมิให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยเข้ามาในราชอาณาจักรจะกระทำได้”

^{๑๒} รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๗ บัญญัติว่า

มาตรา ๓๗ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางที่ชอบด้วยกฎหมาย การตรวจ การกัก หรือการเปิดเผยสิ่งสื่อสารที่บุคคลมีติดต่อกัน รวมทั้งการกระทำด้วยประการอื่นใดเพื่อให้ล่วงรู้ถึงข้อความในสิ่งสื่อสารทั้งหลายที่บุคคลมีติดต่อกันจะกระทำได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน”

^{๑๓} รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๔๘ บัญญัติว่า

“มาตรา ๔๘ สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ การสืบมรดกย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบมรดกย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ”

๗.๒ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

๗.๓ อำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลภาษีอากร (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีดังต่อไปนี้

(๑) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร

(๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร

(๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร

(๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร

(๕) คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร

(๖) คดีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร”

๗.๔ อำนาจพิจารณาพิพากษาความผิดอาญาของศาลภาษีอากร

กรณีการกระทำความผิดกฎหมายหลายบทและความผิดหลายกรรมต่างกัน ในความผิดที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗/๑ และมาตรา ๗/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๗/๑ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร ให้ศาลภาษีอากรรับพิจารณาพิพากษาคความผิดบทอื่นไว้ด้วย

มาตรา ๗/๒ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรม ต่างกันในความผิดที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน และบางกรรมไม่อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร ศาลภาษีอากร จะรับพิจารณาพิพากษาทุกกรรม หรือไม่รับพิจารณาพิพากษาเฉพาะกรรมใดกรรมหนึ่ง หรือหลายกรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร โดยให้โจทก์แยกฟ้องเป็นคดีใหม่ยังศาล ที่มีอำนาจก็ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความสะดวกและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญ

ก่อนเริ่มต้นสืบพยาน หากจำเลยเห็นว่าการพิจารณาคดีอาญาตามวรรคหนึ่งต่อไป ในศาลภาษีอากรจะไม่สะดวกหรือไม่ได้เป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จำเลยอาจยื่น คำร้องพร้อมแสดงเหตุผลหรือพยานหลักฐานต่อศาลภาษีอากรขอให้แยกฟ้องไปยังศาลที่มีอำนาจ เมื่อศาลภาษีอากรเห็นสมควรจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้นก็ได้”

๗.๕ กรณีกำหนดจำนวนผู้บริหารในศาลภาษีอากรกลาง (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ในศาลภาษีอากรกลาง ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางหนึ่งคน กับให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางหนึ่งคน และในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม โดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกาจะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางมากกว่าหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนก็ได้”

๗.๖ กำหนดให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง แล้วแต่กรณีมาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ กระบวนพิจารณาในศาลภาษีอากรให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และข้อกำหนดตามมาตรา ๒๐ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

๗.๗ กำหนดให้ศาลภาษีอากรดำเนินการนั่งพิจารณาคดีต่อเนือง และกำหนดให้มีการสืบพยานไว้ล่วงหน้า และให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่ใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนได้ (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๑๗/๑ ให้ศาลภาษีอากรดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปจนกว่าจะเสร็จการพิจารณา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้ และเมื่อเสร็จการพิจารณาคดีให้ศาลภาษีอากรรีบทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว

มาตรา ๑๗/๒ ถ้าบุคคลใดเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนอาจต้องอ้างอิงในภายหลังจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาเมื่อมีคดีภาษีอากรเกิดขึ้น หรือถ้าคู่ความฝ่ายใดในคดีเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนจำนองจะอ้างอิงจะสูญหายเสียก่อนที่จะนำมาสืบหรือเป็นการยากที่จะนำมาสืบในภายหลัง บุคคลนั้นหรือคู่ความฝ่ายนั้นอาจยื่นคำขอต่อศาลภาษีอากร โดยทำเป็นคำร้องขอหรือคำร้องให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันที

เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้น ให้ศาลหมายเรียกผู้ขอและคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องมาศาล และเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ให้ศาลสั่งคำขอ

ตามที่เห็นสมควร ถ้าศาลสั่งอนุญาตตามคำขอแล้วให้สืบพยานหลักฐานไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ส่วนรายงานและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนั้นให้ศาลเก็บรักษาไว้

มาตรา ๑๗/๓ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน เมื่อมีการยื่นคำขอตามมาตรา ๑๗/๒ ผู้ยื่นคำขอจะยื่นคำร้องรวมไปด้วยเพื่อให้ศาลภาชีอากรมีคำสั่งหรือออกหมายตามที่ขอโดยไม่ชักช้า และถ้าจำเป็นจะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนก็ได้ ในกรณีศาลสั่งอนุญาตตามคำขอ ศาลจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ให้นำมาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๒ มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ และมาตรา ๒๖๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่กรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม”

๗.๘ อำนาจอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาชีอากรกลางในการออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณา และการรับฟังพยานหลักฐานใช้บังคับในศาลภาชีอากรได้ (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาชีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาชีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาชีอากรกลางมีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานใช้บังคับในศาลภาชีอากรได้ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยต้องลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ข้อกำหนดนั้นเมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

๗.๙ กำหนดเวลาให้อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาชีอากรไปยังศาลฎีกา (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาชีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาชีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ภายใต้อำนาจมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๕/๑ และมาตรา ๒๖ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาชีอากร ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น และให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยอุทธรณ์และฎีกามาใช้บังคับโดยอนุโลม”

๗.๑๐ กำหนดราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทในชั้นอุทธรณ์
ในคดีภาษีอากรในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง
(ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ คดีภาษีอากรในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ราคาทรัพย์สิน
หรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทในชั้นอุทธรณ์ไม่เกินสองแสนบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนด
ในพระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง”

๗.๑๑ กำหนดอัตราโทษในคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ห้ามมิให้
อุทธรณ์คำพิพากษาในปัญหาข้อเท็จจริง (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๒๕/๑ คดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูง
ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลภาษีอากรในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้จำเลย
อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

- (๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก
- (๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้
- (๓) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ศาลรอกการกำหนดโทษไว้”

๗.๑๒ กรณีศาลภาษีอากรมีคำสั่งให้รับอุทธรณ์หรือไม่รับอุทธรณ์ในคดี
ที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘/๑ และมาตรา ๒๘/๒
แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๒๘/๑ คดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ คู่ความอาจยื่นคำขอ
โดยทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาไปพร้อมกับอุทธรณ์ก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้
เมื่อศาลภาษีอากรตรวจอุทธรณ์แล้วเห็นว่าเป็นอุทธรณ์ที่ต้องห้ามก็ให้ส่งอุทธรณ์และคำขอดังกล่าว
ไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณา แต่ถ้าศาลภาษีอากรเห็นว่าอุทธรณ์ดังกล่าวไม่ต้องห้ามก็ให้มีคำสั่ง
รับอุทธรณ์นั้นไว้ดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่ศาลภาษีอากรสั่งไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา
๒๕ คู่ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาภายในกำหนด
สิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลภาษีอากรมีคำสั่งก็ได้ ถ้าคู่ความยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว จะอุทธรณ์คำสั่ง
ไม่รับอุทธรณ์ไม่ได้

การยื่นคำขอและการพิจารณาคำขอของศาลฎีกาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา

คดีที่ศาลภาษีอากรมีคำสั่งรับอุทธรณ์ส่งมาให้ศาลฎีกา หากศาลฎีกาพิจารณาเห็นว่าอุทธรณ์นั้นต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ ให้ยกอุทธรณ์ แต่ถ้าศาลฎีกาพิจารณาเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาด จะรับพิจารณาพิพากษาคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ดังกล่าวนั้นก็ได้อีก

คดีที่ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ แต่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อที่อุทธรณ์นั้นไม่สมควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาจะยกอุทธรณ์ดังกล่าวเสียก็ได้

ระเบียบตามวรรคสามและวรรคห้า เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๘/๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘/๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคหก มาใช้บังคับแก่คดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕/๑ โดยอนุโลม"

๗.๑๓ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและชี้ขาดตัดสินในคดีชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในศาลฎีกาโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๙ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในศาลฎีกาโดยอนุโลม"

๗.๑๔ กำหนดให้ระหว่างที่ศาลภาษีอากรจังหวัดยังมิได้เปิดทำการในท้องที่ใด ให้ศาลภาษีอากรกลางมีเขตอำนาจเกี่ยวกับคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาในท้องที่นั้นด้วย (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

"มาตรา ๓๔ ในระหว่างที่ศาลภาษีอากรจังหวัดยังมิได้เปิดทำการในท้องที่ใด ให้ศาลภาษีอากรกลางมีเขตอำนาจเกี่ยวกับคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาในท้องที่นั้นด้วย โจทก์จะยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่ความผิดเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นหรือจำเลยมีที่อยู่หรือถูกจับได้ หรือท้องที่ที่เจ้าพนักงานทำการสอบสวนจำเลยก็ได้ ให้ศาลจังหวัดแจ้งไปยังศาลภาษีอากรกลาง เมื่อศาลภาษีอากรกลางสั่งรับคดีนั้นไว้พิจารณาแล้วศาลภาษีอากรกลางอาจออกไปทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลจังหวัดแห่งท้องที่นั้น หรือกำหนดให้ทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลภาษีอากรกลางก็ได้ ตามที่ศาลภาษีอากรกลางจะเห็นสมควร

ให้ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ตามวรรคหนึ่งมีอำนาจออกหมายจับ หมายค้น หมายขัง หรือหมายปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยรวมทั้งการมัดฟ้องในคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญา

ศาลภาษีอากรกลางอาจขอให้ศาลจังหวัดใดดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ อันมิใช่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลจังหวัดนำวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร ในหมวด ๓ มาใช้บังคับแก่การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลนั้น"

๗.๑๕ กำหนดให้บรรดาคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ค้างพิจารณา อยู่ในศาลชั้นใด หรืออยู่ในระหว่างอายุอุทธรณ์หรือฎีกาในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำเนินคดีดังกล่าวต่อไป โดยถือว่าคดีนั้นมีใช้คดีภาษีอากร (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ บรรดาคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ค้างพิจารณา อยู่ในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ หรืออยู่ระหว่างอายุอุทธรณ์หรือฎีกาในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ดำเนินคดีดังกล่าวต่อไป โดยถือว่าคดีนั้นมีใช้คดีภาษีอากร ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ

๑.๑ เหตุผลที่รับหลักการ

ด้วยปัจจุบันศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเฉพาะคดีแพ่งที่เกี่ยวกับภาษีอากรเท่านั้น ในขณะที่คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรในหลายกรณีมีความจำเป็นที่ผู้พิพากษาที่พิจารณาพิพากษาคดีต้องมีความรู้ความชำนาญในด้านการภาษีอากร รวมทั้งสภาพความเป็นจริงในการดำเนินธุรกิจ เช่น ความผิดเกี่ยวกับการปลอมใบกำกับภาษี เป็นต้น จึงสมควรกำหนดให้ศาลภาษีอากรมีเขตอำนาจเพิ่มขึ้น โดยครอบคลุมไปถึงคดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร

๑.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณา เรียงตามลำดับมาตรา

๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายและได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง

- ร่างมาตรา ๕ แก้ไขมาตรา ๗

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งข้อสังเกตว่า การที่ตามร่างเดิมของ
คณะรัฐมนตรีใช้ถ้อยคำว่า “คดีแพ่งและคดีอาญาในเรื่องต่อไปนี้” นั้น น่าจะครอบคลุมแล้ว
เหตุใดคณะกรรมการฯ จึงได้ตัดถ้อยคำดังกล่าวออก

คณะกรรมการฯ ตอบชี้แจง ดังนี้

เหตุผลที่ตัดถ้อยคำดังกล่าวออก เนื่องจากโดยหลักการและเนื้อหาสาระ
ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ครอบคลุมถึงคดีแพ่งและคดีอาญาอยู่แล้ว และเป็นที่ยอมรับกันดีว่า
ในมาตรา ๗ (๑) – (๔) นั้น เป็นบทบัญญัติในส่วนแพ่ง อีกทั้งในร่างมาตรา ๓ ได้บัญญัติ
ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร
และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยไม่ระบุว่าจะเฉพาะคดีในส่วนใด ดังนั้น
จึงต้องบัญญัติให้สอดคล้องกับร่างมาตรา ๓ ดังกล่าว

• ร่างมาตรา ๑๕/๑ เพิ่มมาตรา ๓๔

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งข้อสังเกตว่ามาตรา ๓๔ วรรคสาม นั้น จะขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๓๖ ที่บัญญัติให้การนั่งพิจารณาคดีของศาลต้องมีผู้พิพากษาหรือตุลาการครบองค์คณะ และผู้พิพากษาหรือตุลาการซึ่งมิได้นั่งพิจารณาคดีใดจะทำคำพิพากษาหรือคำวินิจฉัยคดีนั้นมิได้ เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอื่นอันมีอาจก้าวล่วงได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติหรือไม่ และกรณีคดีภาษีอากรต้องอาศัยผู้พิพากษาที่มีความเชี่ยวชาญในคดีภาษีอากรด้วย หากให้ศาลจังหวัดใดดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ อันมิใช่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีใดก็นั้นน่าจะไม่ต้อง ควรจะบัญญัติเฉพาะเพียงที่ส่งประเด็นไปสืบเท่านั้น

คณะกรรมการฯ ตอบชี้แจง ดังนี้

กรณีที่ว่าขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น คงจะไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากกรณีนี้เป็นเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอื่นอันมีอาจก้าวล่วงได้ และกรณีที่จะให้บัญญัติเฉพาะกรณีที่ส่งประเด็นไปสืบนั้นคงไม่ได้หมายความถึงแค่นั้น แต่ยังหมายถึงการดำเนินกระบวนการพิจารณาอื่นซึ่งไม่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีด้วย ดังนั้น จึงต้องบัญญัติไว้ในลักษณะดังกล่าว ซึ่งในอนาคตศาลภาษีอากรจะต้องดำเนินตามแนวทางปฏิบัติของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศที่มีการประชุมทางจอภาพ

• ร่างมาตรา ๑๖

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งข้อสังเกตว่า การอุทธรณ์คดีอาญาที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลเมื่อกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับแล้ว จะยึดถือตามกฎหมายฉบับนี้หรือตามกฎหมายฉบับเดิม ซึ่งตามร่างเดิมของคณะรัฐมนตรีที่บัญญัติไว้ในวรรคสองนั้นน่าจะครอบคลุมแล้ว แต่คณะกรรมการกลับไปตัดออก ดังนั้น จะหมายความว่าอย่างไร อีกทั้งไม่เห็นด้วยที่ศาลชำนาญพิเศษจะพิจารณาคดีอาญาด้วย เนื่องจากสิทธิในการต่อสู้คดีของจำเลยในคดีอาญาจะหายไปในช่วงอุทธรณ์ เนื่องจากให้อุทธรณ์โดยตรงต่อศาลฎีกา ดังนั้น จึงไม่ยุติธรรมต่อผู้เป็นจำเลยในคดีอาญา และผู้พิพากษาที่ใกล้ชิดกับคดีน่าจะเป็นผู้พิพากษาศาลชั้นต้นที่สามารถอนุญาตให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้ แต่ตามพระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เช่นนั้น จึงถือเป็นการลิดรอนสิทธิและเสรีภาพของจำเลย และก้าวล่วงอำนาจของผู้พิพากษาศาลชั้นต้น

คณะกรรมการฯ ตอบชี้แจง ดังนี้

กรณีของร่างมาตรา ๑๖ นี้ เป็นบทเฉพาะกาลของคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา ซึ่งคณะกรรมการฯ ต้องการให้คดีที่ค้างพิจารณาอยู่ไม่ว่าจะในศาลชั้นใด ในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินคดีต่อไปจนเสร็จสิ้นโดยไม่ถือว่าเป็นคดีภาษีอากร ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในการบังคับใช้กฎหมาย และในส่วนที่ให้ศาลภาษีอากรพิจารณา

ถึงคดีอาญาด้วยนั้น เนื่องจากเป็นหลักการของกฎหมายฉบับนี้ และเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว และเป็นไปในทำนองเดียวกันกับศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษอื่น ๆ

๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณา
เรียงตามลำดับมาตรา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร” ในมาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	แก้ไขมาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕ แก้ไขมาตรา ๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี แห่งคดีสรรพ
ในเรือดังต่อไปนี้

- (๑) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร
- (๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร
- (๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร
- (๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร
- (๕) คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร
- (๖) คดีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๘/๑ และมาตรา ๘/๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘/๑ และมาตรา ๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๘/๑ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร ให้ศาลภาษีอากรรับพิจารณาพิพากษาความผิดบทอื่นไว้ด้วย

มาตรา ๘/๒ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันในความผิดที่เกี่ยวข้องกัน และบางกรรมไม่อยู่ในอำนาจของศาลฎีกาอากร ให้ศาลฎีกาอากรจะรับพิจารณาพิพากษาทุกกรรม หรือไม่รับพิจารณาพิพากษาเฉพาะกรรมใดกรรมหนึ่งหรือหลายกรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลฎีกาอากร โดยให้โจทก์แยกฟ้องเป็นคดีใหม่ยังศาลที่มีอำนาจก็ได้ แต่ในกรณีที่ศาลฎีกาอากรเห็นสมควรเมื่อ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความสะดวกและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญแล้ว ศาลฎีกาอากรจะให้ไปฟ้องทุกกรรมในศาลที่มีเขตอำนาจก็ได้ ในกรณีที่เช่นนั้น ให้ศาลดังกล่าวมีอำนาจพิพากษาคดีอากรตามบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดีอากรดังกล่าว

ก่อนเริ่มต้นสืบพยาน หากจำเลยเห็นว่าการพิจารณาคดีอาญาตามวรรคหนึ่งต่อไปในศาลฎีกาอากรจะไม่สะดวกหรือไม่ได้เป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จำเลยอาจยื่นคำร้องพร้อมแสดงเหตุผลหรือพยานหลักฐานต่อศาลฎีกาอากรขอให้แยกฟ้องไปยังศาลที่มีอำนาจ เมื่อศาลฎีกาอากรเห็นสมควรจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้นก็ได้”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

มาตรา ๘) แก้ไขมาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ มาตรา ๘) ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาอากรและวิธีพิจารณาคดีฎีกาอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ในศาลฎีกาอากรกลาง ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาอากรกลางหนึ่งคน กับให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาอากรกลางหนึ่งคน และในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม โดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกาจะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาอากรกลางมากกว่าหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนก็ได้”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

<u>มาตรา ๘</u>	แก้ไขมาตรา ๑๗	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	เพิ่มมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓	มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๑๗/๑ ให้ศาลภาษีอากรดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปทุกวัน จนกว่าจะเสร็จการพิจารณา เว้นแต่เป็นวันหยุดราชการหรือมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้ และเมื่อเสร็จการพิจารณาคดี ให้ศาลภาษีอากรรีบทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว

มาตรา ๑๗/๒ ถ้าบุคคลใดเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนอาจต้องอ้างอิงใน ภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาเมื่อมีคดีภาษีอากรเกิดขึ้น หรือถ้าคู่ความฝ่ายใดใน คดีเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนจำนงจะอ้างอิงจะสูญหายเสียก่อนที่จะนำมาสืบหรือเป็น การยากที่จะนำมาสืบในภายหลัง บุคคลนั้นหรือคู่ความฝ่ายนั้นอาจยื่นคำขอต่อศาลภาษีอากร โดยทำเป็นคำร้องขอหรือคำร้องให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันที

เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้น ให้ศาลหมายเรียกผู้ขอและคู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง หรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องมาศาล และเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ให้ศาลสั่งคำขอ ตามที่เห็นสมควร ถ้าศาลสั่งอนุญาตตามคำขอแล้วให้สืบพยานหลักฐานไปตามที่บัญญัติ ไว้ในกฎหมาย ส่วนรายงานและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนั้นให้ศาลเก็บรักษาไว้

มาตรา ๑๗/๓ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน เมื่อมีการยื่นคำขอตามมาตรา ๑๗/๒ ผู้ยื่นคำขอจะยื่นคำร้องรวมไปด้วยเพื่อให้ศาลภาษีอากรมีคำสั่งหรือออกหมายตามที่ขอ โดย ไม่ชักช้า และถ้าจำเป็นจะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่จะใช้เป็น พยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนก็ได้ ในกรณีศาลสั่งอนุญาตตามคำขอ ศาลจะกำหนดเงื่อนไข อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ให้นำมาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๒ มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๖๔ มาตรา ๒๖๕ และมาตรา ๒๖๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่กรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๐   แก้ไขมาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑   แก้ไขมาตรา ๒๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล
ฎีกาและวิธีพิจารณาคดีฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ เศษมาตรา ๒๕/๑ และมาตรา ๒๖
คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลฎีกา ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือน
นับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น และให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยอุทธรณ์และฎีกา
มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๒   แก้ไขมาตรา ๒๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลฎีกาและวิธีพิจารณาคดีฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ คดีฎีกาในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ราคาทรัพย์สิน
หรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทในชั้นอุทธรณ์ไม่เกินสองแสนบาทหรือไม่เกินจำนวนที่
กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพาทซึ่ง
ซึ่งพิพาทหรือสงข้อในคำพิพาทซึ่งบรรดามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓   **เพิ่มมาตรา ๒๕/๑ และมาตรา ๒๕/๒**   **มีการแก้ไข**

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ **และมาตรา ๒๕/๒** แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๒๕/๑ คดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลภาษีอากรในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

- (๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก
- (๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้
- (๓) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ศาลรอกการกำหนดโทษไว้

มาตรา ๒๕/๒ ในคดีที่ฟ้องหัวขูทชรนโตวขมาตรา ๒๕/๑ ตัวผู้พิพทชวตนใดซึ่งพิสวรทหรือสรชื่อในคำพิพทชวรับรอร่วมีเหตุอันตวรอุทชรนได้ หรือในคดีที่พททวอชทวเป็นโสทอชทชรนเสอชทวสูงสตุหรือพททวอชทวซึ่งอชทวสูงสตุขอขทวอชทวในอุทชรนสวมีเหตุอันตวรอุทชรนได้ ที่ไม่รับอุทชรนนั้นไว้พิสวรทต่อไป”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๔   **เพิ่มมาตรา ๒๘/๑**   **มีการแก้ไข**

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘/๑ **และมาตรา ๒๘/๒** แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๒๘/๑ ในทวที่ตสทวอชทวสั้งไม่รับอุทชรนเพรชเหตุคืที่ต้องห้ามอุทชรนตามทฎทวขมาตรา ๒๕ คู่ควมออช่นคำขอตสทวทวโดยทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทชรนต่อศาลฎีกาไปพร้อมกบอุทชรนก็ได้ ตวทลทททตทววิธีทวเสอชทวที่ทททโตชทวเชอชทวที่ชระชวมใหญ่ชอชทวทวได้ ตัวตวทวได้ช่นคำขอตสทวเสอช

มาตรา ๑๕ แก้ไขมาตรา ๒๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล
 ภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และประมวลกฎหมาย
 วิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการพิจารณาพิพากษา
 และชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการ
 ชี้ขาดตัดสินคดีในศาลฎีกาโดยอนุโลม”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๕/๑ เพิ่มมาตรา ๓๔

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๑๕/๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๓๔ ในระหว่างที่ศาลภาษีอากรจังหวัดยังมีได้เปิดทำการในท้องที่ใด
ให้ศาลภาษีอากรกลางมีเขตอำนาจเกี่ยวกับคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาในท้องที่นั้น
ด้วย โจทก์จะยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่ความผิดเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้น
หรือจำเลยมีที่อยู่หรือถูกจับได้ หรือท้องที่ที่เจ้าพนักงานทำการสอบสวนจำเลยก็ได้ ให้ศาล
จังหวัดแจ้งไปยังศาลภาษีอากรกลาง เมื่อศาลภาษีอากรกลางสั่งรับคดีนั้นไว้พิจารณาแล้ว
ศาลภาษีอากรกลางอาจออกไปทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลจังหวัด
แห่งท้องที่นั้น หรือกำหนดให้ทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลภาษี
อากรกลางก็ได้ ตามที่ศาลภาษีอากรกลางจะเห็นสมควร

ให้ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ตามวรรคหนึ่งมีอำนาจออกหมายจับ หมายค้น หมายจับ
หรือหมายปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยรวมทั้งการคัดฟ้องในคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญา

พิพาทขยายต่อไปจนเสร็จ และให้คู่ความมีสิทธิฎีกาต่อไปได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminal ในศาลแขวงแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คู่ความยื่นอุทธรณ์แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ศาลชั้นต้นได้สั่งรับอุทธรณ์ไว้หรือรับอุทธรณ์นั้นเป็นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาและวิธีพิจารณาคriminal พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีนี้ศาลชั้นต้นจะสั่งให้คู่ความแก้ไขอุทธรณ์นั้นให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

ในกรณีที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ได้พิพาทหรือมีคำสั่งไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่คดียังอยู่ในระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกา และคู่ความยังมีสิทธิยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ให้คู่ความยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาและวิธีพิจารณาคriminal พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ "

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการตัดออกของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖^{๑๔} โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำแต่อย่างใด เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม

๒.๓ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ **ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก**

---

^{๑๔} ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖ กำหนดว่า "เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๑๕ จบร่างแล้วให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่"

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร

และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

กับ

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร

และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “ภาษีอากร” หมายความว่า ภาษี อากร และค่าภาคหลวงทุกชนิด และ หมายความรวมถึง (๑) แสตมป์ยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ (๒) ค่าธรรมเนียมสำหรับการประทับตราไฟตามกฎหมายว่าด้วยไฟ (๓) ค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการ ลงทุน (๔) ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอก และการนำเข้ามา ในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า (๕) ค่าธรรมเนียมการส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร (๖) เงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งออกต้องเสียตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์การ ทำสวนยาง (๗) ค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นภาษีอากรตาม พระราชบัญญัตินี้ “ศาลภาษีอากร” หมายความว่า ศาลภาษีอากรกลาง หรือศาลภาษีอากรจังหวัด “คดีภาษีอากร” หมายความว่า คดีแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาล ภาษีอากร</p> <p>มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“คดีภาษีอากร” หมายความว่า คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากร”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”</p>

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๗ ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแห่งในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>(๑) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร</p> <p>(๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร</p> <p>(๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร</p> <p>(๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร</p> <p>(๕) คดีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร</p> <p>มาตรา ๘ คดีตามมาตรา ๗ (๓) ในกรณีที่ถูกกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรบัญญัติให้ขอคืนค่าภาษีอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ จะดำเนินการในศาลภาษีอากรได้ก็ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเช่นว่านั้น</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๗ ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร</p> <p>(๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร</p> <p>(๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร</p> <p>(๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร</p> <p>(๕) คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร</p> <p>(๖) คดีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร”</p> <p>มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘/๑ และมาตรา ๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘</p> <p>“มาตรา ๘/๑ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำความผิดเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากรให้ศาลภาษีอากรรับพิจารณาพิพากษาความผิดบทอื่นไว้ด้วย</p> <p>มาตรา ๘/๒ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกันในความผิดที่เกี่ยวข้องกัน และบางกรรมไม่อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร ศาลภาษีอากรจะรับพิจารณาพิพากษาทุกกรรม หรือไม่รับพิจารณาพิพากษาเฉพาะกรรมใดกรรมหนึ่งหรือหลายกรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร โดยให้โจทก์แยกฟ้องเป็นคดีใหม่ยังศาลที่มีอำนาจก็ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความสะดวกและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญ</p>

<p>พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๑๐ เมื่อศาลภาษีอากรเปิดทำการแล้ว ห้ามมิให้ศาลชั้นต้นอื่นรับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากรไว้พิจารณาพิพากษา</p> <p>ในกรณีมีปัญหาว่าคดีใดจะอยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากรหรือศาลยุติธรรมอื่นไม่ว่าจะเกิดปัญหาขึ้นในศาลภาษีอากรหรือศาลยุติธรรมอื่น ให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาให้เป็นที่สุด</p> <p>มาตรา ๑๓ ในศาลภาษีอากรกลาง ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางหนึ่งคน และให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลาง ตามจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนด</p> <p>ในศาลภาษีอากรจังหวัด ให้มีผู้พิพากษาหัวหน้าศาลภาษีอากรจังหวัดศาลละหนึ่งคน</p> <p>มาตรา ๑๗ กระบวนการพิจารณาในศาลภาษีอากรให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และข้อกำหนดตามมาตรา ๒๐ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ก่อนเริ่มต้นสืบพยาน หากจำเลยเห็นว่าการพิจารณาคดีอาญาตามวรรคหนึ่งต่อไปในศาลภาษีอากรจะไม่สะดวกหรือไม่ได้เป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จำเลยอาจยื่นคำร้องพร้อมแสดงเหตุผลหรือพยานหลักฐานต่อศาลภาษีอากรขอให้แยกฟ้องไปยังศาลที่มีอำนาจเมื่อศาลภาษีอากรเห็นสมควรจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้นก็ได้</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๓ ในศาลภาษีอากรกลาง ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางหนึ่งคน กับให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางหนึ่งคน และในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม โดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกาจะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางมากกว่าหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนก็ได้”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๗ กระบวนการพิจารณาในศาลภาษีอากรให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และข้อกำหนดตามมาตรา ๒๐ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p>

<p>พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘</p> <p>(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร</p> <p>(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>(ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๒๐ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวกรวดเร็ว และเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางโดยอนุมัติประธานศาลฎีกามีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับ</p>	<p>มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘</p> <p>“มาตรา ๑๗/๑ ให้ศาลภาษีอากรดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปจนกว่าจะเสร็จการพิจารณา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้ และเมื่อเสร็จการพิจารณาคดีให้ศาลภาษีอากรรีบทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว</p> <p>มาตรา ๑๗/๒ ถ้าบุคคลใดเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนอาจต้องอ้างถึงในภายหลังจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาเมื่อมีคดีภาษีอากรเกิดขึ้น หรือถ้าคู่ความฝ่ายใดในคดีเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนจำนองจะอ้างถึงจะสูญหายเสียก่อนที่จะนำมาสืบหรือเป็นการยากที่จะนำมาสืบในภายหลัง บุคคลนั้นหรือคู่ความฝ่ายนั้นอาจยื่นคำขอต่อศาลภาษีอากร โดยทำเป็นคำร้องขอหรือคำร้องให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันที</p> <p>เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้น ให้ศาลหมายเรียกผู้ขอและคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องมาศาล และเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ให้ศาลสั่งคำขอตามที่เห็นสมควร ถ้าศาลสั่งอนุญาตตามคำขอแล้วให้สืบพยานหลักฐานไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ส่วนรายงานและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนั้นให้ศาลเก็บรักษาไว้</p> <p>มาตรา ๑๗/๓ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน เมื่อมีการยื่นคำขอตามมาตรา ๑๗/๒ ผู้ยื่นคำขอจะยื่นคำร้องรวมไปด้วยเพื่อให้ศาลภาษีอากรมีคำสั่งหรือออกหมายตามข้อขอโดยไม่ชักช้า และถ้าจำเป็นจะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดเอกสาร หรือวัตถุที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนก็ได้ ในกรณีศาลสั่งอนุญาตตามคำขอ ศาลจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้</p> <p>ให้นำมาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๒ มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ และมาตรา ๒๖๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่กรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๐ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางมีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับ</p>

<p>พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>การดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐาน ใช้บังคับในศาลภาษีอากรได้</p> <p>ข้อกำหนดนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากร ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น</p> <p>มาตรา ๒๕ ในคดีที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทไม่เกินห้าหมื่นบาทห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีนั้นในศาลภาษีอากรได้ทำความเห็นแย้งไว้หรือได้รับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือถ้าไม่มีความเห็นแย้งหรือได้รับรองเช่นนั้น ต้องได้รับอนุญาตให้อุทธรณ์เป็นหนังสือจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลาง</p>	<p>การดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานใช้บังคับในศาลภาษีอากรได้ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยต้องลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย</p> <p>ข้อกำหนดนั้นเมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๕/๑ และมาตรา ๒๖ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากร ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น และให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยอุทธรณ์และฎีกามาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๕ คดีภาษีอากรในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทในชั้นอุทธรณ์ไม่เกินสองแสนบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘</p> <p>“มาตรา ๒๕/๑ คดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูง ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา ๒๖ คำสั่งของศาลภาษีอากรในเรื่องดังต่อไปนี้ ให้อุทธรณ์ฎีกาตาม บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง</p> <p style="text-align: center;">(๑) คำสั่งให้จำคุก กักขัง หรือปรับผู้ใดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ แพ่ง</p> <p style="text-align: center;">(๒) คำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา หรือคำสั่งเกี่ยวกับการบังคับคดี ตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ประธานศาลฎีกาเห็นสมควร จะให้มีการวินิจฉัยปัญหาข้อ กฎหมายใดในคดีภาษีอากรใดโดยที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาก็ได้</p>	<p>ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลภาษีอากรในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้จำเลย อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้</p> <p style="text-align: center;">(๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก (๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้ (๓) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ศาลรอกการกำหนดโทษไว้</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘/๑ และมาตรา ๒๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘</p> <p style="text-align: center;">“มาตรา ๒๘/๑ คดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ คู่ความอาจยื่นคำขอ โดยทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาไปพร้อมกับอุทธรณ์ก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ เมื่อศาลภาษีอากรตรวจอุทธรณ์แล้วเห็นว่าเป็นอุทธรณ์ที่ต้องห้ามก็ให้ส่งอุทธรณ์และคำขอดังกล่าว ไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณา แต่ถ้าศาลภาษีอากรเห็นว่าอุทธรณ์ดังกล่าวไม่ต้องห้ามก็ให้มีคำสั่ง รับอุทธรณ์นั้นไว้ดำเนินการต่อไป</p> <p style="text-align: center;">ในกรณีที่ศาลภาษีอากรสั่งไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ คู่ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาภายในกำหนด สิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลภาษีอากรมีคำสั่งก็ได้ ถ้าคู่ความยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว จะอุทธรณ์คำสั่ง ไม่รับอุทธรณ์ไม่ได้</p>

<p>พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๒๙ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ว่าด้วยการพิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกา มาใช้บังคับแก่การพิจารณาและการชี้ขาดตัดสินคดีภาษีอากรในศาลฎีกาโดยอนุโลม</p>	<p>การยื่นคำขอและการพิจารณาคำขอของศาลฎีกาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา</p> <p>คดีที่ศาลภาษีอากรมีคำสั่งรับอุทธรณ์ส่งมาให้ศาลฎีกา หากศาลฎีกาพิจารณาเห็นว่าอุทธรณ์นั้นต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ ให้ยกอุทธรณ์ แต่ถ้าศาลฎีกาพิจารณาเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาด จะรับพิจารณาพิพากษาคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ดังกล่าวนั้นก็</p> <p>คดีที่ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ แต่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อที่อุทธรณ์นั้นไม่สมควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาจะยกอุทธรณ์ดังกล่าวเสียก็ได้</p> <p>ระเบียบตามวรรคสามและวรรคห้า เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๒๘/๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘/๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคหก มาใช้บังคับแก่คดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕/๑ โดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๙ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในศาลฎีกาโดยอนุโลม”</p>

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)

มาตรา ๓๓ ในระหว่างที่ศาลภาษีอากรจังหวัดยังมิได้เปิดทำการในท้องที่ใด ให้ศาลภาษีอากรกลางมีเขตอำนาจในท้องที่นั้นด้วย โจทก์จะยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่จำเลยมีภูมิลำเนาก็ได้ ให้ศาลจังหวัดแจ้งไปยังศาลภาษีอากรกลาง เมื่อศาลภาษีอากรกลางรับคดีนั้นไว้พิจารณาแล้วศาลภาษีอากรกลางอาจออกไปนั่งพิจารณาพิพากษา ณ ศาลจังหวัดแห่งท้องที่นั้นหรือกำหนดให้นั่งพิจารณาพิพากษา ณ ศาลภาษีอากรกลาง สุดแล้วแต่ศาลภาษีอากรกลางจะเห็นสมควร

ศาลภาษีอากรอาจขอให้ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ซึ่งโจทก์ยื่นคำฟ้องไว้หรือศาลจังหวัดอื่นไต่ดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ อันมิใช่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลจังหวัดนำวิธีพิจารณาคดีภาษีอากรมาใช้บังคับแก่การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลนั้น

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๓๔ ในระหว่างที่ศาลภาษีอากรจังหวัดยังมิได้เปิดทำการในท้องที่ใด ให้ศาลภาษีอากรกลางมีเขตอำนาจเกี่ยวกับคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาในท้องที่นั้นด้วย โจทก์จะยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่ความผิดเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นหรือจำเลยมีที่อยู่หรือถูกจับได้ หรือท้องที่ที่เจ้าพนักงานทำการสอบสวนจำเลยก็ได้ ให้ศาลจังหวัดแจ้งไปยังศาลภาษีอากรกลาง เมื่อศาลภาษีอากรกลางรับคดีนั้นไว้พิจารณาแล้วศาลภาษีอากรกลางอาจออกไปทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลจังหวัดแห่งท้องที่นั้นหรือกำหนดให้ทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลภาษีอากรกลางก็ได้ ตามที่ศาลภาษีอากรกลางจะเห็นสมควร

ให้ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ตามวรรคหนึ่งมีอำนาจออกหมายจับ หมายค้น หมายขัง หรือหมายปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยรวมทั้งการมัดฟ้องในคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญา

ศาลภาษีอากรกลางอาจขอให้ศาลจังหวัดไต่ดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ อันมิใช่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลจังหวัดนำวิธีพิจารณาคดีภาษีอากรในหมวด ๓ มาใช้บังคับแก่การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลนั้น”

<p>พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ป. ดิณสุลานนท์ นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๑๗ บรรดาคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ค้างพิจารณา อยู่ในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ หรืออยู่ระหว่างอายุอุทธรณ์หรือฎีกาในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ดำเนินคดีดังกล่าวต่อไป โดยถือว่าคดีนั้นมีใช้คดีภาษีอากร ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๑๘ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและ
วิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

คู่มือ
การดำเนินกระบวนการพิจารณา
คดีภาษีอากร
ฉบับประชาชน

เพื่อเฉลิมพระเกียรติ ๗๒ พรรษา
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๗

จัดทำโดย
ศาลภาษีอากรกลาง

คำนำ

หนังสือคู่มือเล่มนี้ทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีภาษีอากรและเพื่อให้ผู้ถูกประเมินภาษีอากรใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลภาษีอากรกลางได้ด้วยตนเอง เนื่องจากการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีภาษีอากรในศาลภาษีอากรกลางนั้น จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีเป็นอย่างดีจึงจะสามารถดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีได้ คู่มือเล่มนี้เป็นเพียงการเผยแพร่ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการดำเนินคดีภาษีอากรเท่านั้น หากผู้สนใจศึกษาเพิ่มเติมก็สามารถค้นคว้าได้จากหนังสือคำอธิบายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และข้อกำหนดคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งได้อธิบายไว้อย่างละเอียด

ศาลภาษีอากรกลาง

๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๒

ข้อความเบื้องต้น

ศาลาภิบาลกลางเป็นศาลาสามัญพิเศษ จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลาภิบาลและวิธีพิจารณาคดีศาลาภิบาล พ.ศ. ๒๕๒๘ เหตุที่จัดตั้งศาลาภิบาลขึ้น เพราะคดีภิบาลเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากคดีแพ่งทั่วไป จึงต้องมีวิธีพิจารณาคดีเป็นพิเศษ แตกต่างจากที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ทั้งนี้เพื่อให้การพิจารณาคดีศาลาภิบาลได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาที่มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาทางด้านภิบาลโดยเฉพาะ และเพื่อให้การพิจารณาคดีภิบาลเป็นไปด้วยความรวดเร็วยิ่งขึ้น

ศาลาภิบาล หมายความว่า ศาลาภิบาลกลางหรือศาลาภิบาลจังหวัด

๑. ศาลาภิบาลกลาง เปิดทำการเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๒๘ ปัจจุบันตั้งอยู่ที่อาคารศาลแพ่ง ชั้น ๑, ๒ และ ๓ ถนนรัชดาภิเษก แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

๒. ศาลาภิบาลจังหวัด ขณะนี้ยังมิได้จัดตั้งขึ้น

ความหมายของ “ภาษีอากร”

ภาษีอากร ได้แก่ ภาษี อากร และค่าภาคหลวงทุกชนิด โดยอาจแยกได้
เป็นประเภทดังนี้

ภาษีอากร หมายถึง เงินที่รัฐเรียกเก็บจากบุคคล ทรัพย์สิน
หรือธุรกิจ เพื่อใช้จ่ายในการบริหาร หรือการพัฒนาประเทศ และไม่ว่าจะ
เรียกชื่ออย่างไร เช่น ภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือค่าภาคหลวง ภาษีอากร
อาจแบ่งเป็นประเภทต่างๆ ได้ดังนี้

- ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา   ตามประมวลรัษฎากร
- ภาษีเงินได้นิติบุคคล   ตามประมวลรัษฎากร
- ภาษีมูลค่าเพิ่ม   ตามประมวลรัษฎากร
- ภาษีธุรกิจเฉพาะ   ตามประมวลรัษฎากร
- ภาษีโรงเรือนและที่ดิน   ตาม พ.ร.บ. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน
พ.ศ. ๒๔๗๕
- ภาษีบำรุงท้องที่   ตาม พ.ร.บ. ภาษีบำรุงท้องที่
พ.ศ. ๒๕๐๘
- ภาษีป้าย   ตาม พ.ร.บ. ภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐
- ภาษีศุลกากร   ตาม พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๘
- ภาษีสรรพสามิต   ตาม พ.ร.บ. ภาษีสรรพสามิต
พ.ศ. ๒๕๒๗

- ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ตาม พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๓๔
- ภาษีสรรพสามิต ตาม พ.ร.บ.การขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒
- ภาษีประจำปี ตาม พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒
- ภาษีการพนัน ตาม พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. ๒๕๑๗
- อากรรังนกอีแอ่น ตาม พ.ร.บ.อากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๒
- อากรแสตมป์ ตามประมวลรัษฎากร
- ค่าภาคหลวง ตาม พ.ร.บ.แร่ พ.ศ. ๒๕๓๐
- ค่าภาคหลวง ตาม พ.ร.บ.หิกล้อคร่าค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๐๙
- ค่าภาคหลวง ตาม พ.ร.บ.ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๓๔
- ค่าภาคหลวง ตาม พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๖๙
- แสตมป์ยาสูบ ตาม พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙
- ค่าธรรมเนียมประทับตราไฟ ตาม พ.ร.บ.ไฟ พ.ศ. ๒๕๔๖
- ค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้า ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐
- ค่าธรรมเนียมพิเศษ ตาม พ.ร.บ.การส่งออกปศุสัตว์และ

การนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

พ.ศ. ๒๕๒๒

- เงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งออกต้องเสีย ตาม พ.ร.บ.กองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓
- ค่าธรรมเนียมการส่งออก ตาม พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์
เกษตรกร พ.ศ. ๒๕๑๑
- ค่าธรรมเนียม หรือเงินอื่นที่มี ตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลภาษีอากร ฯ
พระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็น พ.ศ. ๒๕๒๘
ภาษีอากร

เขตอำนาจศาลภาษีอากรกลาง

ศาลภาษีอากรกลางมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีได้ทั่ว
ราชอาณาจักร แต่อาจแบ่งการยื่นฟ้องได้เป็น ๒ วิธี คือ

๑. กรณีที่การประเมินเกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร จังหวัด
สมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี
และจังหวัดปทุมธานี หากประสงค์จะยื่นฟ้องกรมสรรพากร กรมสรรพสามิต
กรมศุลกากร หรือหน่วยงานจัดเก็บภาษีอื่นของรัฐต้องยื่นฟ้องต่อศาลภาษี
อากรกลางซึ่งตั้งอยู่กรุงเทพมหานครเพียงแห่งเดียวเท่านั้น จะยื่นฟ้องต่อ

ศาลจังหวัดสมุทรปราการ ศาลจังหวัดสมุทรสาคร ศาลจังหวัดนครปฐม
ศาลจังหวัดนนทบุรี หรือศาลจังหวัดปทุมธานีไม่ได้

๒. กรณีที่การประเมินเกิดขึ้นนอกเขตจังหวัด ตามข้อ ๑ หาก
ประสงค์จะยื่นฟ้องกรมสรรพากร กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร หรือ
หน่วยงานจัดเก็บภาษีอื่นของรัฐ และต้องการยื่นฟ้องบุคคลอื่นร่วมด้วย (เช่น
ฟ้องบุคคลซึ่งเป็นกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในจังหวัดนั้น ๆ เข้ามาด้วย)
สามารถยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่จำเลยคนใดคนหนึ่งมีภูมิลำเนาได้
ในกรณีเช่นนี้ศาลจังหวัดมีหน้าที่ต้องแจ้งและส่งคำฟ้องไปยังศาลภาษีอากร
กลาง เพื่อพิจารณาสั่งรับหรือสั่งไม่รับคำฟ้อง การที่ยื่นฟ้องต่อศาล
จังหวัดนี้ เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่คู่ความที่ไม่ต้องเดินทางไปยื่น
ฟ้องต่อศาลภาษีอากรกลางในกรุงเทพมหานคร โดยให้ศาลจังหวัดเป็น
ผู้ประสานงานระหว่างศาลภาษีอากรกลางกับคู่ความ ในกรณีเช่นนี้ไม่ถือว่า
คดีดังกล่าวเป็นคดีของศาลจังหวัด หากแต่เป็นคดีของศาลภาษีอากรกลาง
โดยตรง

อำนาจของศาลภาษีอากร

ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแห่งเฉพาะในเรื่อง
ต่อไปนี้

๑. ศติอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร เช่น การขอให้มพิกถอนการประเมินของเจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากร (ผู้ถูกประเมินจะต้องอุทธรณ์การประเมินต่อเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เสียก่อน เมื่อมีคำวินิจฉัยจากเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แล้วจึงจะฟ้องคดีต่อศาลภาษีอากรได้)

๒. ศติพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในกรณีค่าภาษีอากรเช่น กรมสรรพากรฟ้องขอให้ผู้ค้างชำระภาษีอากรชำระค่าภาษีอากรที่ค้างชำระ

๓. ศติพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร เช่น การฟ้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือการฟ้องขอคืนภาษีอากรอื่นที่ผู้เสียภาษีเห็นว่าได้เสียภาษีอากรไปโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียเป็นต้น (แต่การฟ้องขอคืนภาษีอากรนี้ผู้ฟ้องจะต้องยื่นขอคืนภาษีอากรจากหน่วยงานนั้นก่อน จึงจะมีสิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาลภาษีอากรได้)

๔. ศติพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร เช่น กรมสรรพากรฟ้องผู้ค้างประกันที่ได้ทำข้อผูกพันชำระค่าภาษีอากรแทนผู้เสียภาษี

๕. ศติที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร ซึ่งปัจจุบันนี้ยังไม่มกฎหมายบัญญัติระบุกรณีอื่นให้อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร

การปฏิบัติก่อนนำคดีมาฟ้องศาล

กรณีที่ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีภาษีอากรดังกล่าวข้างต้น แต่ก่อนที่ผู้เสียภาษีจะนำคดีมาฟ้องคดีต่อศาลได้จะต้องผ่านขั้นตอนตามกฎหมายนั้น ดังนี้

๑. กรณีกฎหมายกำหนดให้ผู้ถูกประเมินต้องคัดค้านหรืออุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงาน หรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรก่อน

เมื่อกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรกำหนดไว้ว่าหากผู้ถูกประเมินไม่พอใจการประเมินของเจ้าพนักงานประเมิน ผู้ถูกประเมินต้องอุทธรณ์การประเมินตามที่กฎหมายนั้นกำหนดไว้ ผู้ถูกประเมินต้องอุทธรณ์การประเมินก่อน เมื่อเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยแล้วจึงจะนำคดีมาฟ้องศาลได้

ตัวอย่าง

๑. คดีภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะและอากรแสตมป์ ต้องอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน

๒. คดีภาษีสรรพสามิต ต้องคัดค้านการประเมินต่ออธิบดีกรมสรรพสามิตภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน และถ้ายังไม่

เป็นที่พอใจก็ต้องอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัย

๓. คดีภาษีสุศุภากร ต้องอุทธรณ์การประเมินต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน

๔. คดีภาษีโรงเรือนและที่ดิน ต้องยื่นคำขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ หรืออุทธรณ์การประเมินต่อคณะเทศมนตรี คณะกรรมการสุขาภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน

สำหรับคดีภาษีโรงเรือนและที่ดินกฎหมายกำหนดเงื่อนไขเพิ่มอีกกล่าวคือ ก่อนยื่นคำฟ้อง ผู้รับการประเมินต้องชำระค่าภาษีให้เสร็จสิ้นครบถ้วนเสียก่อน จึงจะนำคดีมาฟ้องศาลได้

๕. คดีภาษีบำรุงท้องที่ ต้องอุทธรณ์การประเมินต่อผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน

๖. คดีภาษีป้าย ต้องอุทธรณ์การประเมินต่อผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน

๒. กรณีเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร เมื่อกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรบัญญัติให้ขอคืนค่าภาษีอากร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้จะนำคดีมาฟ้องต่อศาลได้ก็ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเช่นว่านั้น

การขอคืนภาษีอากรแต่ละประเภทมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ต่างกัน ผู้ที่ประสงค์จะฟ้องขอคืนภาษีอากรจึงต้องตรวจสอบหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาตามที่กฎหมายแต่ละฉบับได้กำหนดไว้ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขต่าง ๆ ให้ถูกต้องและครบถ้วนก่อน จึงจะมีสิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาลได้

เนื้อหาคำฟ้อง

คำฟ้องที่จะยื่นต่อศาลนั้นจะต้องเป็นไปตามแบบพิมพ์ของศาลที่กำหนดและคำฟ้องนั้นจะต้องมีรายละเอียดต่าง ๆ ที่สำคัญ คือ

๑. ชื่อโจทก์.- จำเลย ภูมิฐานะของโจทก์และจำเลยแต่ละคนอย่างชัดเจน
๒. ฐานะของโจทก์หรือจำเลย เช่น เป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลหรือเป็นกรมในรัฐบาล เป็นต้น
๓. ผู้ถูกประณิน ถูกประณินจากหน่วยงานใด เมื่อใด และข้อ

อ้างที่เป็นหลักในการประเมินของเจ้าพนักงานประเมินเป็นอย่างไร โดยสรุป
ผลของการประเมินว่าจะต้องชำระภาษีอากรจำนวนเท่าใด

๔. ผู้ถูกประเมินจะต้องอุทธรณ์การประเมินต่อเจ้าพนักงาน
หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในกำหนดตามที่กฎหมายเกี่ยวกับ
เรื่องนั้นกำหนดไว้ก่อน และต้องอุทธรณ์ในประเด็นที่ประสงค์จะได้แย้ง
ทุกประเด็น และระบุว่าเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มี
คำวินิจฉัยอย่างไร ด้วยเหตุผลอย่างไร

๕. เมื่อเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มี
คำวินิจฉัยแล้วผู้ถูกประเมินได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือ
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เมื่อใด และผู้ถูกประเมินไม่เห็นด้วยกับ
เจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และเจ้าพนักงานประเมิน
อย่างไร โดยประเด็นที่จะฟ้องต่อศาลนั้นจะต้องเป็นประเด็นที่ได้มีการ
พิจารณาหรือว่ากล่าวมาแล้วในชั้นของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการ
พิจารณาอุทธรณ์ หากประเด็นใดไม่ได้ยกขึ้นต่อผู้ไว้ในชั้นของเจ้าพนักงาน
หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ศาลจะไม่รับวินิจฉัยให้

๖. ประเด็นที่ผู้ถูกประเมินจะยกเป็นข้อต่อสู้ เช่น

ผู้ถูกประเมินไม่ได้ประกอบการค้าสังหาริมทรัพย์ การโอน
สังหาริมทรัพย์นั้นเป็นการโอนระหว่างบิดามารดาให้กับบุตร หรือระหว่าง

พี่น้องด้วยตนเอง โดยผู้โอนอสังหาริมทรัพย์ไม่ได้รับชำระค่าที่ดินแต่อย่างใด นอกจากนี้หากยังมีประเด็นอื่นที่จะยกขึ้นต่อสู้อีก เช่น การประเมินของเจ้าพนักงานไม่ถูกต้องตามประมวลรัษฎากร หรือเจ้าพนักงานที่ทำกาประเมินไม่ใช่เจ้าพนักงานประเมินที่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือคดีขาดอายุความ เป็นต้น

ผู้ถูกประเมินจะต้องอ้างถึงเหตุผลและข้อกฎหมายที่ตนเห็นว่าน่าจะเป็นเหตุผลหรือข้อกฎหมายที่ถูกต้องที่จะให้ศาลเห็นด้วย โดยผู้ถูกประเมินจะต้องระบุเหตุผลและรายละเอียดประกอบข้อที่ผู้ถูกประเมินยกขึ้นต่อสู้ด้วย มิฉะนั้นก็จะเป็นประเด็นที่ศาลจะรับไว้พิจารณาได้

๘. คำขอบังคับหรือคำขอยกฟ้องจะต้องมี เช่น ขอให้เพิกถอนการประเมินของเจ้าพนักงานประเมินและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้งดหรือลดเบี้ยปรับ หรือขอให้อีกฝ่ายหนึ่งใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทน เป็นต้น

๘. เอกสารที่ต้องแนบมาท้ายคำฟ้องได้แก่
  - สำเนาหนังสือแจ้งการประเมิน
  - สำเนาคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
  - สำเนาหลักฐานการรับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของเจ้าพนักงาน

หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เช่น ของจดหมาย
หรือสำเนาใบตอบรับคำวินิจฉัยอุทธรณ์

- สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนของกระทรวงพาณิชย์
กรณีเป็นนิติบุคคล
- สำเนาหลักฐานการชำระภาษีอากร (กรณีที่ได้ชำระภาษี
อากรแล้ว)

๔. การคิดค่าขึ้นศาล ผู้ถูกประเมินที่นำคดีมาฟ้องต่อศาลจะ
ต้องเสียค่าขึ้นศาลในอัตราร้อยละ ๒.๕ ของทุนทรัพย์ตามหนังสือแจ้งการ
ประเมินแต่ละฉบับ (หากหนังสือแจ้งการประเมินหลายฉบับจะต้องคิดค่า
ขึ้นศาลในอัตราร้อยละ ๒.๕ ของทุนทรัพย์ใบหนังสือแจ้งการประเมินฉบับ
นั้น ๆ โดยคิดเป็นรายข้อหา)

การไกล่เกลี่ย

ศาลภาษีอากรกลางนำระบบการไกล่เกลี่ยมาใช้ หากผู้ถูก
ประเมินมีความประสงค์ที่จะขอให้ศาลทำการไกล่เกลี่ยหลังจากมีการฟ้อง
คดีแล้ว ก็สามารถยื่นคำแถลงต่อศาลในระหว่างการพิจารณาได้ โดยอาจ
ยื่นคำแถลงก่อนยื่นคำให้การหรือระหว่างการสืบพยานก็ได้ หากศาลเห็น
สมควรก็อาจอนุญาตให้ทำเข้าสู่ระบบการไกล่เกลี่ยได้ หากไกล่เกลี่ยสำเร็จ

ศาลจะพิพากษาตามยอมโดยไม่ต้องสืบพยาน แต่หากใกล้เกินไปไม่สำเร็จก็จะนำคดีเข้าสู่ระบบการสืบพยานต่อไป

การส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้อง

เมื่อโจทก์ยื่นคำฟ้องและศาลมีคำสั่งรับคำฟ้องของโจทก์แล้ว ขั้นตอนต่อไปที่โจทก์จะต้องปฏิบัติคือ การนำส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้แก่จำเลย เพื่อให้จำเลยทำคำให้การแก้คดียื่นต่อศาล ซึ่งแยกออกได้เป็น ๒ กรณี คือ

๑. **คดีที่ยื่นฟ้องต่อศาลภาคีอากรกลาง** โจทก์ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการส่งหมายตามอัตราที่ศาลภาคีอากรกลางกำหนดต่อเจ้าหน้าที่ศาล โดยไม่ต้องนำเจ้าหน้าที่ศาลไปส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้แก่จำเลยด้วยตนเอง เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งให้โจทก์เป็นผู้นำส่ง

๒. **ในกรณีที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่นนอกเขตอำนาจศาลภาคีอากรกลาง** โจทก์ต้องยื่นคำแถลงขอให้ศาลภาคีอากรกลางมีหนังสือถึงศาลจังหวัดที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่เพื่อให้ส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องแก่จำเลย โดยโจทก์ต้องวางเงินเป็นค่าธรรมเนียมในการส่งด้วย

เนือหาคำให้การ

คำให้การที่จะยื่นต่อศาลต้องใช้แบบพิมพ์ของศาลและต้องมี
เนื้อหาดังต่อไปนี้

๑. บรรยายข้อความโดยชัดเจนง่ายยอรับหรือปฏิเสธข้อกล่าวหาตามที่โจทก์ฟ้อง โดยต้องอ้างเหตุผลประกอบข้ออ้างที่ตนปฏิเสธด้วย หรือข้อเท็จจริงตามที่ฟ้องไม่ถูกต้องอย่างไร จำเลยก็ต้องบรรยายรายละเอียดให้ครบถ้วน หากเห็นว่าข้อกฎหมายที่โจทก์อ้างไม่ถูกต้องอย่างไร ข้อกฎหมายใดที่จำเลยจะยกเป็นข้อต่อสู้ จำเลยก็ต้องบรรยายให้ศาลเห็นโดยละเอียด

๒. ลำดับเรื่องให้สอดคล้องหรือตรงกับคำฟ้องเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ง่าย

๓. การยกปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายขึ้นเป็นข้อต่อสู้ ต้องอ้างบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประมวล คำสั่ง ระเบียบ หรือ คำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนข้ออ้างหรือข้อต่อสู้ โดยต้องแนบสำเนาเอกสารนั้นมากับคำให้การด้วย

๔. คำให้การต้องไม่ขัดแย้งกันเอง และต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือ

การยื่นคำให้การ

เมื่อจำเลยได้รับหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องแล้วจำเลยจะต้องยื่นคำให้การต่อศาลภายในกำหนดระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้คือ

๑. กรณีที่จำเลยได้รับหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องด้วยตนเอง หรือมีผู้รับแทน จำเลยจะต้องยื่นคำให้การภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหมายเรียกและสำเนาคำฟ้อง

๒. กรณีจำเลยได้รับหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องโดยเจ้าหน้าที่ศาลทำการปิดหมายเรียกและสำเนาคำฟ้อง จำเลยจะต้องยื่นคำให้การต่อศาลภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันปิดหมายเรียกและสำเนาคำฟ้อง

ถ้าโจทก์ยื่นฟ้องต่อศาลภาคีอากรกลาง จำเลยจะต้องยื่นคำให้การต่อศาลภาคีอากรกลางเท่านั้น จะยื่นคำให้การต่อศาลจังหวัดใดๆ ไม่ได้

แต่หากโจทก์ยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัด จำเลยสามารถเลือกยื่นคำให้การได้ดังนี้

๑. ยื่นคำให้การต่อศาลภาคีอากรกลางโดยตรง เช่น โจทก์ยื่นฟ้องกรมสรรพากรและบุคคลซึ่งเป็นกรมการพิจารณาอุทธรณ์ต่อศาลจังหวัดเชียงใหม่ จำเลยจะยื่นคำให้การต่อศาลภาคีอากรกลางโดยตรงก็ได้ หรือ

๒ ยื่นคำให้การต่อศาลจังหวัดที่โจทก์ยื่นฟ้องไว้และศาลจังหวัดนั้น ๆ จะส่งคำให้การมาให้ศาลภาษีอากรกลางเอง (กรณีตามตัวอย่างข้างต้น จำเลยจะยื่นคำให้การต่อศาลจังหวัดเชียงใหม่ก็ได้ ศาลจังหวัดเชียงใหม่จะส่งคำให้การมาให้ศาลภาษีอากรกลางเอง)

การยื่นบัญชีระบупยาน

ข้อกำหนดคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้กำหนดขั้นตอนการยื่นบัญชีระบупยานไว้ ๒ กรณี คือ

๑. กรณีที่มีการซื้อสองสถาน หากโจทก์หรือจำเลยประสงค์จะนำพยานบุคคล พยานวัตถุ พยานเอกสาร หรือพยานอื่น ๆ มาสืบต่อศาลโจทก์หรือจำเลยต้องยื่นบัญชีระบупยานต่อศาลพร้อมสำเนาบัญชีระบупยานก่อนวันซื้อสองสถานไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

๒. กรณีที่ไม่มีการซื้อสองสถาน โจทก์หรือจำเลยต้องยื่นบัญชีระบупยานต่อศาลพร้อมสำเนาบัญชีระบупยานก่อนวันสืบพยานไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

การยื่นบัญชีระบупยานเพิ่มเติม

กรณีที่มีการซื้อสองสถาน ให้ยื่นคำแถลงขอระบупยานเพิ่มเติมต่อศาลพร้อมบัญชีระบупยานเพิ่มเติมและสำเนาบัญชีระบупยานเพิ่มเติมก่อนวันซื้อสองสถานไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

กรณีที่ไม่มีการชี้สองสถาน ให้ยื่นคำแถลงขอระงับพยานเพิ่มเติม
พร้อมบัญชีระงับพยานเพิ่มเติมและสำเนาบัญชีระงับพยานเพิ่มเติมก่อนวัน
สืบพยานไม่น้อยกว่า ๑ วัน

การยื่นบัญชีระงับพยานหลังจากพ้นระยะเวลา

กรณีที่มิได้ยื่นบัญชีระงับพยานภายในกำหนดข้างต้น โจทก์หรือ
จำเลยจะยื่นบัญชีระงับพยานได้ต้องเป็นกรณีที่ไม่สามารถทราบได้ว่าต้อง
นำพยานหลักฐานบางอย่างมาสืบ หรือไม่ทราบว่าพยานมีอยู่หรือมีเหตุ
อันสมควรอื่นใดซึ่งศาลจะพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไป หากศาลเห็นว่ามิเหตุ
อันสมควร และเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม ศาลก็จะอนุญาตให้
โจทก์หรือจำเลยยื่นบัญชีระงับพยานได้

พยานบุคคล

การอ้างบุคคลเป็นพยานจำต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดคดีภาณี
อากร คือต้องระงับพยานบุคคลนั้นไว้ในบัญชีระงับพยาน

พยานเอกสาร

ในกรณีที่มีการชี้สองสถานให้คู่ความยื่นต้นฉบับพยานเอกสาร
ซึ่งอยู่ในความครอบครองของตนต่อศาลพร้อมกับการยื่นบัญชีระงับพยาน

โดยคู่ความไม่ต้องส่งสำเนาเอกสารต่อศาลและคู่ความฝ่ายอื่น หากไม่ยื่นต้นฉบับต่อศาลพร้อมกับการยื่นบัญชีระงับพยานก็ไม่มีสิทธินำพยานเอกสารนั้นมาสืบ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล

กรณีเอกสารอยู่ในความครอบครองของคู่ความฝ่ายอื่นหรือบุคคลภายนอก คู่ความฝ่ายที่ประสงค์จะขัมเอกสารดังกล่าวต้องขอให้ศาลมีคำสั่งเรียกจากผู้ครอบครอง โดยยื่นเป็นคำขอพร้อมการยื่นบัญชีระงับพยาน

การชี้สองสถาน

การชี้สองสถานของศาล คือการที่ศาลกำหนดประเด็นที่คู่ความพิพาทกันเพื่อประโยชน์และความสะดวกในการสืบพยาน เมื่อศาลกำหนดประเด็นข้อพิพาทแล้ว หากโจทก์หรือจำเลยไม่เห็นด้วยก็สามารถคัดค้านต่อศาลได้ โดยแถลงต่อศาลด้วยวาจาขณะที่ศาลชี้สองสถานหรือยื่นคำร้องต่อศาลภายในกำหนด ๑ วัน นับแต่วันชี้สองสถาน หากโจทก์หรือจำเลยไม่ได้แย้งไว้ก็ต้องถือว่าคดีมีประเด็นพิพาทเท่าที่ศาลกำหนดไว้

การสืบพยาน

ภายหลังที่ศาลทำการชี้สองสถานโดยกำหนดประเด็นข้อพิพาทและทนายที่นำสืบแล้ว ศาลจะกำหนดจำนวนวันสืบพยานของคู่ความทุกฝ่าย

ตามหน้าที่นำสืบ กรณีที่ไม่สามารถนำพยานบุคคลมาศาลได้เอง คู่ความ
ต้องร้องขอต่อศาลให้ออกหมายเรียกพยานมาศาลโดยคู่ความต้องส่งให้
พยานทราบวันนัดสืบพยานล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๒๐ วัน เว้นแต่ศาลจะเห็น
สมควร นอกจากนี้ศาลอาจมีคำสั่งกำหนดการนั่งพิจารณาคดี ณ สถานที่ใด
หรือวันเวลาใด ๆ ก็ได้ตามที่เห็นสมควร

โดยปกติคดีที่ยื่นฟ้องต่อศาลภาคีอากรกลาง ไม่ว่าจะเป็คดีที่
ยื่นฟ้องโดยตรงต่อศาลภาคีอากรกลาง หรือยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดที่จำเลย
มีภูมิลำเนาอยู่ก็ตาม การดำเนินกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการสืบพยานจะ
ทำที่ศาลภาคีอากรกลางซึ่งตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร แต่สำหรับคดีที่
ยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดที่จำเลยมีภูมิลำเนา เมื่อศาลจังหวัดนั้นส่งคำฟ้อง
มายังศาลภาคีอากรกลางและศาลภาคีอากรกลางมีคำสั่งรับคำฟ้องแล้ว
อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาคีอากรกลางจะกำหนดว่าจะนั่งพิจารณาพิพากษาที่
ศาลใดตามความเหมาะสม

การสืบพยานในคดีภาคีอากรมีความแตกต่างจากการสืบพยาน
คดีแพ่งอื่น ดังนี้

๑. การสอบข้อเท็จจริงในคดีภาคีอากรกระทำได้โดยศาลและ
คู่ความ และมีได้ทั้งก่อนทำการชี้สองสถานและภายหลังทำการชี้สองสถาน
๒. โจทก์หรือจำเลยสามารถ ส่งบันทึกถ้อยคำพยานล่วงหน้า

ต่อศาลได้ พร้อมส่งสำเนาให้อีกฝ่ายหนึ่งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑ วัน ก่อน
สืบพยานปากนั้น เมื่อถึงวันนัดสืบพยาน โจทก์หรือจำเลยก็นำพยานมา
เบิกความรับรองต่อศาล ศาลก็สามารถรับฟังบันทึกถ้อยคำพยานล่วงหน้า
เป็นพยานได้ การทำบันทึกถ้อยคำพยานล่วงหน้านั้นจะต้องทำตาม
แบบพิมพ์ของศาล กน.๑

๓. บันทึกช่วยจำ เนื่องจากการพิจารณาคดีภาคีอากรมี
เอกสารที่พยานต้องเบิกความถึงเป็นจำนวนมาก รวมทั้งมีตัวเลขอยู่
มากมายเกินกว่าความสามารถของพยานจะจดจำได้ การพิจารณาคดีภาคี
อากรจึงอนุญาตให้พยานนำบันทึกที่พยานจดไว้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงโดย
ย่อมาอยู่ในขณะสืบพยานได้

๔. การให้ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ การ
พิจารณาคดีภาคีอากร มีบางกรณีที่มีปัญหายุ่งยากซับซ้อน เช่น ปัญหา
เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่ง
ศาลอาจจะไม่มีความรู้ความชำนาญเพียงพอ ศาลภาคีอากรหรือศาลฎีกา
อาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นในปัญหาที่เกี่ยวกับ
เรื่องนั้น ๆ ได้ และผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญสามารถให้ความเห็นทั้งใน
ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายได้

คำพิพากษา

ศาลจะอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งตามกำหนดนัดฟังคำพิพากษา
ที่นัดล่วงหน้าตั้งแต่วันขึ้นสองสถาน ถ้ามีเหตุจำเป็นอาจเลื่อนไปอ่านวันอื่นก็ได้

การอุทธรณ์

การอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้นหรือจำเลย
สามารถอุทธรณ์ได้ทั้งข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง แต่กรณีที่จะอุทธรณ์
ข้อเท็จจริงคดีนั้นต้องมีทุนทรัพย์เกินกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท

การอุทธรณ์คำพิพากษาศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้น ต้องอุทธรณ์ต่อศาล
ฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษา

การบังคับคดี

ศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้นอาจออกหมายบังคับคดีส่งไปยังศาลจังหวัด
แห่งท้องที่ใดท้องที่หนึ่งดำเนินการบังคับให้ก็ได้ ให้ศาลจังหวัดที่ได้รับมอบ
หมายแจ้งผลการดำเนินการให้ศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้นทราบตามที่เห็นสมควร

□□□□

ข้อกำหนดคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๔๔*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางโดยอนุมัติประธานศาลฎีกา ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานสำหรับคดีภาษีอากรไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อกำหนดนี้ให้เรียกว่า “ข้อกำหนดคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๔๔”

ข้อ ๒. ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกบรรดาข้อกำหนดคดีภาษีอากรที่มีอยู่เดิม

ข้อกำหนดนี้ไม่มีผลกระทบต่อกระบวนการพิจารณาใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วก่อนวันที่ข้อกำหนดนี้ใช้บังคับ ส่วนกระบวนการพิจารณาใดที่ยังมิได้กระทำจนล่วงพ้นกำหนดเวลาที่ต้องกระทำตามข้อกำหนดที่ใช้บังคับอยู่ก่อนข้อกำหนดนี้ แต่ยังคงอยู่ในกำหนดเวลาที่อาจกระทำได้ตามข้อกำหนดนี้ ให้ดำเนินกระบวนการพิจารณานั้นได้ภายในกำหนดเวลาตามข้อกำหนดนี้

ข้อ ๔. ในข้อกำหนดนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

(๑) “คดี” หมายความว่า คดีภาษีอากร

(๒) “ศาล” หมายความว่า ศาลภาษีอากร หรือศาลจังหวัดที่มีอำนาจดำเนินกระบวนการ

พิจารณาแทนศาลภาษีอากรกลาง

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕. เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจมีคำสั่งให้คู่ความที่ดำเนินกระบวนการพิจารณาไม่ถูกต้อง ดำเนินกระบวนการพิจารณาให้ถูกต้องได้ภายในระยะเวลาและเงื่อนไขที่ศาลเห็นสมควรกำหนด เว้นแต่ข้อที่ไม่ถูกต้องนั้นจะเกิดจากความจงใจหรือละเลยเพิกเฉยของคู่ความฝ่ายนั้น และทำให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งเสียเปรียบ

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนพิเศษ ๕๖ ง หน้า ๖ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๔

ที่มา <http://www.udc.go.th> ณ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๘

ข้อ ๖. คู่ความอาจตกลงกันยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาไปตามที่คู่ความตกลงกัน ถ้าศาลเห็นสมควรเพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม จะอนุญาตตามคำร้องนั้นก็ได้

ข้อ ๗. เพื่อให้กระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม การติดต่อระหว่างศาลกับศาลอาจทำโดยทางโทรสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่น แทนการติดต่อโดยทางไปรษณีย์ด่วนพิเศษ หรือประกอบกันก็ได้โดยคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วน และความเหมาะสมแก่ลักษณะเนื้อหาของเรื่องที่ทำกรติดต่อ รวมทั้งจำนวนและลักษณะของเอกสาร หรือวัตถุอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ศาลกำหนด

ข้อ ๘. การแต่งตั้งบุคคลที่มีภูมิสำเนาในเขตศาลนั้นเพื่อรับคำคู่ความหรือเอกสารแทนตน ต้องทำเป็นหนังสือ

หมวด ๒

การยื่นคำฟ้อง คำให้การ คำให้การและฟ้องแย้ง

ข้อ ๙. ในระหว่างที่ศาลภาคีอากรจังหวัดยังมีได้เปิดทำการในท้องที่ใด เมื่อโจทก์ยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัด ให้โจทก์จัดทำสำเนาคำฟ้องสำหรับศาลจังหวัดด้วยหนึ่งชุดแล้วให้ศาลจังหวัดส่งต้นฉบับไปยังศาลภาคีอากรกลางโดยเร็ว เมื่อศาลภาคีอากรกลางมีคำสั่งรับคดีนั้นไว้พิจารณาแล้วให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาคีอากรกลางกำหนดองค์คณะโดยเร็ว ส่วนศาลที่จะนั่งพิจารณาพิพากษาให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาคีอากรกลางกำหนดตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๐. คดีที่โจทก์ยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัด ให้ศาลจังหวัดที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากศาลภาคีอากรกลางแจ้งคำสั่งให้โจทก์ทราบโดยเร็ว ให้โจทก์ร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลจังหวัดเพื่อให้ส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

จำเลยจะทำคำให้การยื่นต่อศาลจังหวัดที่โจทก์ยื่นคำฟ้องหรือต่อศาลภาคีอากรกลางก็ได้ ในกรณีที่จำเลยยื่นคำให้การต่อศาลจังหวัด ให้จำเลยจัดทำสำเนาคำให้การสำหรับศาลจังหวัดด้วยหนึ่งชุดแล้วให้ศาลจังหวัดส่งต้นฉบับพร้อมกับรายงานการส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องไปยังศาลภาคีอากรกลางเพื่อมีคำสั่ง หากจำเลยมิได้ยื่นคำให้การภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ก็ให้ศาลจังหวัดแจ้งให้ศาลภาคีอากรกลางทราบพร้อมกับส่งรายงานการส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องและคำขอของโจทก์ที่ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ตนเป็นฝ่ายชนะคดีโดยขาดนัด ถ้าหากมี เพื่อมีคำสั่ง เมื่อศาลภาคีอากรกลางมีคำสั่งอย่างใดแล้วให้แจ้งศาลจังหวัดเพื่อแจ้งให้คู่ความทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๑. ถ้าจำเลยฟ้องแย้งรวมมาในคำให้การที่ยื่นต่อศาลจังหวัด ให้นำข้อ ๙ และข้อ ๑๐ มาใช้บังคับแก่ฟ้องแย้งและคำให้การแก้ฟ้องแย้งโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒. คำฟ้องหรือคำให้การที่อ้างบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ หรือคำวินิจฉัยใดที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนข้ออ้างหรือข้อเถียง ให้แนบสำเนามาพร้อมกับคำคู่ความดังกล่าวด้วย เว้นแต่ คำคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งจะได้อ้างไว้แล้ว

คำฟ้องหรือคำให้การที่มีได้ปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง ศาลอาจมีคำสั่งให้ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ถ้ามิได้ปฏิบัติก็ให้ศาลมีคำสั่งไม่รับคำคู่ความนั้น

ข้อ ๑๓. คำฟ้องที่แสดงให้พอเข้าใจได้ถึงสภาพแห่งข้อหา ข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหา และคำขอบังคับ ให้ถือว่าเป็นคำฟ้องที่ชอบด้วยกฎหมาย

ถ้าจำเลยให้การต่อสู้ว่าไม่เข้าใจคำฟ้องในส่วนใด ศาลอาจสั่งให้โจทก์แก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องโดยอธิบายรายละเอียดในส่วนนั้นให้ชัดเจนขึ้นก็ได้ และจำเลยมีสิทธิแก้ไขเพิ่มเติมคำให้การในส่วนคำฟ้องที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นได้

ความในวรรคสองให้ใช้บังคับแก่คำให้การแก้ฟ้องแย้งโดยอนุโลม

หมวด ๓

การชี้สองสถานและการสืบพยาน

ข้อ ๑๔. คดีที่โจทก์ยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัด เมื่อศาลภาชีอกรกลางกำหนดว่าจะมีการชี้สองสถานหรือไม่แล้ว ให้แจ้งวันนัดชี้สองสถานหรือวันนัดสืบพยาน แล้วแต่กรณีให้ศาลจังหวัดทราบเพื่อแจ้งให้คู่ความทราบต่อไป หากศาลภาชีอกรกลางแจ้งให้คู่ความทราบโดยตรงก็ให้แจ้งให้ศาลจังหวัดทราบด้วย

ข้อ ๑๕. ในกรณีที่มีการชี้สองสถาน เมื่อคู่ความฝ่ายใดมีความจำนงที่จะอ้างอิงเอกสารฉบับใดหรือคำเบิกความของพยานคนใด หรือมีความจำนงที่จะให้ศาลตรวจสอบบุคคล วัตถุ สถานที่ หรืออ้างอิงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ศาลตั้งเพื่อเป็นพยานหลักฐานสนับสนุนข้ออ้างหรือข้อเถียงของตน ให้คู่ความฝ่ายนั้นยื่นต่อศาลก่อนวันชี้สองสถานไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ซึ่งบัญญัติระบุพยานโดยแสดงเอกสารหรือสภาพของเอกสารที่จะอ้างและรายชื่อ ที่อยู่ ของบุคคลซึ่งคู่ความฝ่ายนั้นระบุอ้างเป็นพยาน หรือคำขอให้ศาลไปตรวจหรือขอให้ตั้งผู้เชี่ยวชาญ แล้วแต่กรณีพร้อมทั้งสำเนาบัญญัติระบุพยานดังกล่าว ในจำนวนที่เพียงพอ เพื่อให้คู่ความฝ่ายอื่นหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมารับไปโดยทางเจ้าพนักงานศาล

ในกรณีที่ไม่มีกรณีชี้สองสถาน ให้ยื่นบัญญัติระบุพยานพร้อมทั้งสำเนาตามวรรคหนึ่ง ก่อนวันสืบพยานไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ก่อนระยะเวลาที่กำหนดให้ยื่นบัญญัติระบุพยานตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณีสิ้นสุดลง ถ้าคู่ความฝ่ายใดมีความจำนงจะยื่นบัญญัติระบุพยานเพิ่มเติม ให้ยื่นคำแถลงขอระบุพยานเพิ่มเติมต่อศาลพร้อมกับบัญญัติระบุพยานเพิ่มเติมและสำเนาบัญญัติระบุพยานเพิ่มเติมดังกล่าว

เมื่อระยะเวลาที่กำหนดให้ยื่นบัญชีระบุพยานตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี ได้สิ้นสุดลงแล้ว ถ้าคู่ความซึ่งมิได้ยื่นบัญชีระบุพยานแสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาลได้ว่า มีเหตุอันสมควรที่ไม่สามารถยื่นบัญชีระบุพยานตามกำหนดเวลาดังกล่าวได้ หรือถ้าคู่ความซึ่งยื่นบัญชีระบุพยานไว้แล้วมีเหตุอันสมควรแสดงได้ว่า ตนไม่สามารถทราบได้ว่าต้องนำพยานหลักฐานบางอย่างมาสืบเพื่อประโยชน์ของตน หรือไม่ทราบว่าพยานหลักฐานบางอย่างได้มีอยู่ หรือมีเหตุอันสมควรอื่นใด คู่ความดังกล่าวนั้นอาจยื่นคำร้องพร้อมทั้งบัญชีระบุพยานและสำเนาในจำนวนที่เพียงพอ ไม่ว่าเวลาใดๆ ก่อนพิพากษาคดี ขออนุญาตอ้างพยานหลักฐาน เช่นว่านั้น และถ้าศาลเห็นว่าเพื่อให้การวินิจฉัยชี้ขาดข้อสำคัญแห่งประเด็นเป็นไปโดยเที่ยงธรรม จำเป็นจะต้องสืบพยานหลักฐานเช่นว่านั้น ก็ให้ศาลอนุญาตตามคำร้อง

ข้อ ๑๖. ให้คู่ความยื่นต้นฉบับพยานเอกสารทั้งหมดที่ประสงค์จะอ้างอิงและอยู่ในความครอบครองของตน และพยานวัตถุอันเป็นพยานหลักฐานสำคัญที่อยู่ในความครอบครองของตน และสามารถนำมาศาลได้ต่อศาลพร้อมกับการยื่นบัญชีระบุพยาน โดยคู่ความไม่ต้องส่งสำเนาเอกสารต่อศาลและคู่ความฝ่ายอื่น

คู่ความฝ่ายใดมิได้ยื่นเอกสารหรือพยานวัตถุต่อศาลตามความในวรรคหนึ่ง คู่ความฝ่ายนั้นไม่มีสิทธิที่จะนำพยานหลักฐานนั้นมาสืบภายหลัง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล เมื่อคู่ความดังกล่าวสามารถแสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาลถึงเหตุที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดได้ เพราะเหตุสุดวิสัย หรือเมื่อศาลเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานอันสำคัญซึ่งเกี่ยวกับประเด็นข้อสำคัญในคดี และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจำเป็นที่จะต้องนำพยานหลักฐานดังกล่าวมาสืบ

ข้อ ๑๗. ถ้าพยานเอกสารหรือพยานวัตถุอยู่ในความครอบครองของคู่ความฝ่ายอื่นหรือบุคคลภายนอก ให้คู่ความฝ่ายที่ประสงค์จะอ้างอิงขอให้ศาลมีคำสั่งเรียกพยานหลักฐานดังกล่าวมาจากผู้ครอบครองโดยยื่นคำขอต่อศาลพร้อมกับการยื่นบัญชีระบุพยาน และให้คู่ความฝ่ายนั้นมีหน้าที่ติดตามเพื่อให้ได้พยานหลักฐานมาก่อนวันชี้สองสถานหรือก่อนวันสืบพยานในกรณีไม่มีการชี้สองสถานหรือภายในเวลาที่ศาลกำหนด

ข้อ ๑๘. เอกสารหรือพยานวัตถุที่คู่ความได้ยื่นตามข้อ ๑๖ หรือที่ศาลได้เรียกมาตามข้อ ๑๗ ถ้าผู้ยื่นหรือผู้ครอบครองมีความจำเป็นต้องใช้ หรือถ้าการเก็บรักษาไว้ที่ศาลจะเป็นการไม่สะดวก ศาลจะให้ผู้ยื่นหรือผู้ครอบครองรับคืนไปโดยให้คู่ความตรวจดู และให้ผู้ยื่นหรือผู้ครอบครองส่งสำเนาหรือภาพถ่ายไว้แทนหรือจะมีคำสั่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ ๑๙. เพื่อประโยชน์ในการชี้สองสถาน ศาลอาจส่งข้อสอบถามข้อเท็จจริงเป็นหนังสือไปยังคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทุกฝ่ายเพื่อให้คู่ความฝ่ายนั้นตอบข้อสอบถามนั้นในวันชี้สองสถานก็ได้ เมื่อศาลส่งข้อสอบถามไปยังคู่ความฝ่ายใดให้ส่งสำเนาข้อสอบถามนั้นไปยังคู่ความฝ่ายอื่นเพื่อทราบด้วย

บทบัญญัติในข้อนี้ให้ใช้บังคับแก่เรื่องเอกสารที่ศาลประสงค์จะถามด้วยโดยอนุโลม โดยให้ศาลส่งสำเนาเอกสารนั้นไปพร้อมกับข้อสอบถาม หรือจะให้คู่ความมาตรวจเอกสารดังกล่าวที่ศาลก็ได้

ข้อ ๒๐. คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งประสงค์จะอ้างข้อเท็จจริงใดและขอให้คู่ความฝ่ายอื่นตอบว่าจะรับรองข้อเท็จจริงนั้นว่าถูกต้องหรือไม่ อาจส่งคำบอกกล่าวเป็นหนังสือแจ้งรายการข้อเท็จจริงนั้นไปให้คู่ความฝ่ายอื่นทราบก่อนวันชี้สองสถานหรือวันสืบพยานแล้วแต่กรณีไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ถ้าคู่ความฝ่ายอื่นได้รับคำบอกกล่าวโดยชอบแล้ว เมื่อคู่ความฝ่ายที่ส่งคำบอกกล่าวร้องขอต่อศาลในวันชี้สองสถานหรือในวันสืบพยานแล้วแต่กรณีให้ศาลสอบคู่ความฝ่ายอื่นว่าจะยอมรับข้อเท็จจริงตามที่ได้รับคำบอกกล่าวนั้นว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าคู่ความฝ่ายนั้นไม่ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงใด หรือปฏิเสธข้อเท็จจริงใดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ถือว่ายอมรับข้อเท็จจริงนั้นแล้ว เว้นแต่ศาลเห็นว่าคู่ความฝ่ายนั้นไม่อยู่ในวิสัยที่จะตอบหรือแสดงเหตุแห่งการปฏิเสธได้ในขณะนั้น ศาลจะมีคำสั่งให้คู่ความฝ่ายนั้นทำคำแถลงเกี่ยวกับข้อเท็จจริงนั้นมายื่นต่อศาลภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ให้นำบทบัญญัติในข้อ ๑๙ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑. ในวันชี้สองสถานให้คู่ความมาศาล และให้ศาลตรวจคำคู่ความและคำแถลงของคู่ความ แล้วนำข้ออ้าง ข้อเถียง ที่ปรากฏในคำคู่ความและคำแถลงของคู่ความเทียบกันดู และสอบถามคู่ความทุกฝ่ายถึงข้ออ้าง ข้อเถียง และพยานหลักฐานที่ยื่นต่อศาลว่าฝ่ายใดยอมรับหรือโต้แย้งข้ออ้าง ข้อเถียงนั้นอย่างไร ข้อเท็จจริงใดที่คู่ความยอมรับกัน ก็เป็นอันยุติไปตามนั้น ส่วนข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่คู่ความฝ่ายหนึ่งยกขึ้นอ้างแต่คู่ความฝ่ายอื่นไม่รับและเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับประเด็นข้อพิพาทตามคำคู่ความ ให้ศาลกำหนดไว้เป็นประเด็นข้อพิพาท และกำหนดให้คู่ความฝ่ายใดนำพยานหลักฐานมาสืบในประเด็นข้อใดก่อนหรือหลังก็ได้

ในการสอบถามคู่ความตามวรรคหนึ่ง คู่ความแต่ละฝ่ายต้องตอบคำถามที่ศาลสอบถามหรือถามตามคำขอของคู่ความฝ่ายอื่น เกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่คู่ความฝ่ายอื่นยกขึ้นเป็นข้ออ้าง ข้อเถียง และพยานหลักฐานที่ยื่นต่อศาล ถ้าคู่ความฝ่ายใดไม่ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงใด หรือปฏิเสธข้อเท็จจริงใดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ถือว่ายอมรับข้อเท็จจริงนั้นแล้ว เว้นแต่คู่ความฝ่ายนั้นไม่อยู่ในวิสัยที่จะตอบหรือแสดงเหตุผลแห่งการปฏิเสธได้ในขณะนั้น

คู่ความมีสิทธิคัดค้านว่าประเด็นข้อพิพาทหรือหน้าที่นำสืบที่ศาลกำหนดไว้นั้นไม่ถูกต้อง โดยแถลงด้วยวาจาต่อศาลในขณะนั้นหรือยื่นคำร้องต่อศาลภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ศาลสั่งกำหนดประเด็นข้อพิพาทหรือหน้าที่นำสืบ ให้ศาลชี้ขาดคำคัดค้านนั้นก่อนวันสืบพยาน

ข้อ ๒๒. กรณีที่คู่ความทุกฝ่ายหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มาศาลในวันชี้สองสถาน ให้ศาลทำการชี้สองสถาน โดยให้ถือว่าคู่ความที่ไม่มาศาลได้ทราบกระบวนการพิจารณาในวันนั้นแล้ว

คู่ความที่ไม่มาศาลนั้นไม่มีสิทธิคัดค้านว่าประเด็นข้อพิพาทและหน้าที่นำสืบที่ศาลกำหนดไว้นั้นไม่ถูกต้อง เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่สามารถมาศาลได้ในวันชี้สองสถานเพราะเหตุ

จำเป็นอันไม่อาจก้าวล่วงได้ หรือเป็นการคัดค้านในเรื่องที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ให้นำข้อ ๒๑ วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๓. ไม่ว่าการพิจารณาคดีจะได้ดำเนินไปแล้วเพียงใด เพื่อประโยชน์แห่งการสืบพยานเมื่อศาลเห็นสมควรหรือคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ ศาลอาจส่งข้อสอบถามเป็นหนังสือแจ้งรายการข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปยังคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทุกฝ่าย เพื่อให้ทำคำแถลงตอบข้อสอบถามว่าจะยอมรับข้อเท็จจริงนั้นว่าถูกต้องหรือไม่ โดยให้นำบทบัญญัติในข้อ ๑๙ วรรคสอง และข้อ ๒๑ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การส่งข้อสอบถามให้คู่ความฝ่ายใดอาจกระทำในศาล หรือโดยวิธีอื่นที่ศาลเห็นสมควร และให้ส่งสำเนาข้อสอบถามนั้นไปยังคู่ความฝ่ายอื่นเพื่อทราบด้วย เมื่อคู่ความฝ่ายนั้นยื่นคำแถลงตอบข้อสอบถามก็ให้ส่งสำเนาคำแถลงนั้นในจำนวนที่เพียงพอ เพื่อให้คู่ความฝ่ายอื่นมารับไปจากเจ้าพนักงานศาล

ข้อ ๒๔. เมื่อได้กำหนดประเด็นข้อพิพาทและหน้าที่นำสืบแล้ว ให้ศาลกำหนดจำนวนวันนัดสืบพยานของคู่ความทุกฝ่ายโดยคำนึงถึงคำแถลงของคู่ความ จำนวนพยาน เนื้อหาสาระที่พยานจะต้องเบิกความ และให้กำหนดวันนัดฟังคำพิพากษาไว้ล่วงหน้าด้วย

เมื่อได้กำหนดวันนัดสืบพยานไว้ตามวรรคหนึ่งแล้ว คู่ความต้องดำเนินการสืบพยานของฝ่ายตนให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด การเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมวันนัดสืบพยานที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า ให้คู่ความร้องขอภายในวันนัดสืบพยานนัดสุดท้ายของฝ่ายตน แต่วันนัดสืบพยานที่ขอเพิ่มเติมนั้นจะต้องเป็นวันก่อนวันเริ่มสืบพยานของคู่ความที่สืบพยานภายหลัง หรือก่อนวันนัดฟังคำพิพากษาแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๕. ให้คู่ความที่ไม่สามารถนำพยานมาศาลได้เองร้องขอต่อศาลให้ออกหมายเรียกพยานมาศาล โดยคู่ความต้องส่งให้พยานทราบวันนัดสืบพยานล่วงหน้าไม่น้อยกว่ายี่สิบวัน เว้นแต่ศาลจะเห็นสมควรเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๖. เมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีคำขอและศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสืบพยานบุคคลที่อยู่นอกศาลโดยระบบการประชุมทางจอภาพ (VIDEO CONFERENCE) ได้โดยให้คู่ความฝ่ายที่อ้างพยานเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย และไม่ให้ถือว่าค่าใช้จ่ายนั้นเป็นค่าฤชาธรรมเนียมในการดำเนินกระบวนการพิจารณา ซึ่งศาลอาจพิพากษาให้คู่ความฝ่ายอื่นรับผิดชอบได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๖๑

การสืบพยานตามวรรคหนึ่งให้ถือเสมือนว่า พยานเบิกความในห้องพิจารณาของศาล

ข้อ ๒๗. ศาลอาจมีคำสั่งกำหนดการนั่งพิจารณาคดี ณ สถานที่ใดหรือในวันเวลาใด ๆ ก็ได้ตามที่เห็นสมควร

การที่ศาลภาษีอากรกลางขอให้ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ใดดำเนินการสืบพยานแทนนั้น ไม่ถือว่าเป็นการส่งประเด็น

ข้อ ๒๘. การบันทึกคำเบิกความของพยาน ศาลอาจมอบให้เจ้าพนักงานศาลเป็นผู้บันทึกและอ่านคำเบิกความนั้นให้พยานฟังแทนก็ได้

ข้อ ๒๙. ในการสืบพยานบุคคล พยานอาจนำบันทึกทบทวนความจำหรือบันทึกถ้อยคำของพยานที่บันทึกไว้ล่วงหน้ามาใช้ประกอบการเบิกความก็ได้

บันทึกถ้อยคำของพยานที่บันทึกไว้ล่วงหน้าตามวรรคหนึ่งให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อศาล และเลขคดี
- (๒) วัน เดือน ปี และสถานที่ที่ทำการบันทึกถ้อยคำ
- (๓) ชื่อและสกุลของคู่ความ
- (๔) ชื่อ สกุล อายุ ที่อยู่ อาชีพ และความเกี่ยวพันกับคู่ความของผู้ให้ถ้อยคำ
- (๕) รายละเอียดแห่งข้อเท็จจริง และหรือความเห็นของผู้ให้ถ้อยคำ
- (๖) ลายมือชื่อผู้ให้ถ้อยคำ

คู่ความที่ประสงค์จะขอเสนอบันทึกถ้อยคำแทนการซักถามพยานตามวรรคหนึ่ง จะต้องแถลงแสดงความจำนงต่อศาลก่อนวันสืบพยานบุคคลนั้น โดยให้ส่งต้นฉบับบันทึกถ้อยคำดังกล่าวต่อศาลและส่งสำเนาแก่คู่ความฝ่ายอื่นทราบล่วงหน้าอย่างน้อยเจ็ดวันก่อนวันสืบพยานบุคคลนั้น การสืบพยานดังกล่าวให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง บันทึกถ้อยคำของพยานที่ทำไว้ล่วงหน้าดังกล่าว เมื่อพยานเบิกความรับรองแล้วให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของคำเบิกความ ตอบคำซักถาม และถือว่าได้อ่านคำเบิกความดังกล่าวให้พยานฟังแล้ว เมื่อมีการยื่นบันทึกถ้อยคำต่อศาลแล้ว คู่ความไม่อาจขอถอนบันทึกถ้อยคำนั้นและให้ถือว่าบันทึกถ้อยคำดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานในคดีแล้ว

ให้ผู้ให้ถ้อยคำมาศาลเพื่อเบิกความตอบคำซักถามเพิ่มเติม ถ้าหากมี ตอบคำถามค้านและคำถามตั้งของคู่ความ หากผู้ให้ถ้อยคำไม่มาศาล ให้ศาลปฏิบัติหน้าที่จะรับฟังบันทึกถ้อยคำของผู้นั้นเป็นพยานหลักฐานในคดี แต่ถ้าศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จะรับฟังบันทึกถ้อยคำที่ผู้ให้ถ้อยคำมิได้มาศาลนั้น ประกอบหลักฐานอื่นก็ได้

ในกรณีที่คู่ความตกลงกันให้พยานไม่ต้องมาศาล หรือคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งไม่ตั้งใจถามค้านพยาน ให้ศาลรับฟังบันทึกถ้อยคำดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานในคดี

ข้อ ๓๐. ศาลอาจรับฟังข้อมูลที่บันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือประมวลผลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นพยานหลักฐานในคดีได้ หาก

(๑) การบันทึกข้อมูลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือการประมวลผลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นการกระทำตามปกติในการประกอบกิจการของผู้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ และ

(๒) การบันทึกและการประมวลผลข้อมูลเกิดจากการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ปฏิบัติงานตามขั้นตอนการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์อย่างถูกต้อง และแม้หากมีกรณีการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ขัดข้องก็ไม่กระทบถึงความถูกต้องของข้อมูลนั้น

การกระทำตามปกติของผู้ใช้ตาม (๑) และความถูกต้องของการบันทึกและการประมวลผลข้อมูลตาม (๒) ต้องมีคำรับรองของบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือดำเนินการนั้น

ข้อ ๓๑. คู่ความที่ประสงค์จะเสนอข้อมูลที่บ้านทีกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือประมวลผลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์จะต้องระบุข้อมูลที่อ้างไว้ในบัญชีระบุพยานตาม ข้อ ๑๕ พร้อมยื่นคำแถลงแสดงความจำนงเช่นนั้น และคำรับรองตามข้อ ๓๐ วรรคสอง กับสำเนาสื่อที่บ้านทีกข้อมูลนั้นในจำนวนที่เพียงพอเพื่อให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งมารับไปจากเจ้าพนักงานศาล เว้นแต่

(๑) สื่อที่บ้านทีกข้อมูลนั้นอยู่ในความครอบครองของคู่ความฝ่ายอื่น หรือของบุคคลภายนอก ให้คู่ความฝ่ายที่อ้างอิงข้อมูลยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลขออนุญาตส่งคำรับรองตามข้อ ๓๐ วรรคสอง และสำเนาสื่อที่บ้านทีกข้อมูล และขอให้ศาลมีคำสั่งเรียกสื่อที่บ้านทีกข้อมูลนั้นมาจากผู้ครอบครองโดยให้คู่ความฝ่ายที่อ้างอิงข้อมูลยื่นคำขอเพื่อให้ได้สื่อที่บ้านทีกข้อมูลนั้นมาแสดงต่อศาลในวันสืบพยานหรือในวันอื่นตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนด

(๒) ถ้าการทำสำเนาสื่อที่บ้านทีกข้อมูลนั้น จะทำให้กระบวนการพิจารณาล่าช้าหรือเป็นที่เสื่อมเสียแก่คู่ความซึ่งอ้างอิงข้อมูลนั้น หรือมีเหตุผลแสดงว่าไม่อาจส่งสำเนาสื่อที่บ้านทีกข้อมูลนั้นให้แล้วเสร็จภายในเวลาตามที่กำหนดได้ ให้คู่ความฝ่ายที่อ้างอิงข้อมูลยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาล ขออนุญาตส่งสำเนาสื่อที่บ้านทีกข้อมูลและขอนำสื่อที่บ้านทีกข้อมูลนั้นมาแสดงต่อศาลในวันสืบพยานหรือในวันอื่นตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนด

ถ้าคู่ความฝ่ายที่อ้างอิงไม่สามารถนำสื่อที่บ้านทีกข้อมูลนั้นมาแสดงต่อศาลได้ภายในเวลาตามวรรคหนึ่ง ศาลจะกำหนดให้ทำการตรวจข้อมูลดังกล่าว ณ สถานที่ เวลา และภายในเงื่อนไขตามที่ศาลเห็นสมควรแล้วแต่สภาพแห่งข้อมูลนั้น ๆ ก็ได้

ถ้าคู่ความที่ประสงค์จะอ้างอิงข้อมูลที่บ้านทีกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือประมวลผลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์มิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามความในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ห้ามมิให้ศาลรับฟังข้อมูลนั้นเป็นพยานหลักฐาน แต่ถ้าศาลเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจะรับฟังข้อมูลเช่นนั้นเป็นพยานหลักฐานประกอบพยานหลักฐานอื่นด้วยก็ได้

ข้อ ๓๒. คู่ความฝ่ายที่ถูกอีกฝ่ายหนึ่งอ้างอิงข้อมูลที่บ้านทีกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือประมวลผลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์มาเป็นพยานหลักฐานยันตนอาจยื่นคำแถลงต่อศาลก่อนการสืบข้อมูลนั้นเสร็จ คัดค้านการอ้างอิงข้อมูลนั้นโดยเหตุที่ว่าข้อมูลดังกล่าวไม่เข้าเงื่อนไขของการรับฟังตามข้อ ๓๐ หรือสื่อที่บ้านทีกข้อมูลนั้นปลอมหรือสำเนาสื่อที่บ้านทีกข้อมูลนั้นไม่ถูกต้องทั้งหมดหรือบางส่วน เว้นแต่จะแสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาลว่ามีเหตุอันสมควรที่ไม่อาจทราบเหตุแห่งการคัดค้านได้ก่อนเวลาดังกล่าว คู่ความฝ่ายนั้นอาจยื่นคำร้องขออนุญาตคัดค้านการอ้างอิงข้อมูลหรือสื่อหรือสำเนาสื่อที่บ้านทีกข้อมูลเช่นนั้นต่อศาลไม่ว่าเวลาใด ๆ ก่อนพิพากษาคดี และถ้าศาลเห็นว่าคู่ความฝ่ายนั้นไม่อาจยกข้อคัดค้านได้ก่อนนั้นและคำร้องนั้นมีเหตุผลฟังได้ ก็ให้ศาลอนุญาตตามคำร้อง ในกรณีที่มีการคัดค้านดังกล่าวมานี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๒๖ แห่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าคู่ความซึ่งประสงค์จะคัดค้านแต่ไม่ได้คัดค้านการอ้างอิงข้อมูลดังกล่าวเสียก่อนการสืบข้อมูลนั้นเสร็จ หรือศาลไม่อนุญาตให้คัดค้านภายหลัง ห้ามมิให้คู่ความฝ่ายนั้นคัดค้านการอ้างอิงข้อมูลนั้นเป็นพยานหลักฐาน แต่ทั้งนี้ไม่ตัดอำนาจของศาลในการที่จะไต่สวนและชี้ขาดในเรื่อง

เงื่อนไขของการรับฟังข้อมูลนั้นตามข้อ ๓๐ หรือในเรื่องความแท้จริงหรือถูกต้องของสื่อหรือสำเนาสื่อที่บันทึกข้อมูลเช่นว่านั้น ในเมื่อศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๓๓. ให้นำข้อกำหนด ข้อ ๓๐ ถึงข้อ ๓๒ มาใช้บังคับแก่การรับฟังข้อมูลที่บันทึกไว้ในหรือได้มาจากไมโครฟิล์ม สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทอื่น โดยอนุโลม

หมวด ๔

การมาศาลและการให้ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ ๓๔. การขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาของศาล ให้ทำเป็นหนังสือเชิญ

กรณีที่คู่ความขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญฝ่ายตนมาให้ความเห็นโต้แย้งหรือเพิ่มเติมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มา ให้ศาลออกหมายเรียก

ข้อ ๓๕. ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็น ให้ศาลกำหนดค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักตามระเบียบสำนักงานศาลยุติธรรม

ข้อ ๓๖. ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่คู่ความขอให้เรียกมาให้ความเห็น ให้ศาลกำหนดค่าป่วยการตามรายได้และฐานะของบุคคลนั้น แต่ไม่ให้เกินวันละสองพันบาทกับค่าพาหนะเดินทางและค่าเช่าที่พักของบุคคลนั้นที่เสียไปด้วยตามสมควรและสั่งให้คู่ความฝ่ายที่ขอให้เรียกมาเป็นผู้จ่ายโดยถือเป็นค่าฤชาธรรมเนียม

ข้อ ๓๗. ก่อนให้ความเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาหรือที่คู่ความขอให้เรียกมา ต้องสาบานหรือกล่าวคำปฏิญาณว่าจะให้ความเห็นตามความสัตย์จริง เว้นแต่บุคคลตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๑๒

ข้อ ๓๘. ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญอาจให้ความเห็นด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือ ทั้งอาจยื่นความเห็นเป็นหนังสือต่อศาลประกอบความเห็นด้วยวาจาก็ได้

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยพยานบุคคลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่การให้ความเห็นด้วยวาจาดังกล่าวโดยอนุโลม

หมวด ๕

การพิพากษาและบังคับคดี

ข้อ ๓๙.ให้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งในศาลโดยเปิดเผยตามกำหนดที่ได้นัดไว้ตามข้อ ๒๔ แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นจะเลื่อนไปอ่านในวันอื่นก็ได้

ข้อ ๔๐. เพื่อความสะดวกในการบังคับคดี ศาลภาษีอากรกลางอาจออกหมายบังคับคดีส่งไปยังศาลจังหวัดแห่งท้องที่ใดท้องที่หนึ่งดำเนินการบังคับคดีให้ก็ได้ ให้ศาลจังหวัดที่ได้รับมอบหมายแจ้งผลการดำเนินการให้ศาลภาษีอากรกลางทราบตามที่เห็นสมควร

หมวด ๖ แบบพิมพ์

ข้อ ๔๑ การแต่งตั้งบุคคลเพื่อรับคำคู่ความหรือเอกสารแทนตามข้อ ๘ ให้ตามแบบพิมพ์ ภาษ.๑ ท้ายข้อกำหนดนี้

ข้อ ๔๒. หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญตามข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้ตามแบบพิมพ์ ภาษ.๒ ส่วนหมายเรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญตามข้อ ๓๔ วรรคสอง ให้ทำตามแบบพิมพ์ ภาษ. ๓ ท้ายข้อกำหนดนี้

ข้อ ๔๓. การสอบถามข้อเท็จจริงตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๓ ให้ทำตามแบบพิมพ์ ภาษ.๔ และภาษ.๕ การบอกกล่าวข้อเท็จจริงของคู่ความตามข้อ ๒๐ ให้ทำตามแบบพิมพ์ ภาษ.๖ บันทึกถ้อยคำพยานที่บันทึกไว้ล่วงหน้าตามข้อ ๒๙ ให้ทำตามแบบพิมพ์ ภาษ. ๗ ท้ายข้อกำหนดนี้

ข้อ ๔๔. ในการยื่นหรือส่งคำคู่ความหรือเอกสารอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในข้อกำหนดนี้ ให้ศาล เจ้าพนักงานศาล คู่ความหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ใช้แบบพิมพ์ซึ่งมีรูปแบบ ขนาด และข้อความตามที่สำนักงานศาลยุติธรรมกำหนด เว้นแต่อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

การยื่นอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๒๔ ให้ใช้แบบพิมพ์อุทธรณ์แบบ (๓๒) และแบบพิมพ์ทำอุทธรณ์แบบ (๓๓) ส่วนคำแก้อุทธรณ์ให้ใช้แบบพิมพ์คำแก้อุทธรณ์แบบ (๓๔) และแบบพิมพ์ทำคำแก้อุทธรณ์แบบ (๓๕)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

นายเชียรไทย สุนทรนนท์
อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลาง

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้ข้อกำหนดฉบับนี้ เนื่องจากข้อกำหนดคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ศาลภาษีอากรกลางใช้ในการพิจารณาคดีอยู่ มีข้อขัดข้องบางประการ ประกอบกับปัจจุบันเทคโนโลยีเกี่ยวกับการสื่อสาร การบันทึกข้อมูลได้มีการพัฒนาไปมากขึ้น ซึ่งหากได้นำเทคโนโลยีดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณาคดีของศาลภาษีอากรกลางแล้ว จะทำให้คดีเสร็จไปอย่างรวดเร็วและเป็นธรรมแก่คู่ความ จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมให้ทันต่อเหตุการณ์และมีความสะดวกในทางปฏิบัติ จึงได้ออกข้อกำหนดคดีภาษีอากรฉบับนี้ขึ้น.

การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการฟ้องคดีภาษีอากร
 (แผนงานพัฒนางานประชาสัมพันธ์เพื่อบริการประชาชน
 กลุ่มงานหลักที่ 9 การประชาสัมพันธ์และบริการประชาชน)

คดีภาษีอากรในส่วนที่เป็นคดีแพ่งจะเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากคดีแพ่งทั่วไป กล่าวคือ คดีภาษีอากรส่วนใหญ่จะเป็นคดีพิพาทระหว่างรัฐกับเอกชนอันเนื่องมาจากการประเมินหรือจัดเก็บภาษีอากรของเจ้าพนักงานของรัฐ โดยรัฐซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่กรมในสังกัดกระทรวงการคลังจะใช้อำนาจมหาชนบังคับต่อเอกชน นอกจากนี้คดีภาษีอากรยังเป็นคดีที่มีลักษณะยุ่งยากทั้งในด้านตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งมีเป็นจำนวนมาก ได้แก่ กฎหมายในประมวลรัษฎากร กฎหมายอื่น ๆ ในรูปพระราชบัญญัติ พระราชกำหนดพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง รวมทั้งประกาศ คำสั่ง แนวทางปฏิบัติและคำวินิจฉัยเกี่ยวกับภาษีอากรของกระทรวงการคลังและกรมสรรพากร ซึ่งจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกตามบทบัญญัติในประมวลรัษฎากร โดยการแก้ไขดังกล่าวจะเป็นในลักษณะของการแก้ไขแต่ละบทมาตรา มิได้แก้ไขในคราวเดียวกัน และยังเป็นการแก้ไขหลายครั้งตามความจำเป็น เพื่อจะได้อุดรูรั่วของโหวงของกฎหมาย เพื่อให้การจัดเก็บภาษีอากรแต่ละประเภทมีความรัดกุมและเป็นธรรมแก่ประชาชนมากที่สุด นอกจากนี้ยังเป็นคดีที่มีความเกี่ยวข้องกับวิชาการด้านต่าง ๆ อาทิเช่น หลักเศรษฐศาสตร์ ระบบเศรษฐกิจ ทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น ยิ่งกว่านั้นก่อนคดีภาษีอากรจะขึ้นสู่การพิจารณาของศาลภาษีอากรกลางจะต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งมักจะใช้เวลาค่อนข้างนาน แต่ในขณะที่การวินิจฉัยคดีภาษีอากรต้องใช้กฎหมายที่บังคับใช้ขณะเกิดกรณีพิพาท ดังนั้นการที่ระยะเวลาว่างเลยมานานก่อนที่ศาลจะทำการวินิจฉัยชี้ขาดคดี จึงทำให้เป็นภาระแก่ผู้พิพากษาที่จะต้องค้นคว้าหาความมีอยู่และความถูกต้องแท้จริงของกฎหมาย ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ และคำวินิจฉัยดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดี และโดยที่คดีภาษีอากรเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากรอันเป็นรายได้ของรัฐ จึงจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาพิพากษาโดยผู้พิพากษาที่มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาทางด้านภาษีอากร

โดยเฉพาะเพื่อให้การพิจารณาคดีภาษีอากรเป็นไปโดยรวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นธรรมแก่คู่ความมากที่สุด ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้ง

ศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 ขึ้นโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2528 โดยในระยะแรกได้มีการจัดตั้งเป็นแผนกคดีภาษีอากรขึ้นในศาลแพ่งตาม บทบัญญัติมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 ต่อมากระทรวงยุติธรรมได้จัดตั้งศาลภาษีอากรกลางขึ้นเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2529 โดยให้มีฐานะเป็นศาลชั้นอุทธรณ์ มีบทบาทภาระหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีภาษีอากร ซึ่งข้อพิพาทส่วนใหญ่จะเป็นข้อพิพาทระหว่างรัฐกับเอกชนอันเนื่องมาจากการประเมินหรือจัดเก็บ ภาษีอากรประเภทต่างๆ โดยมีการดำเนินกระบวนการพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ แพ่ง เว้นแต่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 และ ข้อกำหนดคดีภาษีอากร พ.ศ.2544 จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

โดยที่มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 ได้บัญญัติความหมายของคำว่า "ภาษีอากร" ไว้ ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. ภาษี

- 1.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- 1.2 ภาษีเงินได้นิติบุคคล
- 1.3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม
- 1.4 ภาษีธุรกิจเฉพาะ
- 1.5 ภาษีบำรุงท้องที่
- 1.6 ภาษีโรงเรือนและที่ดิน
- 1.7 ภาษีป้าย
- 1.8 ภาษีศุลกากร
- 1.9 ภาษีสรรพสามิต
- 1.10 ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม
- 1.11 ภาษีสรรพสามิต
- 1.12 ภาษีประจำปี
- 1.13 ภาษีตามพระราชบัญญัติการพนัน

2. อากร

- 2.1 อากรรังนกอีแอ่น
- 2.2 อากรแสตมป์

3. คำภาคหลวง

3.1 คำภาคหลวงตามพระราชบัญญัติแร่

3.2 คำภาคหลวงตามพระราชบัญญัติปิโตรเลียม

3.3 คำภาคหลวงตามพระราชบัญญัติป่าไม้

4. แสตนปียาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ

5. ค่าธรรมเนียมประทับตราไฟตามกฎหมายว่าด้วยไฟ

6. ค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้า ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

7. ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

8. ค่าธรรมเนียมการส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

9. เงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งออกต้องเสียตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

10. ค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นภาษีอากรตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร

นอกจากนี้ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 กำหนดประเภทคดีแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากรกลาง ดังนี้

(1) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร

(2) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร

(3) คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร

(4) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร

(5) คดีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร

โดยที่ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 บัญญัติว่า "คดีตามมาตรา 7(1) ในกรณีที่กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรบัญญัติให้คัดค้านหรืออุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยต่อเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดไว้จะฟ้องคดีในศาลภาษีอากรได้ก็ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเช่นว่านั้นและได้มีการวินิจฉัยชี้ขาดคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้นเสร็จสิ้นแล้ว" ซึ่งตามกฎหมายภาษีอากรหลายฉบับไม่ว่าจะเป็นประมวลรัษฎากร พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.2510 พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2508 พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.2475 และพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527 ได้บัญญัติให้ผู้ที่ได้รับแจ้งการประเมินหรือถูกเรียกเก็บภาษี แต่ละประเภทที่ไม่เห็นด้วยกับการประเมินหรือคำสั่งเรียกเก็บภาษีประเภทต่าง ๆ มีสิทธิคัดค้านหรืออุทธรณ์คำสั่งต่อเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แล้วแต่กรณี โดยหากผู้ได้รับการประเมินยังไม่พอใจผลการวินิจฉัยหรือคำชี้ขาดดังกล่าว จะต้องอุทธรณ์โดยยื่นฟ้องต่อศาลภาษีอากรกลางภายในระยะเวลา 30 วันนับแต่วันได้รับคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำชี้ขาดแล้วแต่กรณี

เนื่องจากปัจจุบันยังมิได้มีการเปิดทำการศาลภาษีอากรจังหวัด จึงมีศาลภาษีอากรกลางเพียงแห่งเดียวที่ทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีภาษีอากรที่เกิดขึ้นทั่วราชอาณาจักร ทั้งนี้เป็นไปตามนัย มาตรา 5 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 ที่บัญญัติเขตอำนาจของศาลภาษีอากรกลางไว้ว่า "ให้ศาลภาษีอากรกลางมีเขตอำนาจตลอดกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ สมุทรสาคร นครปฐม นนทบุรี และปทุมธานี" ซึ่งหมายความว่าบรรดาข้อพิพาทเกี่ยวกับคดีภาษีอากรที่เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่าง ๆ ดังกล่าว ต้องยื่นฟ้องที่ศาลภาษีอากรกลางเพียงแห่งเดียวเท่านั้น และการดำเนินกระบวนการพิจารณาจะกระทำโดยศาลภาษีอากรกลางเท่านั้น ไม่ผ่านศาลจังหวัดเหล่านั้นเลย และตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 ยังได้บัญญัติบทเฉพาะกาลไว้ว่าในระหว่างที่ศาลภาษีอากรจังหวัดยังมิได้เปิดทำการในท้องที่ใด ให้ศาลภาษีอากรกลางมีเขตอำนาจในท้องที่นั้นด้วย โดยโจทก์สามารถยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่จำเลยมีภูมิลำเนาก็ได้ และให้ศาลจังหวัดจัดส่งต้นฉบับคำฟ้องและเอกสารท้ายฟ้องพร้อมสำเนาไปให้ศาลภาษีอากรกลางเพื่อพิจารณาสั่ง ซึ่งในทางปฏิบัติการยื่นคำฟ้องในคดีภาษีอากรไม่ว่าจะเป็นการยื่นฟ้องที่ศาลภาษีอากรกลาง หรือยื่นที่ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่จำเลยมีภูมิลำเนา มักจะประสบ

ปัญหาอันเกิดจากความไม่เข้าใจในวิธีพิจารณาคดีภาชีอากรของคู่ความ รวมทั้งเจ้าพนักงานศาล ดังนี้

1. ผู้ได้รับการประเมินที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำชี้ขาดของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ มิได้อุทธรณ์โดยยื่นฟ้องต่อศาลภาชีอากรกลางภายในระยะเวลา 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำชี้ขาดตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่สามารถนำข้อพิพาทนั้นมายื่นฟ้องต่อศาลภาชีอากรกลางได้

2. ในการฟ้องรัฐเป็นจำเลย เอกชนซึ่งเป็นโจทก์มักจะไม่คำนวณเงินเพิ่มต่อจากวันที่เจ้าพนักงานประเมินถึงวันฟ้อง เป็นทุนทรัพย์ที่ฟ้องและมักจะคิดนับจำนวนเดือนเพื่อคำนวณหาเงินเพิ่มผิดพลาด ซึ่งเป็นผลทำให้จำนวนทุนทรัพย์ที่ฟ้องรวมทั้งการคำนวณค่าขึ้นศาลไม่ถูกต้อง

3. กรณียื่นฟ้องคดีภาชีอากรต่อศาลจังหวัด โจทก์มิได้ยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่จำเลยมีภูมิลำเนา แต่ไปยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดที่มูลคดีเกิด (ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 4) ซึ่งเป็นการไม่ถูกต้อง

4. บางครั้งศาลจังหวัดที่รับคำฟ้องหรือคำคู่ความใด ๆ ในคดีภาชีอากรมิได้จัดส่งต้นฉบับคำฟ้องหรือคำคู่ความไปให้ศาลภาชีอากรกลางเพื่อพิจารณาสั่ง แต่ดำเนินการมีคำสั่งเอง ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง

5. เจ้าพนักงานศาลของศาลจังหวัดที่รับคำฟ้อง มิได้จัดส่งสำเนาคำฟ้องและเอกสารท้ายฟ้องไปให้ศาลภาชีอากรกลางเพื่อส่งให้คู่ความอีกฝ่าย

จากการที่ศาลภาชีอากรกลางมีเขตอำนาจและกระบวนการพิจารณาที่แตกต่างจากคดีแพ่งทั่วไป ประกอบกับคู่ความรวมทั้งเจ้าพนักงานศาลขาดความรู้ความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับคดีภาชีอากร จึงทำให้เกิดปัญหาดังนี้ คือ

1. ข้อพิพาทระหว่างเจ้าพนักงานผู้ประเมินซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้เสียหายซึ่งเป็นเอกชนไม่สามารถเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลยุติธรรมเนื่องจากพ้นระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

2. คดีความเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลยุติธรรมล่าช้าโดยไม่มีความเหตุอันสมควร

3. ก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายไปโดยเปล่าประโยชน์

ดังนั้นเพื่อให้ข้อพิพาทอันเกี่ยวกับคดีภาษีอากรได้รับการพิจารณาพิพากษาตามตัวบทกฎหมายที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นธรรม รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาการสูญเสียเวลาและค่าใช้จ่ายไปโดยเปล่าประโยชน์ ในชั้นนี้จึงเห็นควรแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการจัดทำแผนเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการฟ้องคดีภาษีอากรเพื่อให้เกิดความเข้าใจในหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่จะยื่นฟ้องคดีภาษีอากร และเพื่อให้ความเข้าใจในวิธีการคิดคำนวณทรัพย์สินที่ฟ้อง ค่าชั้นศาลที่จะต้องนำมาวางศาล รวมทั้งกระบวนการพิจารณาคดีภาษีอากรด้วย นอกจากนี้จะใช้วิธีการจัดทำแผนเผยแพร่แล้ว ยังเห็นควรเผยแพร่ความรู้ทางระบบ Internet การตอบปัญหาทางโทรศัพท์ การจัดโครงการอบรมสัมมนาเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไป และคาดว่าในอนาคตอันใกล้นี้คงจะต้องพัฒนาระบบการทำงานของศาลภาษีอากรกลางโดยการนำระบบมาตรฐานคุณภาพด้านการบริหารจัดการของประเทศไทยด้านการจัดการและสัมฤทธิ์ผลของงานภาครัฐ (Thailand International Public Sector Standard Management System and Outcomes หรือ P.S.O) มาใช้ เนื่องจากระบบ P.S.O. เป็นระบบที่มุ่งเน้นการยกคุณภาพของหน่วยงานราชการเข้าสู่ระบบมาตรฐานเพื่อนำบริหารคุณภาพสู่ประชาชนโดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่จับต้องได้ ซึ่งครอบคลุมด้านต่าง ๆ คือความเสมอภาค ความเป็นธรรม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สิทธิและเสรีภาพ ความทั่วถึงในการให้บริการ ความพึงพอใจของประชาชน ประสิทธิภาพของหน่วยงาน ความประหยัด ความถูกต้อง การรักษาผลประโยชน์สาธารณะ ความผาสุกและคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งในการจัดทำระบบ P.S.O. สำหรับงานศาลภาษีอากรกลางในชั้นแรก เห็นควรจัดทำระบบข้อมูล (P.S.O.1101) และระบบการบริการภาคเอกชนและประชาชน (P.S.O.1107) ก่อน เนื่องจากภารกิจหลักของศาลคือการปฏิบัติงานเพื่อให้บริการประชาชนผู้มีความ

อย่างไรก็ตามเนื่องจากศาลภาษีอากรกลางเป็นศาลยุติธรรมเพียงศาลเดียวที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีภาษีอากรที่เกิดขึ้นทั่วราชอาณาจักร ดังนั้นนอกจากความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปได้มีความรู้ความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับคดีภาษีอากร ยังจะต้องพัฒนาระบบการทำงานและบุคลากรของศาล รวมทั้งให้ความรู้ความเข้าใจแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ราชการส่วนรวมและเป็นไปตามพันธกิจ (MISSION) ของศาลยุติธรรมที่ว่า "วินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีด้วยความเที่ยงธรรม ใช้ดุลพินิจในการพิจารณาพิพากษาคดีความอย่างเป็นอิสระ ไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาทให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของคู่กรณี บริการประชาชนด้วยความสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้"

กำหนดมาตรฐานความเป็นธรรมและจริยธรรมในสังคม พัฒนาโครงสร้างและการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพเป็นระบบและต่อเนื่อง เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนากฎหมายและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมรวมทั้งเป็นผู้นำในการพัฒนางานศาลในภูมิภาคอินโดจีน" ทั้งยังสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ (VISION) ศาลยุติธรรมที่ว่า "ในปี พ.ศ.2555 ศาลยุติธรรมจะเป็นองค์กรอัจฉริยะ (Intelligence Organization) มีการบริหารงานศาลยุติธรรมอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพเป็นเลิศในการอำนวยความสะดวกยุติธรรมด้วยความซื่อสัตย์ เทียงธรรม เสมอภาค ถูกต้อง สะดวก รวดเร็ว ทันสมัยและมีมาตรฐานสากล เป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างในกระบวนการยุติธรรม วิชาการกฎหมาย การบริการทางกฎหมาย จริยธรรม คุณธรรมอย่างกว้างขวางทั้งในและต่างประเทศ"

สำหรับการพัฒนาองค์กรศาลภาคีอกรกลางซึ่งหมายถึงการพัฒนาทั้งระบบงานและพัฒนาบุคลากร สามารถกระทำได้ดังนี้

1. การพัฒนาระบบงาน

- 1.1.1 การบริหารงานบุคคลโดยใช้ระบบคุณธรรม ทั้งนี้เพื่อให้ได้คนดีมีความรู้ความสามารถเข้ามาสู่องค์กร ตลอดทั้งเพื่อให้คนดีเหล่านั้นได้มีโอกาสใช้ความรู้ ความสามารถในการสร้างความสำเร็จให้แก่ งานขององค์กรด้วย
- 1.1.2 การกำหนดบทบาทภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อป้องกันปัญหาการก้าวก่ายหน้าที่ความรับผิดชอบ
- 1.2 การกระจายงาน และบทบาทภาระหน้าที่ความรับผิดชอบเพื่อให้เกิดความคล่องตัวและความรวดเร็วในการบริหารงาน
- 1.3 การจัดทำโครงการ 5 ส. เพื่อสร้างพื้นฐานก่อนเข้าสู่ระบบมาตรฐานสากลของประเทศไทยด้านการจัดการและสัมฤทธิ์ผลของงานภาครัฐ (ระบบ P.S.O.)
- 1.4 การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์แก่การเรียนรู้และทำให้การทำงานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน
- 1.5 การร่วมกันพิจารณาหาแนวทางแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องอันเกิดจากงานที่ปฏิบัติ ปัญหางานซ้ำซ้อน ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบภายในศาล หรือแนวทางปฏิบัติในบางประการ เพื่อลดขั้นตอนงานซึ่งจะช่วย

แก้ไขปัญหางานค้างค้ำล่าช้าให้หมดสิ้นไป ทั้งยังเป็นการช่วยทำให้การใช้
งบประมาณและทรัพยากรของรัฐเป็นไปอย่างประหยัดและคุ้มค่าอีกด้วย

- 1.6 การโยกย้ายหมุนเวียนการปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงาน
ทดแทนกันได้ ซึ่งจะช่วยแก้ไขปัญหางานชะงักงันและป้องกันปัญหาการ
สร้างฐานอำนาจ รวมทั้งการจัดให้มีพี่เลี้ยงคอยให้คำปรึกษาแนะนำและ
สอนงานด้วย
  - 1.7 การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงาน เช่น การใช้ระบบ LAN
ระบบ INTERNET เพื่อความรวดเร็วในการสื่อสารข้อมูล อันจะเป็น
ประโยชน์แก่การปฏิบัติงาน และยังเป็นการสร้างความปลอดภัยและ
ตรวจสอบได้ ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้สึกเชื่อมั่นและศรัทธาต่อองค์กร
  - 1.8 การจัดให้มีสวัสดิการที่เหมาะสมรวมทั้งการพิจารณาให้ผลประโยชน์ตอบแทน
ที่เหมาะสมเป็นธรรมอันเป็นการบำรุงขวัญและกำลังใจแก่
ผู้ปฏิบัติงาน
2. การพัฒนาบุคลากร
- 2.1 พัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาการที่ปฏิบัติและด้านอื่น ๆ ที่
เกี่ยวข้อง รวมทั้งพัฒนาความรู้เกี่ยวกับวิทยาการสมัยใหม่เพื่อเพิ่มพูน
ศักยภาพในการทำงานโดยการพัฒนาดังกล่าวจะต้องกระทำตั้งแต่ก่อน
มอบหมายหน้าที่ ระหว่างปฏิบัติงาน และก่อนเลื่อนตำแหน่ง ทั้งนี้
จะต้องเป็นการกระทำอย่างต่อเนื่อง จริงจัง และมีการติดตามประเมินผล
ด้วย
  - 2.2 การพัฒนาด้านจิตใจ เป็นการพัฒนาจิตใจของบุคลากรให้เป็นคนดี มี
ศีลธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตใจโอบอ้อมอารี รู้จักให้อภัย มี
ความสุขาพออ่อนน้อม มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีมนุษย-
สัมพันธ์ที่ดี รู้จักการประสานสัมพันธ์ที่ดี รักษาความมีวินัยในเชิงบวก
และเป็นผู้มีพรหมวิหาร 4 คือ มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา การ
พัฒนาด้านจิตใจเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกระทำควบคู่กับการ
พัฒนาความรู้ด้านวิชาการ เพราะการขาดความสมดุลในการพัฒนา
ดังกล่าว โดยมุ่งเน้นเพียงการพัฒนาความรู้ทางวิชาการเพียงด้านเดียว

จะก่อให้เกิดปัญหาความเดือดร้อนแก่สังคมส่วนรวม เพราะผู้ที่มีทั้งคุณธรรมและคุณภาพเท่านั้นจึงจะสามารถสร้างความดีงามและความรุ่งเรืองแก่องค์กรและประเทศชาติได้อย่างยั่งยืนและแท้จริง สมดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระราชทานแก่ข้าราชการพลเรือนเนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน ปีพุทธศักราช 2538 ว่า "การปฏิบัติราชการให้สำเร็จผลที่พึงประสงค์นั้น นอกจากจะอาศัยความรู้ความสามารถในทางวิชาการแล้ว แต่ละบุคคลยังจะต้องมีรากฐานทางจิตใจที่ดี คือความหนักแน่นมั่นคงในสุจริตธรรม และความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้จนเสร็จ ทั้งต้องมีกุศโลบาย หรือวิธีการอันแยบคายในการปฏิบัติงานประกอบกันพร้อมด้วย จึงจะสัมฤทธิ์ผลที่แน่นอนและบังเกิดประโยชน์อันยั่งยืนทั้งแก่ตนเองและแผ่นดิน"

สำหรับการติดตามประเมินผลการแก้ไขปัญหาทั้ง 5 ประการดังกล่าวข้างต้นนั้น จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และประเมินผลจากตัวชี้วัด ดังนี้

1. ความผิดพลาดอันเนื่องมาจากการยื่นฟ้องคดีภาษีอากร ณ ศาลที่มีใช้ศาลแห่งท้องที่ที่จำเลยมีภูมิลำเนา
2. ความผิดพลาดเกี่ยวกับเอกสารที่ใช้ในการยื่นฟ้อง
3. ความผิดพลาดในการคิดทศนทรัพย์และคำนวณค่าขึ้นศาล
4. ข้อพิพาทอันเกี่ยวกับภาษีอากร เข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลภาษีอากรกลางภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดเพิ่มขึ้น

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาองค์กรโดยพัฒนาทั้งระบบงานและบุคลากรในหน่วยงานควบคู่กันไปโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งเทคนิควิธีการต่าง ๆ โดยมีพื้นฐานอยู่บนความมุ่งมั่นและความร่วมแรงร่วมใจกันอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จะนำพาองค์กรให้ประสบความสำเร็จในการบริหารงานเพื่อผลสูงสุดคุณธรรม ความถูกต้อง เทียบธรรม รวมทั้งยังช่วยทำให้สามารถปฏิบัติงานเพื่อบริการประชาชนที่มาติดต่อราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมดังคำกล่าวที่ว่า "ศาลเป็นที่พึ่งสุดท้ายของประชาชน" และเพื่อจักได้นำพาองค์กรศาลยุติธรรมก้าวเข้าสู่ความเป็นองค์กรอัจฉริยะ (Intelligence Organization) ภายในปี พ.ศ.2555 ตามที่คาดหวังไว้

ข้อสังเกตในการยื่นฟ้องคดีภาษีอากรต่อศาล

๑. คดีภาษีอากรที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี ให้ยื่นฟ้องต่อศาลภาษีอากรกลาง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๕)

๒. คดีภาษีอากรที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่นนอกเหนือจากข้อ ๑ จะยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องถิ่นที่จำเลยมีภูมิลำเนาหรือยื่นฟ้องต่อศาลภาษีอากรกลางก็ได้ กรณียื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องถิ่นที่จำเลยมีภูมิลำเนา ศาลภาษีอากรกลางจะเป็นผู้กำหนดสถานที่นั่งพิจารณา (พ.ร.บ. จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๓๓)

เอกสารเบื้องต้นที่ต้องแนบพร้อมกับการยื่นฟ้องคดีภาษีอากร

๑. สำเนาหนังสือแจ้งการประเมิน
๒. สำเนาคำวินิจฉัยอุทธรณ์
๓. สำเนาหลักฐานการรับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ของจดหมาย หรือใบตอบรับไปรษณีย์ (ใบเหลือง) หรือหนังสือที่เซ็นรับจากพนักงานเจ้าหน้าที่
๔. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนของกระทรวงพาณิชย์ (กรณีเป็นนิติบุคคล)
๕. สำเนานักฐานการชำระภาษี (กรณีได้ชำระภาษีแล้ว)

เงื่อนไขก่อนนำคดีขึ้นสู่ศาลภาษีอากร

การนำคดีภาษีอากรขึ้นสู่ศาลภาษี จะต้องเป็นกรณีดังที่ระบุไว้ใน พ.ร.บ. จัดตั้งศาลภาษีอากรฯ มาตรา ๗ (๑) และ (๓) กฎหมายยังได้กำหนดเงื่อนไขในการนำคดีขึ้นสู่ศาลภาษีอากรไว้ อีกว่า หากมิได้เป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ มีผลเท่ากับเป็นการนำคดีขึ้นสู่ศาลภาษีอากรโดยไม่มีอำนาจฟ้องคือ

๑. กรณีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรตามมาตรา ๗ (๑)

เมื่อกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรบัญญัติให้คัดค้านหรืออุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยต่อเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดไว้ จะฟ้องคดีให้ศาลภาษีอากรได้ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และระยะเวลาเช่นว่านั้น และได้มีการวินิจฉัยชี้ขาดคำคัดค้านหรืออุทธรณ์นั้นเสร็จสิ้นแล้ว (มาตรา ๘ แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘)

ตัวอย่างเช่น

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะและอากรแสตมป์ ตามประมวลรัษฎากร ต้องยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน (ป.รัษฎากร มาตรา ๓๐)

ภาษีสรรพสามิต ยื่นคำคัดค้านการประเมินต่ออธิบดีกรมสรรพสามิตภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัย (พ.ร.บ. ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๘๖) และถ้าผู้ยื่นคำคัดค้านยังไม่พอใจ มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัย (พ.ร.บ. ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๘๙)

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ยื่นคำร้องขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ต่อคณะเทศมนตรี คณะกรรมการสุขาภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน (พ.ร.บ. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ มาตรา ๒๖)

ข้อสังเกต คดีภาษีโรงเรือนและที่ดินก่อนยื่นคำฟ้องต่อศาลผู้รับการประเมินต้องชำระค่าภาษีให้เสร็จสิ้นครบถ้วนเสียก่อน มิฉะนั้นศาลจะไม่รับคำฟ้อง

ภาษีบำรุงท้องที่ อุทธรณ์การประเมินต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน (พ.ร.บ. ภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ มาตรา ๔๙)

ภาษีบำรุงป้าย ยื่นอุทธรณ์การประเมินต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน (พ.ร.บ. ภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๓๐)

ภาษีศุลกากร ยื่นอุทธรณ์การประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายภายใน ๒๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน (พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๑๑๒ อ. (บัญญัติเพิ่มเติมโดย ม.๘ แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓))

ฯลฯ

กรณีตัวอย่างดังกล่าว หากไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำชี้ขาด สามารถอุทธรณ์โดยฟ้องต่อศาลได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำชี้ขาด

๒. กรณีเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร ตามมาตรา ๗ (๓) เมื่อกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรบัญญัติให้ขอคืนค่าภาษีอากร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเช่นว่านั้น (มาตรา ๙ แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘)

ข้อสังเกต การขอคืนภาษีอากรแต่ละประเภทมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา กำหนดไว้ต่างกัน ตัวอย่างเช่น

ประมวลรัษฎากร

- **ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคล** ยื่นคำร้องขอคืนภายใน ๓ ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นรายการภาษีตามที่กฎหมายกำหนดป.รัษฎากร มาตรา ๒๗ ตรี

- **ภาษีมูลค่าเพิ่ม** หากภาษีซื้อมากกว่าภาษีขายส่วนต่างนั้นถือเป็นอากรภาษี

ผู้ประกอบการมีสิทธิได้รับคืนภาษีหรือนำไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไป การขอคืนให้ขอคืนพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีของเดือนภาษีนั้น เว้นแต่ในกรณีที่มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติม เพราะการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเดิมไม่ถูกต้องครบถ้วน ก็มีสิทธิขอคืนพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติมนั้น ป.รัษฎากร มาตรา ๘๒/๓ และมาตรา ๘๔)

- ภาษีธุรกิจเฉพาะ ยื่นคำร้องขอคืนภายใน ๓ ปี นับแต่วันพ้นกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษี (ป.รัษฎากร มาตรา ๒๗)

- อากรแสดมปี ยื่นคำร้องขอคืนค่าอากรหรือค่าเพิ่มอากรภายใน ๖ เดือน นับแต่วันเสียอากรหรือค่าเพิ่มอากร (ป.รัษฎากร มาตรา ๑๒๒)

ภาษีสรรพสามิต ในกรณีไม่มีหน้าที่ร้องเรียนหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย และมีใช่เป็นการเสียภาษีตามการประเมิน ยื่นคำร้องขอคืนภาษีภายใน ๓ ปี นับแต่วันชำระภาษี (พ.ร.บ. สรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๑๐๗)

ภาษีศุลกากร ในกรณีเงินอากรขาเข้าหรืออากรขาออกที่เสียไว้เกินจำนวนที่พึงต้องเสีย ยื่นคำร้องขอคืนอากรภายใน ๒ ปี นับจากวันที่นำของเข้าหรือส่งของออกแล้วแต่กรณี (พ.ร.บ. ศุลกากร ๒๕๖๔ มาตรา ๑๐ วรรคห้า)

ภาษีบำรุงท้องที่ ยื่นคำร้องขอคืนภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ (พ.ร.บ. ภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๖ มาตรา ๔๔)

ภาษีป้าย ยื่นคำร้องขอคืนภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่เสียภาษีป้าย (พ.ร.บ. ภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๒๔)

ฯลฯ

การขอคืนภาษีอากรตามกฎหมายต่าง ๆ ดังตัวอย่างที่กล่าวมา ต้องทำตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาตามที่กฎหมายนั้น ๆ บัญญัติไว้เสียก่อน จึงจะดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลได้

หลักเกณฑ์การคิดค่าขึ้นศาลสำหรับคดีภาษีอากร (ตามคำสั่งศาลภาษีอากรกลางที่ ๒๓/๒๕๔๒)

๑. กรณีภาษีฝ่ายศุลกากร ให้พิจารณาหนังสือแจ้งการประเมินอากรขาเข้า/ขาออก ภาษีสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่มแต่ละฉบับเป็นหนึ่งข้อหา แม้จะมีการเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภาษีการค้า) และภาษีบำรุงท้องที่ในหนังสือการแจ้งการประเมินด้วย ให้ถือว่าภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภาษีการค้า) และภาษีบำรุงท้องที่ตามหนังสือแจ้งการประเมิน เป็นข้อหาเดียวกับภาษีฝ่ายศุลกากร โดยเรียกค่าขึ้นศาล ข้อหาละหรือหนังสือแจ้งการประเมินละไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท กรณีมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ถือทุนทรัพย์ตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัย

๒. กรณีภาษีฝ่ายสรรพากร ให้พิจารณาหนังสือแจ้งการประเมินแต่ละฉบับเป็นหนึ่งข้อหา กรณีมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทุนทรัพย์ตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัย

สำหรับกรณีฟ้องขอให้เพิกถอนการประเมินภาษีเงินได้นิติบุคคลในผลขาดทุนสุทธิ ให้คำนวณเสียค่าขึ้นศาลตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๙๖๖/๒๕๔๑ คือหากเป็นกรณีที่ขอให้เพิกถอนในผลขาดทุนสุทธิแต่เจ้าพนักงานประเมินโต้แย้งว่า ไม่ขาดทุน แต่ประเมินว่ามีกำไร นอกจากคิดค่าขึ้นศาลในส่วนที่ประเมินแล้วให้คิดคำนวณค่าขึ้นศาลที่ขอให้เพิกถอนในส่วนที่มีกำไรด้วย

๓. กรณีภาษีสรรพสามิต ให้พิจารณาหนังสือแจ้งการประเมินแต่ละฉบับเป็นหนึ่งข้อหา กรณีมีการคัดค้านการประเมินต่ออธิบดี และมีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำคัดค้านให้ถือทุนทรัพย์ตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยข้อหาในที่นี่ให้รวมถึงภาษีสรรพสามิตที่เรียกเก็บเพิ่มเพื่อกระทรวงมหาดไทย (ภาษีท้องถิ่น ตามหนังสือแจ้งการประเมินแต่ละฉบับด้วย)

๔. กรณีภาษีโรงเรือนและที่ดิน ให้พิจารณาหนังสือแจ้งการประเมินประจำปีภาษีนั้นแต่ละฉบับเป็นหลัก แม้จะมีการประเมินโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างหลายหลังมาในหนังสือแจ้งการประเมินดังกล่าว ถ้าหากหนังสือแจ้งการประเมินมีหลายปีภาษี ให้คิดค่าขึ้นศาลแต่ละปีภาษี ปีภาษีละไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท กรณีมีใบแจ้งค่าชี้ขาด ให้ถือจำนวนค่าภาษีตามใบแจ้งการชี้ขาดในปีภาษีเดียวกันเป็นทุนทรัพย์ของคดี

๕. กรณีภาษีป้าย ให้พิจารณาหนังสือแจ้งการประเมินแต่ละฉบับในปีภาษีนั้นเป็นหนึ่งข้อหา ถ้ามีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ถือทุนทรัพย์ตามที่ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์

๖. กรณีภาษีบำรุงท้องที่ ให้พิจารณาหนังสือแจ้งการประเมินแต่ละฉบับสำหรับปีภาษีนั้นเป็นหนึ่งข้อหา กรณีมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ถือทุนทรัพย์ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์

อนึ่ง เงินเพิ่มตามกฎหมายต้องคิดค่าขึ้นศาลจากเงินเพิ่มที่คำนวณถึงวันฟ้องด้วย

วิธีคำนวณค่าขึ้นศาลตาม ป.รัชฎากร

ค่าขึ้นศาลต้องคำนวณจากทุนทรัพย์ คือ ภาษีที่ต้องชำระ + เบี้ยปรับ (ถ้ามี) + เงินเพิ่ม (ถ้ามี คำนวณถึงวันฟ้องแต่ไม่เกินภาษีที่ต้องชำระ) ได้ผลลัพธ์เท่าไรคูณ ๒.๕% (หรือหารด้วย ๔๐ ก็ได้)

ตัวอย่าง

เงินภาษีที่ต้องชำระ	๑๕๕,๐๐๐.-	
เบี่ยปรับ	๑๕๕,๐๐๐.-	
เงินเพิ่ม (๒๔ เดือน)	๕๕,๘๐๐.-	(คำนวณถึงเดือนตุลาคม ๒๕๔๓ ตามหนังสือแจ้งการประเมิน)
ถ้านำคดีมาฟ้องศาลในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ ให้เริ่มคำนวณเงินเพิ่มต่อจากเดือน		
ตุลาคม ๒๕๔๓ จนถึงวันที่จะนำคดีมาฟ้อง		
ภาษีที่ต้องชำระ	๑๕๕,๐๐๐	บาท
		X
เงินเพิ่ม	๑.๕%	ต่อเดือนหรือเศษของเดือน
เงินเพิ่มต่อเดือน	<u>๒,๓๒๕</u>	บาท
		X
จำนวนเดือน	<u>๑๔</u>	เดือน (ตั้งแต่ พ.ย. ๒๕๔๓ ถึง ธ.ค. ๒๕๔๔)
เงินเพิ่มใหม่	<u>๓๒,๕๕๐</u>	บาท (คำนวณถึงวันฟ้อง)
		+
เงินเพิ่มตามหนังสือแจ้งการประเมิน	<u>๕๕,๘๐๐</u>	บาท
รวมเงินเพิ่มคิดถึงวันฟ้องทั้งสิ้น	<u>๘๘,๓๕๐</u>	บาท (เงินเพิ่มนี้ถ้าเกินจำนวนเงินภาษีที่ต้อง
		ชำระให้ถือเอาเงินเพิ่มเท่าจำนวนภาษี
		เช่น เงินภาษี ๑,๐๐๐ บาท เมื่อคำนวณ
		เงินเพิ่มถึงวันฟ้องได้ ๑,๒๐๐ บาท
		ก็ให้ถือว่าเงินเพิ่มเท่ากับเงินภาษี
		คือ ๑,๐๐๐ บาท

การคำนวณจำนวนทุนทรัพย์

ภาษีที่ต้องชำระ	๑๕๕,๐๐๐	บาท
เบี่ยปรับ	๑๕๕,๐๐๐	บาท
เงินเพิ่มคิดถึงวันฟ้อง	๘๘,๓๕๐	บาท
จำนวนทุนทรัพย์	๓๙๘,๓๕๐	บาท

การคำนวณค่าขึ้นศาล

*จำนวนทุนทรัพย์	๓๙๘,๔๐๐	บาท
		X
	๒.๕%	(หรือเอาจำนวนทุนทรัพย์หารด้วย ๔๐)
**ค่าขึ้นศาล	๙,๙๖๐	บาท

หมายเหตุ

๑. เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ
- ** ๒. ค่าขึ้นศาลต้องคำนวณจากหนังสือแจ้งการประเมินแต่ละฉบับ แต่ไม่เกินฉบับละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท
- * ๓. ถ้าทุนทรัพย์ไม่ถึง ๑๐๐ บาท ให้นำเป็น ๑๐๐ บาทเศษของ ๑๐๐ บาท ถ้าถึง ๕๐ บาท ให้นำเป็น ๑๐๐ บาท ถ้าต่ำกว่า ๕๐ บาท ให้ปัดทิ้ง
๔. กรณีมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ถือทุนทรัพย์ตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัย

ข่าวที่เกี่ยวข้อง

เร่งแก้ ม.ติดศาลภาษีพื้นอาญาสกัดส่งออกซีโอง

Source - เว็บไซต์ฐานเศรษฐกิจ , June 16, 2005

รัฐเร่งแก้เกมเลี่ยงภาษีระดับชาติ ดันร่างแก้ไข พ.ร.บ.จัดตั้งศาลภาษีอากรออกบังคับใช้ กลางปีหน้า หวังสกัดผู้ส่งออกแจ้งเท็จขอค่าชดเชยภาษีอากร ติดศาลภาษีรวมศูนย์พิจารณา ทั้งคดีแพ่งและอาญา อธิบดีศาลฯแจ้ง สถิติคดีภาษีย้อนหลัง 5 ปี มูลค่ารวมกว่าหมื่นล้านบาท พันธฯแนะโน้มคดีลักลอบศุลกากรปี 2548 พุ่งทะยาน

นายสาคร ตั้งวรรณวิบูลย์ อธิบดีผู้พิพากษา ศาลภาษีอากรกลาง เปิดเผย "ฐานเศรษฐกิจ" ถึง แนวโน้มคดีภาษีอากรที่เข้าสู่กระบวนการของศาลภาษีอากรกลางในปี 2548 ว่า แนวโน้มคดี จะสูงขึ้นจากปี 2547 เป็นเท่าตัว จากปี 2547 ที่มีจำนวนคดีที่เข้าสู่ศาลภาษีอากรกลาง 400 เรื่อง มูลค่า 1,420 ล้านบาท จะเพิ่มเป็น 600 เรื่อง มูลค่าสูงกว่า 3,000 ล้านบาท เนื่องจากทาง กรมศุลกากรมีการตรวจสอบการขอชดเชยภาษีอากรส่งออกของผู้ส่งออก และพบการทุจริตและแจ้ง เท็จว่ามีการส่งสินค้าออกเพื่อขอค่าชดเชย ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มีการส่งออกจริง ทำให้ปริมาณคดีเกี่ยวกับการ ทุจริตการขอค่าชดเชยภาษีอากรส่งออกที่ค้างพิจารณาในศาล มีจำนวนสูงถึง 208 เรื่อง

นอกจากนี้ยังมีคดีความผิดเกี่ยวกับภาษีในข้อหาหลัก ๆ ที่ขึ้นสู่ศาลภาษีอากรกลาง เป็น ข้อหาตามประมวลรัษฎากร ประกอบด้วย ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยเฉพาะปีนี้ หน่วยงานที่จัดเก็บรายได้ท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล(อบต.) ได้มีการเร่งรัดการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้คดีภาษีโรงเรือนและที่ดินเพิ่มขึ้นด้วย ประกอบ กับการขยายตัวของธุรกิจขนาดใหญ่ที่เข้าไปลงทุนต่างจังหวัดมากขึ้น

การทุจริตด้านภาษีการส่งออกนั้น ส่วนใหญ่เป็นกรณีที่ผู้ส่งออกนำใบขนสินค้าออกมุน้ำ เงินมายื่นขอชดเชยภาษี ตามพ.ร.บ.ชดเชยภาษีอากรส่งออก ซึ่งเบื้องต้นกรมศุลกากรเชื่อว่าการ ส่งออกจริง จึงออกบัตรภาษีให้เพื่อชำระค่าภาษีอากร แต่ต่อมาได้มีการร้องเรียนตรวจสอบว่าไม่มีการ ส่งออกจริง ซึ่งทางกรมศุลกากรก็ต้องตรวจสอบกันใหม่ แล้วพบว่าไม่มีการส่งออกจริงตามที่ยื่นขอ เงินชดเชย จึงได้ดำเนินการฟ้องคดีกับผู้ส่งออกและผู้รับโอนบัตรภาษี โดยคดีเหล่านี้เริ่มทยอยฟ้อง สู่ศาลฯมาตั้งแต่ปี 2547 โดยเหตุเกิดขึ้นระหว่างปี 2537-2540 และปัจจุบันยังคงมีการฟ้องคดีเข้า มายังศาลภาษีอากรกลางต่อเนื่อง โดยคาดว่าปีนี้มีปริมาณคดีค้างกว่า 300คดีแล้ว

ทั้งนี้ สถิติคดีย้อนหลังในช่วง 5 ปี (ปี 2543-2547) ที่เข้าสู่กระบวนการศาลภาษีอากรกลาง มีมูลค่ารวมกว่า 12,986.31 ล้านบาท ส่วนในปี 2548 นับตั้งแต่ต้นปีจนถึงวันที่ 3 มิถุนายน 2548 ที่ผ่านมา มีคดีฟ้องใหม่ที่เข้าสู่กระบวนการศาลแล้ว จำนวน 279 เรื่อง โดยรวมยังมีคดีค้าง ศาลภาษีอากรกลาง 346 คดี

อธิบดีศาลภาษีอากรกลาง กล่าวอีกว่า ปัจจุบันสำนักงานศาลยุติธรรม ได้เสนอแก้ไขพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 โดยร่างแก้ไขดังกล่าวอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของกรรมาธิการวิสามัญ หากผ่านขั้นตอนกระบวนการนิติบัญญัติ คาดว่าอย่างช้าจะประกาศใช้กฎหมายดังกล่าวได้ปลายปี 2548 และจะมีผลบังคับใช้หลังประกาศในราชกิจจานุเบกษา 180 วัน โดยจะมีผลเริ่มบังคับใช้ในกลางปี 2549

ทั้งนี้ หากกฎหมายดังกล่าวมีผลบังคับใช้ จะทำศาลภาษีอากรกลางเป็นศูนย์กลางในการพิจารณาคดีเกี่ยวกับภาษีทั่วประเทศ โดยเฉพาะคดีอาญาซึ่งมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ เพราะเป็นเรื่องการเสียดังภาษีระดับชาติ มีผลให้รัฐไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ปัญหาใหญ่คดีอาญานั้น เป็นประเภทการปลอมใบกำกับภาษี ปลอมใบขนส่งสินค้าเข้าและส่งออกเพื่อประโยชน์ในการขอลดภาษี รวมถึงกรณีบริษัท/นิติบุคคลชำระภาษีไม่ครบ โดยกรรมการบริษัทต้องร่วมรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญาด้วย

"ในปีนีเชื่อว่าคดีแพ่งจะเพิ่มสูงขึ้นเท่าตัว จากการที่ศาลการมีการตรวจสอบผู้ส่งออกที่แจ้งเท็จขอค่าชดเชยภาษีอากรการส่งออก และหน่วยจัดเก็บภาษีท้องถิ่นก็เร่งรัดการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ส่วนคดีอาญานั้น หากกฎหมายใหม่มีผลบังคับใช้ในปีหน้า คดีอาญาที่เกี่ยวกับภาษีอากรก็จะถูกรวมเป็นระบบ ไม่กระจายทั่วประเทศเหมือนในช่วงที่ผ่านมา " อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางกล่าว

อนึ่ง ร่างแก้ไข ในพ.ร.บ. จัดตั้งศาลภาษีอากรกลางนั้นมีสาระสำคัญประกอบด้วย ประการแรก การให้อำนาจศาลภาษีอากรกลางทำคดีอาญาที่เกี่ยวกับภาษีอากร ประการที่สอง แก้ไขหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์คดีแพ่งให้มีทุนทรัพย์เกินกว่า 200,000บาท จากเดิมกฎหมายกำหนดไว้ที่ 50,000บาท จึงจะสามารถยื่นอุทธรณ์ได้ ขณะเดียวกันได้กำหนดมาตรการพิเศษโดยให้อำนาจศาลฎีกาพิจารณารับคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาได้ หากเห็นสมควรแต่ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากำหนด

ในทางปฏิบัติ เมื่อกฎหมายใหม่มีผลบังคับใช้ จะทำให้คดีอาญาเกี่ยวกับภาษีที่ปัจจุบันยังเป็นการพิจารณาคดีในศาลทั่วไป เช่น ศาลจังหวัด ศาลอาญา และศาลแขวง จะได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาที่มีความชำนาญ มีความรู้ด้านภาษีอากร ด้านเศรษฐศาสตร์การคลังซึ่งมีความเข้าใจคดีที่ถูกต้องแม่นยำ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มี การจัดตั้งศาลภาษีอากรจังหวัด ฉะนั้นจึงต้องใช้วิธีการฟ้องคดีผ่านศาลจังหวัดแต่ละจังหวัด จากนั้นทางศาลจังหวัดจะนำส่งคดีให้ศาลภาษีอากรกลาง และทางผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางก็จะออกพิจารณาคดีตามที่ศาลจังหวัดนำส่งมา

อธิบดีศาลภาษีอากรกลาง ยังได้กล่าวถึง แนวทางดำเนินงานของศาลภาษีอากรกลาง

ว่า ปัจจุบันศาลภาษีอากรกลางมีอำนาจในการดำเนินคดีภาษีอากรได้เฉพาะคดีทางแพ่งเป็นคดีที่ผู้เสียภาษีฟ้องหน่วยจัดเก็บภาษีเพื่อให้ถอนการประเมินภาษี (ขั้นตอนก่อนจะนำคดีสู่ศาลนั้น หน่วยจัดเก็บภาษีต้องประเมินภาษี หากผู้เสียภาษีไม่เห็นชอบก็มีสิทธิอุทธรณ์การประเมิน เป็นการอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่บริหารชั้นต้น) ส่วนคดีที่หน่วยจัดเก็บภาษีแต่ละองค์กรของรัฐเป็นผู้ฟ้องดำเนินคดีกับผู้เสียภาษีนั้น ซึ่งเป็นการยื่นฟ้องคดีเพื่อเรียกเก็บภาษีเพิ่มนั้น ส่วนใหญ่หน่วยจัดเก็บ

ภาษีจะใช้อำนาจยึดทรัพย์สินมาก่อน แต่ทรัพย์สินที่ยึดไม่เพียงพอต่อการชำระภาษี จึงนำคดีมาฟ้องศาลเพราะหลังศาลมีคำสั่งพิพากษาแล้ว ภายในระยะเวลา 10 ปี หากผู้เสียภาษีมีทรัพย์สินใหม่เพิ่มขึ้น ทางหน่วยจัดเก็บภาษีจะสามารถยึดมาชำระค่าค้างภาษีได้

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการฟ้องในคดีภาษี มุ่งที่จะตัดหนี้สูญในทางบัญชีเท่านั้น

ในขณะที่การดำเนินคดีทางแพ่งนั้น ส่วนใหญ่กฎหมายให้อำนาจหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถบังคับยึดทรัพย์สินได้โดยไม่ผ่านกระบวนการศาล ทำให้คดีที่เข้าสู่กระบวนการศาลเป็นการฟ้องเพื่อที่จะคุ้มครองทรัพย์สินใหม่ที่ผู้เสียภาษีได้ไว้ครอบครอง โดยระหว่างที่ศาลมีคำสั่งพิจารณาถึงที่สุดแล้ว หากปรากฏผู้เสียภาษีมีทรัพย์สินใหม่ในครอบครองทางหน่วยจัดเก็บภาษีที่เกี่ยวข้องก็สามารถดำเนินการบังคับยึดทรัพย์สินได้ภายในระยะเวลา 10 ปีตามที่กฎหมายระบุให้อำนาจไว้แล้ว

ด้านแหล่งข่าวจากกรมศุลกากร กล่าวว่า กรณีความผิดในคดีภาษีของกรมศุลกากรนั้น จะแยกออกเป็น 2 ส่วนคือ ความผิดทางแพ่งและความผิดทางอาญา หากผู้นำเข้าและส่งออกยินยอมรับผิดชอบในกระบวนการของกรมศุลกากร ก็ถือว่าปิดคดีลงได้ แต่หากไม่ยินยอม คดีทางอาญาก็จะถูกส่งไปยังกองบัญชาการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ (สศก.) เพื่อดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษแทนกรมศุลกากรต่อไป แต่หากเป็นกรณีคดีทางแพ่งก็จะส่งเรื่องไปดำเนินการต่อในศาลภาษีอากร ส่วนมูลเหตุที่จะส่งไปถึงสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) นั้น จะต้องมีมูลค่าความผิดในสินค้ารวมภาษีที่ต้องชำระตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป

นอกจากกรมศุลกากรจะมีหน้าที่ในการจัดเก็บรายได้ของตนเองแล้ว ยังต้องเป็นผู้จัดเก็บรายได้แทนให้กับหน่วยงานอื่น ดังนั้นเมื่อเกิดคดีทางด้านภาษีขึ้น จึงมีความเกี่ยวเนื่องกับภาษีในส่วนที่กรมศุลกากรจัดเก็บแทนทั้งหมด โดยรายได้ที่กรมศุลกากรจัดเก็บเองคิดเป็นสัดส่วน 30 % ของรายได้ทั้งหมดในแต่ละปี การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มแทนกรมสรรพากรมีสัดส่วน 55 % การจัดเก็บภาษีแทนกรมสรรพสามิต 9 % และการจัดเก็บภาษีสำหรับกระทรวงมหาดไทย 6 %

อนึ่ง จากการคาดการณ์ของภาครัฐ ในปีงบประมาณ 2549 รัฐบาลจะมีรายได้รวม 1,579,400 ล้านบาท เมื่อหักเงินคืนภาษีมูลค่าเพิ่มและการกันเงินชดเชยภาษีสำหรับสินค้าส่งออกจำนวน 219,400 ล้านบาทแล้ว คาดว่าจะมีรายได้สุทธิ 1,360,000 ล้านบาท เพิ่มจากปีงบประมาณ 2548 ที่มีการหักลด จำนวน 166,200 ล้านบาท ประกอบด้วย การคืนภาษีของกรมสรรพากร 99,000 ล้านบาท การจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด 6,100 ล้านบาท การกันเงินเพื่อชดเชยภาษีสำหรับสินค้าส่งออก 12,100 ล้านบาท และการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น--จบ--

ศาลภาษีอากรบรมก.ม.ที่ขอนแก่น

Source - สยามรัฐ January 29, 2005

นายสาคร ตั้งวรรณวิบูลย์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาคกลางเปิดเผยว่า ศาลภาคกลางมีภารกิจในการพิจารณาพิพากษาคดีภาคีอากร ซึ่งเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากคดีแพ่งทั่วไป เพราะเป็นข้อพิพาทระหว่างเอกชนกับรัฐ อันเนื่องมาจากการประเมินหรือการจัดเก็บภาคีอากรโดยศาลภาคีอากรกลางมีเขตอำนาจศาลทั่วราชอาณาจักรทั้งในปัจจุบันกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานด้านภาคีอากรจึงจำต้องพัฒนาความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ แต่แหล่งความรู้ส่วนใหญ่จะอยู่ในส่วนกลาง

ศาลภาคีอากรกลางได้เห็นในความสำคัญของปัญหาดังกล่าวว่า ควรจะได้กระจายความรู้ไปยังส่วนภูมิภาคจึงได้ร่วมกับสำนักงานอธิการบดีผู้พิพากษาศาลภาค 4 จัดอบรมหลักสูตรเสี่ยภาคีให้ถูกต้องและประหยัดได้อย่างไร ที่จังหวัดขอนแก่น โดยจะมีการบรรยายความรู้พื้นฐานทางกฎหมายภาคีอากร โครงสร้างศาลภาคีอากรสิทธิประโยชน์ในทางภาคีอากรตามประมวลรัษฎากร ภาคีอากรเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ภาคีป้าย ภาคีโรงเรือนและที่ดิน รวมทั้งการดำเนินคดีภาคีอากรตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่วางไว้เป็นบรรทัดฐานเกี่ยวกับคดีภาคีอากรผู้สนใจเข้าอบรมไม่จำเป็นต้องมีพื้นฐานหรือประสบการณ์ สมัครได้ตั้งแต่บัดนี้ถึง 31 ม.ค.48 ที่สำนักงานอธิการบดีผู้พิพากษาศาลภาค 4 จังหวัดขอนแก่น โดยจะจัดอบรมในวันที่ 5 ก.พ.48 ณ โรงแรมเจริญธานีปรินเซส อำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น--จบ--

คดีภาคีค้างศาลเทียบ

Source - สยามรัฐ January 26, 2005

**เตรียมตีวงม.ให้ปชช.

นายสรศักดิ์ จันเกษม อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาค 4 เปิดเผยว่า ในปัจจุบันคดีพิพาทเกี่ยวกับภาคีอากรที่ขึ้นสู่ศาลมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากผู้เสียภาคีมีความรู้ความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ในการเสียภาคีอากรมากขึ้น และในอนาคตอันใกล้ก็จะมีเปลี่ยนแปลงการพิจารณาคดีภาคีใหม่ ให้ศาลภาคีอากรมีอำนาจพิจารณาคดีอาญาที่เกี่ยวกับภาคีอากรทั้งปวง และเป็นที่คาดหมายกันว่าศาลภาคีอากรกลางเป็นศาลหนึ่งที่มีคดีความมากที่สุด

นอกจากนี้ยังจะต้องมีความเชี่ยวชาญในกระบวนการพิจารณาคดีภาคีอากร ซึ่งมีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากการพิจารณาคดีแพ่งโดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่จะต้องคอยให้คำปรึกษาแนะนำหาแนวทางแก้ไขปัญหาคัดแย้งต่าง ๆ ให้แก่ผู้เสียภาคี จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ทั้งเนื้อหาของกฎหมายภาคีพื้นฐาน แนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่วางไว้เป็นบรรทัดฐานเกี่ยวกับคดีภาคีอากร เพื่อที่จะไม่ให้เกิดผลเสียต่อกดี ขณะเดียวกันบุคลากรเกี่ยวกับคดีภาคีอากรก็ยังคงขาดแคลน

"เพื่อเป็นการรองรับปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทางสำนักงานอธิการบดีผู้พิพากษาศาลภาค 4 เห็นควรรับเป็นศูนย์กลางดำเนินการพัฒนาบุคลากรในความรู้ เกี่ยวกับการดำเนินคดีภาคีอากรให้แก่ผู้ที่

สนใจทั่วไป โดยไม่จำกัดความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์ จึงได้จัดอบรมหลักสูตร"เสียภาษีให้ถูกต้องและประหยัดได้อย่างไร"ขึ้น โดยมีวิทยากรที่มีความรู้มากมายให้การอบรม ผู้ที่สนใจสามารถสมัครได้ตั้งแต่วันที่ 31 ม.ค.2548 อบรมวันที่ 31 ม.ค.2548 ที่สำนักงานอธิบดีผู้พิพากษภาค 4 "นายสรศักดิ์ กล่าว--จบ—

ภาคผนวก

:

หน้า

- ๑ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ..... (๑)
- ๒ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ..... (๙)
- ๓ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นายถวัลย์ธรรม ประเสริฐสุวรรณ และนายวิทยา บุตรดีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ ..... (๓๑)
- ๔ รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร ..... (๔๑)
- ๕ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ..... (๖๕)

พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณา
คดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร
พ.ศ. ๒๕๒๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๘
เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลภาษีอากรและให้มีวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“ภาษีอากร” หมายความว่า ภาษี อากร และค่าภาคหลวงทุกชนิด และ
หมายความรวมถึง

- (๑) แสตมป์ยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ
- (๒) ค่าธรรมเนียมสำหรับการประทับตราไฟตามกฎหมายว่าด้วยไฟ
- (๓) ค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการ

ลงทุน

(๔) ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกป็นอก และการนำเข้า
มาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

- (๕) ค่าธรรมเนียมการส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

(๖) เงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งออกต้องเสียตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

(๗) ค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นภาษีอากรตามพระราชบัญญัตินี้

“ศาลภาษีอากร” หมายความว่า ศาลภาษีอากรกลาง หรือศาลภาษีอากรจังหวัด
“คดีภาษีอากร” หมายความว่า คดีแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากร

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

ศาลภาษีอากร

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งศาลภาษีอากรกลางขึ้นในกรุงเทพมหานคร และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

ให้ศาลภาษีอากรกลางมีเขตอำนาจตลอดกรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี แต่บรรดาคดีที่เกิดขึ้นนอกเขตอำนาจของศาลภาษีอากรกลาง จะยื่นฟ้องต่อศาลภาษีอากรกลางก็ได้ ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลภาษีอากรกลางที่จะไม่ยอมรับพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่งที่ยื่นฟ้องเช่นนั้นได้ เว้นแต่คดีนั้นจะได้โอนมาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๖ ถ้าจะจัดตั้งศาลภาษีอากรจังหวัดขึ้นในจังหวัดใด ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ ซึ่งจะต้องระบุเขตอำนาจศาลนั้นไว้ด้วย

เขตอำนาจศาลภาษีอากรจังหวัดจะครอบคลุมเขตการปกครองหลายจังหวัดก็ได้

มาตรา ๗ ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งในเรื่องต่อไปนี้
(๑) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร

(๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร

(๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร

(๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร

(๕) คดีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร

มาตรา ๘ คดีตามมาตรา ๗ (๑) ในกรณีที่กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรบัญญัติให้ คัดค้านหรืออุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยต่อเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้จะฟ้องคดีในศาลภาษีอากรได้ก็ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเช่นว่านั้น และได้มีการวินิจฉัยชี้ขาดคำคัดค้านหรือคำอุทธรณ์นั้นเสร็จสิ้น แล้ว

มาตรา ๙ คดีตามมาตรา ๗ (๓) ในกรณีที่กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรบัญญัติ ให้ขอคืนค่าภาษีอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ จะดำเนินการในศาลภาษี อากรได้ก็ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเช่นว่านั้น

มาตรา ๑๐ เมื่อศาลภาษีอากรเปิดทำการแล้ว ห้ามมิให้ศาลชั้นต้นอื่นรับคดีที่อยู่ใน อำนาจของศาลภาษีอากรไว้พิจารณาพิพากษา

ในกรณีมีปัญหาว่าคดีใดจะอยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากรหรือศาลยุติธรรมอื่นไม่ ว่าจะเกิดปัญหาขึ้นในศาลภาษีอากรหรือศาลยุติธรรมอื่น ให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัย คำ วินิจฉัยของประธานศาลฎีกาให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๑ คดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลภาษีอากรจังหวัด คู่ความทุกฝ่ายอาจตกลง กันร้องขอให้โอนคดีไปพิจารณาพิพากษาในศาลภาษีอากรกลางก็ได้ แต่ห้ามมิให้อนุญาตตาม คำขอเช่นว่านั้น เว้นแต่ศาลภาษีอากรกลางจะได้ยินยอมก่อน

มาตรา ๑๒ ให้ศาลภาษีอากรเป็นศาลยุติธรรมชั้นต้นตามพระธรรมนูญศาล ยุติธรรมและให้นำบทบัญญัติแห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

ผู้พิพากษาในศาลภาษีอากร

มาตรา ๑๓ ในศาลภาษีอากรกลาง ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลาง หนึ่งคน และให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลาง ตามจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ยุติธรรมกำหนด

ในศาลภาษีอากรจังหวัด ให้มีผู้พิพากษาหัวหน้าศาลภาษีอากรจังหวัดศาลละหนึ่ง คน

มาตรา ๑๔ อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลาง รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษี อากรกลาง ผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลภาษีอากรจังหวัด และผู้

พิพากษาศาลฎีกาหรือศาลจังหวัด จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งมีความรู้หรือความชำนาญในเรื่องเกี่ยวกับ ภาษีอากร

มาตรา ๑๕ การนั่งพิจารณาและพิพากษาในศาลภาษีอากร ต้องมีผู้พิพากษา อย่างน้อยสองคน จึงเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีภาษีอากร

มาตรา ๑๖ การดำเนินกระบวนการพิจารณานอกจากการนั่งพิจารณาและพิพากษา คดี ผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือศาลคนใดคนหนึ่งมีอำนาจกระทำหรือออกคำสั่งใด ๆ ได้

หมวด ๓

วิธีพิจารณาคดีภาษีอากร

มาตรา ๑๗ กระบวนพิจารณาในศาลภาษีอากรให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัตินี้ และข้อกำหนดตามมาตรา ๒๐ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ถ้าคู่ความประสงค์จะแต่งตั้งบุคคลใดที่มีภูมิลำเนาในเขตอำนาจศาล ภาษีอากรเพื่อรับคำคู่ความหรือเอกสารแทนตน ให้ยื่นคำขอต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น เมื่อศาล อนุญาตแล้วจะส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งนั้นก็ได้

ถ้าคู่ความไม่มีภูมิลำเนาหรือสำนักทำกิจการในเขตอำนาจศาลภาษีอากรที่ พิจารณาคดี ศาลนั้นอาจสั่งให้คู่ความแต่งตั้งบุคคลที่มีภูมิลำเนาในเขตอำนาจศาลนั้นซึ่งจะเป็น การสะดวกในการส่งคำคู่ความหรือเอกสารภายในเวลาที่ศาลกำหนด เพื่อรับคำคู่ความหรือ เอกสารแทน

ถ้าคู่ความไม่ดำเนินการตามคำสั่งศาลตามวรรคสอง การส่งคำคู่ความหรือ เอกสารจะกระทำโดยวิธีปิดประกาศไว้ ณ ศาลที่พิจารณาคดี แจ้งให้คู่ความมารับคำคู่ความหรือ เอกสารนั้นแทนการส่งโดยวิธีอื่นก็ได้การส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยวิธีเช่นนี้ให้มีผลใช้ได้เมื่อ พ้นเจ็ดวัน นับแต่วันปิดประกาศ

การส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่บุคคลที่ได้รับแต่งตั้ง ให้กระทำได้เช่นเดียวกับการ ส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่คู่ความ หรือการส่งโดยวิธีอื่นแทน ดังที่บัญญัติไว้ในประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง การส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งตามความใน วรรคนี้ให้มีผลใช้ได้เมื่อพ้นเจ็ดวันนับแต่วันส่งหรือสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการส่งโดยวิธีอื่นแทน

มาตรา ๑๙ ระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ศาลภาษีอากรกำหนด ศาลภาษีอากรมีอำนาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

มาตรา ๒๐ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวกเร็ว และเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางโดยอนุมัติประธานศาลฎีกามีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐาน ใช้บังคับในศาลภาษีอากรได้

ข้อกำหนดนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๑ ศาลภาษีอากรหรือศาลฎีกาอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ตัดสิทธิของคู่ความในอันที่จะขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญฝ่ายตนมาให้ความเห็นโต้แย้งหรือเพิ่มเติมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๒ เมื่อศาลภาษีอากรแจ้งกำหนดนัดพิจารณาให้คู่ความฝ่ายใดทราบแล้ว คู่ความฝ่ายนั้นไม่มาศาลภาษีอากรตามกำหนดนัด ให้เป็นหน้าที่ของคู่ความฝ่ายนั้นมารับทราบกำหนดนัดต่อไปจากศาลภาษีอากรเอง หากไม่มารับทราบ ให้ถือว่าคู่ความฝ่ายนั้นได้ทราบกำหนดนัดต่อไปแล้ว

มาตรา ๒๓ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลภาษีอากรหรือศาลฎีกาขอให้มาให้ความเห็น ได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด

หมวด ๔

อุทธรณ์

มาตรา ๒๔ ภายใต้งบบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากร ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

มาตรา ๒๕ ในคดีที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทไม่เกินห้าหมื่นบาทห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีนั้นในศาลภาษีอากร

ได้ทำความเข้าใจเห็นแย้งไว้หรือได้รับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือถ้าไม่มีความเห็นแย้งหรือคำรับรองเช่นว่านี้ ต้องได้รับอนุญาตให้อุทธรณ์เป็นหนังสือจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาคกลาง

มาตรา ๒๖ คำสั่งของศาลภาคกลางในเรื่องดังต่อไปนี้ ให้อุทธรณ์ฎีกาตาม
บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

(๑) คำสั่งให้จำคุก กักขัง หรือปรับผู้ใดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
แพ่ง

(๒) คำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา หรือคำสั่งเกี่ยวกับการบังคับคดี
ตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง

มาตรา ๒๗ ให้ประธานศาลฎีกาจัดตั้งแผนกคดีภาคีอากรขึ้นในศาลฎีกาเพื่อ
พิจารณาพิพากษาคดีภาคีอากรที่อุทธรณ์มาจากศาลภาคีอากร

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ประธานศาลฎีกาเห็นสมควร จะให้มีการวินิจฉัยปัญหาข้อ
กฎหมายใดในคดีภาคีอากรใดโดยที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาก็ได้

มาตรา ๒๙ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่ง ว่าด้วยการพิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกา มาใช้บังคับ
แก่การพิจารณาและการชี้ขาดตัดสินคดีภาคีอากรในศาลฎีกาโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๐ คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาคีอากรซึ่งค้าง
พิจารณาอยู่ในศาลแพ่งหรือศาลอื่นในวันเปิดทำการของแผนกคดีภาคีอากรในศาลแพ่ง ให้ศาล
นั้นคงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไป โดยถือว่าคดีนั้นมิใช่คดีภาคีอากรตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๑ ในระหว่างที่ศาลภาคีอากรกลางยังมิได้เปิดทำการ ให้จัดตั้งแผนก
คดีภาคีอากรขึ้นในศาลแพ่ง โดยมีอำนาจและเขตอำนาจเช่นเดียวกับศาลภาคีอากรกลาง และให้
เปิดทำการภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อแผนกคดีภาคีอากรในศาลแพ่งเปิดทำการแล้ว ให้นำมาตรา ๑๐ และมาตรา
๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอธิบดีผู้พิพากษาศาล
ภาคีอากรกลาง

ข้อกำหนดใดที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่งออกตามมาตรา ๒๐ ให้มีผลใช้บังคับได้

จนกว่าอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางจะได้ออกข้อกำหนดใหม่แทนข้อกำหนดนั้น

มาตรา ๓๒ เมื่อศาลภาษีอากรกลางเปิดทำการแล้ว ให้โอนบรรดาคดีที่ค้างในแผนกคดีภาษีอากรในศาลแพ่งไปดำเนินกระบวนการพิจารณาและพิพากษาในศาลภาษีอากรกลาง และให้ศาลภาษีอากรกลางมีอำนาจออกหมายบังคับคดี ออกหมายจับลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือทำคำวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีที่โอนมานั้นด้วย

มาตรา ๓๓ ในระหว่างที่ศาลภาษีอากรจังหวัดยังมิได้เปิดทำการในท้องที่ใด ให้ศาลภาษีอากรกลางมีเขตอำนาจในท้องที่นั้นด้วย โจทก์จะยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่จำเลยมีภูมิลำเนาก็ได้ ให้ศาลจังหวัดแจ้งไปยังศาลภาษีอากรกลาง เมื่อศาลภาษีอากรกลางรับคดีนั้นไว้พิจารณาแล้วศาลภาษีอากรกลางอาจออกไปนั่งพิจารณาพิพากษา ณ ศาลจังหวัดแห่งท้องที่นั้นหรือกำหนดให้นั่งพิจารณาพิพากษา ณ ศาลภาษีอากรกลาง สุดท้ายแต่ศาลภาษีอากรกลางจะเห็นสมควร

ศาลภาษีอากรอาจขอให้ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ซึ่งโจทก์ยื่นคำฟ้องไว้หรือศาลจังหวัดอื่นใดดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ อันมิใช่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลจังหวัดนำวิธีพิจารณาคดีภาษีอากรมาใช้บังคับแก่การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตินสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่คดีภาษีอากรเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากคดีแพ่งโดยทั่วไป เพราะเป็นข้อพิพาทระหว่างเอกชนกับรัฐอันเนื่องมาจากการประเมินหรือการจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งหากได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาที่มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาทางด้านภาษีอากรโดยเฉพาะ ก็จะทำให้การพิจารณาคดีภาษีอากรเป็นไปได้โดยรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงสมควรจัดตั้งศาลภาษีอากรขึ้นเพื่อพิจารณาคดีภาษีอากรโดยมีวิธีพิจารณาคดีเป็นพิเศษ ยกเว้นขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบางอย่างเพื่อให้เกิดการคล่องตัวยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พรพิมล/แก้ไข

๓ ต.ค. ๒๕๕๔

A+B(C)

พัชรินทร์/เนติมา จัดทำ

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณา

คดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(๙)

(สำเนา)

เลขที่รับ ๕๑/๒๕๔๗ วันที่ ๑๒ ต.ค. ๒๕๔๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๔๙๘๘

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา หากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
ก็ขอได้โปรดนำเสนอสภามติสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พันตำรวจโท

ทักษิณ ชินวัตร

(ทักษิณ ชินวัตร)

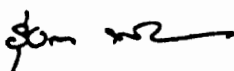
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘ - ๓๐๙

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชินนิชิตติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

วันนา พิมพ์

นันทาทาน
A.P. ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร
พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาตามกฎหมาย
เกี่ยวกับภาษีอากร และให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายว่าด้วยการ
จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าว
โดยอนุโลม (แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร” ในมาตรา ๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗
และมาตรา ๑๗ และเพิ่มมาตรา ๙/๑ และมาตรา ๙/๒)

(๒) กำหนดให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย และให้คณะกรรมการ
บริหารศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกากำหนดจำนวนรองอธิบดีผู้พิพากษา
ศาลภาษีอากรกลาง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ และมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดให้ศาลภาษีอากรนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปทุกวันจนกว่าจะเสร็จการ
พิจารณาและทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว (เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

(๔) กำหนดให้มีการสืบพยานไว้ล่วงหน้า และให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจยึดหรืออายัด
เอกสารหรือวัตถุที่ใช้เป็นพยานหลักฐานที่ซ่อนไว้ก่อนได้ (เพิ่มมาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓)

(๕) กำหนดให้การออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟัง
พยานหลักฐานในส่วนของคดีอาญาต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยลดน้อยกว่าที่บัญญัติ
ไว้ในกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากร
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๙ และเพิ่มมาตรา ๒๕/๑ มาตรา ๒๕/๒ และ
มาตรา ๒๘/๑)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเฉพาะคดีแพ่งที่เกี่ยวกับ
ภาษีอากรเท่านั้น ทำให้คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรซึ่งต้องอาศัยผู้พิพากษาที่มีความรู้
ความชำนาญด้านกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมอื่น
ดังนั้น สมควรกำหนดให้ศาลภาษีอากรซึ่งเป็นศาลชำนาญพิเศษสามารถพิจารณาพิพากษาคดีอาญา
ดังกล่าวได้ รวมทั้งมีวิธีพิจารณาพิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะของคดีภาษีอากร อันจะเป็นผลให้การ
ดำเนินคดีภาษีอากรมีความถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๑๑)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลภาษีอากรและ
วิธีพิจารณาคดีภาษีอากร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗
และมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและ
วิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร” ในมาตรา ๓ แห่ง
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“คดีภาษีอากร” หมายความว่า คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของ
ศาลภาษีอากร”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาคดีแพ่งและคดีอาญาในเรื่องต่อไปนี้

(๑) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร

(๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร

(๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร

(๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร

(๕) คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร

(๖) คดีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙/๑ และมาตรา ๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๙/๑ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดออกกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร ให้ศาลภาษีอากรรับพิจารณาคดีแพ่งความผิดบทอื่นไว้ด้วย

มาตรา ๙/๒ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันในความผิดที่เกี่ยวข้องกัน และบางกรรมไม่อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร ให้ศาลภาษีอากรรับพิจารณาคดีแพ่งทุกกรรม แต่ในกรณีที่ศาลภาษีอากรเห็นสมควรเมื่อคำนึงถึงความสะดวกและประโยชน์แห่งความยุติธรรมแล้ว ศาลภาษีอากรจะเข้าไปฟ้องทุกกรรมในศาลที่มีเขตอำนาจก็ได้ ในกรณีเช่นนั้น ให้ศาลดังกล่าวมีอำนาจพิจารณาคดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรดังกล่าวด้วย”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ในศาลภาษีอากรกลาง ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาหนึ่งคน กับให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาหนึ่งคน และในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกาจะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษามากกว่าหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนก็ได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ กระบวนพิจารณาในศาลภาษีอากรให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และข้อกำหนดตามมาตรา ๒๐ ในกรณีที่ไม่มียกข้อบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญาในศาลแขวง แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘.

“มาตรา ๑๗/๑ ให้ศาลภาษีอากรดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปทุกวันจนกว่าจะเสร็จการพิจารณา เว้นแต่เป็นวันหยุดราชการหรือมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้ และเมื่อเสร็จการพิจารณาคดี ให้ศาลภาษีอากรรีบทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว

มาตรา ๑๗/๒ ถ้าบุคคลใดเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนอาจต้องอ้างถึงในภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาเมื่อมีคดีภาษีอากรเกิดขึ้น หรือถ้าคู่ความฝ่ายใดในคดีเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนจำนองจะอ้างถึงจะสูญหายเสียก่อนที่จะนำมาสืบหรือเป็นการยากที่จะนำมาสืบในภายหลังก่อนนั้นหรือคู่ความฝ่ายนั้นอาจยื่นคำขอต่อศาลภาษีอากรโดยทำเป็นคำร้องขอหรือคำร้องให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันที

เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้น ให้ศาลหมายเรียกผู้ขอและคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องมาศาล และเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ให้ศาลสั่งคำขอตามที่เห็นสมควร ถ้าศาลสั่งอนุญาตตามคำขอแล้วให้สืบพยานหลักฐานไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ส่วนรายงานและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนั้นให้ศาลเก็บรักษาไว้

มาตรา ๑๗/๓ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน เมื่อมีการยื่นคำขอตามมาตรา ๑๗/๒ ผู้ยื่นคำขอจะยื่นคำร้องรวมไปด้วยเพื่อให้ศาลภาษีอากรมีคำสั่งหรือออกหมายตามที่ขอโดยไม่ชักช้า และถ้าจำเป็นจะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนก็ได้ ในกรณีศาลสั่งอนุญาตตามคำขอ ศาลจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ให้นำมาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๒ มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ และมาตรา ๒๖๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่กรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรตกลงมีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานใช้บังคับในศาลภาษีอากรได้ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยต้องลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ข้อกำหนดนั้นเมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕/๑ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากร ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ คดีภาษีอากรในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทในชั้นอุทธรณ์ไม่เกินสองแสนบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษารับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ และมาตรา ๒๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๔

“มาตรา ๒๕/๑ คดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลภาษีอากรในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

- (๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก
- (๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้
- (๓) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ศาลรอกการกำหนดโทษไว้

มาตรา ๒๕/๒ ในคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕/๑ ถ้าผู้พิพากษาคคนใดซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษารับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์อุทธรณ์และอัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายรับรองในอุทธรณ์ว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ ก็ให้รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาต่อไป”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล
ภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๒๘/๑ ในกรณีที่ศาลภาษีอากรสั่งไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุต้องห้ามอุทธรณ์
ตามกฎหมาย คู่ความอาจยื่นคำขอต่อศาลฎีกาเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาก็ได้ ถ้าคู่ความได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว
จะอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไม่ได้

ในกรณีที่ศาลภาษีอากรสั่งรับอุทธรณ์ไว้โดยชอบ แต่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อที่อุทธรณ์นั้นไม่
สมควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา
จะยกอุทธรณ์ดังกล่าวเสียก็ได้

ความในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับกับคดีอาญาที่ศาลภาษีอากรเป็นผู้พิจารณา”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร
และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๙ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาคความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคความอาญาว่าด้วยการพิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดี
ในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในศาลฎีกา
โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๖ คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากรที่ค้าง
พิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้นในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลชั้นต้นนั้นคงพิจารณาพิพากษาต่อไป
จนเสร็จตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคความอาญาหรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธี
พิจารณาคความอาญาในศาลแขวง แล้วแต่กรณี

การอุทธรณ์คดีตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและ
วิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากรที่ค้าง
พิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาต่อไป
จนเสร็จ และให้คู่ความมีสิทธิฎีกาต่อไปได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคความอาญาหรือกฎหมาย
ว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคความอาญาในศาลแขวง แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คู่ความยื่นอุทธรณ์แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ศาลยังมีคำสั่ง
รับอุทธรณ์ ให้ถือว่าอุทธรณ์นั้นเป็นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและ
วิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีจำเป็น ศาลจะสั่ง
ให้คู่ความแก้ไขอุทธรณ์นั้นให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

(๑๖)

ในกรณีที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาหรือมีคำสั่งไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่คดียังอยู่ในระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกา และคู่ความยังมิได้ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ให้คู่ความยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาและวิธีพิจารณาคดีฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๘ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บัญชีเปรียบเทียบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๔๒๘ กับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร
และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๔๒๘	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่..) พ.ศ. ....</p> <p style="text-align: center;">..... ....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย การจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๔ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p style="text-align: center;">..... .....</p>	

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “คดีภาษีอากร” หมายความว่า คดีแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากร</p> <p>“มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“คดีภาษีอากร” หมายความว่า คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากร”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”</p>	<p>เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีเวลาเตรียมการเพื่อดำเนินการตามหลักการใหม่</p> <p>กำหนดนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร” ให้ครอบคลุมถึงคดีอาญา เพื่อให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓</p>

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๗ ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแห่งในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>(๑) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร</p> <p>(๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร</p> <p>(๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร</p> <p>(๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร</p> <p>(๕) คดีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๗ ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแห่งและคดีอาญาในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>(๑) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร</p> <p>(๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร</p> <p>(๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร</p> <p>(๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร</p> <p>(๕) คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร</p> <p>(๖) คดีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร”</p>	<p>แก้ไขหลักการในมาตรา ๗ (๕) เพื่อให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร</p>

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔/๑ และมาตรา ๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘</p> <p>“มาตรา ๔/๑ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร ให้ศาลภาษีอากรรับพิจารณาพิพากษาความผิดบทอื่นไว้ด้วย</p> <p>มาตรา ๔/๒ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันในความผิดที่เกี่ยวเนื่องกัน และบางกรรมไม่อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร ให้ศาลภาษีอากรรับพิจารณาพิพากษาทุกกรรม แต่ในกรณีที่ศาลภาษีอากรเห็นสมควรเมื่อคำนึงถึงความสะดวกและประโยชน์แห่งความยุติธรรมแล้ว ศาลภาษีอากรจะให้ไปฟ้องทุกกรรมในศาลที่มีเขตอำนาจก็ได้ ในกรณีเช่นนั้น ให้ศาลดังกล่าวมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษียากรดังกล่าวด้วย”</p>	<p>กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาคดีอาญากรณีกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทและคดีอาญากรณีความผิดหลายกรรมต่างกัน เพื่อลดภาระแก่จำเลยไม่ต้องเดินทางไปต่อสู้คดีในศาลหลายแห่ง</p>

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๓ ในศาลภาษีอากรกลาง ให้มี อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางหนึ่งคน และให้มีรอง อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางตามจำนวนที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนด</p> <p>ในศาลภาษีอากรจังหวัด ให้มีผู้พิพากษา หัวหน้าศาลภาษีอากรจังหวัดศาลละหนึ่งคน</p> <p>มาตรา ๑๗ กระบวนการพิจารณาในศาลภาษีอากรให้ เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และข้อกำหนด ตามมาตรา ๒๐ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อกำหนด ดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดี ภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๓ ในศาลภาษีอากรกลาง ให้มีอธิบดี ผู้พิพากษาหนึ่งคน กับให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาหนึ่งคน และในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของ ประธานศาลฎีกาจะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษา มากกว่าหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนก็ได้”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษี อากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๗ กระบวนการพิจารณาคดีในศาลภาษี อากรให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และ ข้อกำหนดตามมาตรา ๒๐ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและ ข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญาหรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธี พิจารณาคดีอาญาในศาลแขวง แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับ โดยอนุโลม”</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ และตาม บทบัญญัติมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ตอนที่ ๒ แห่งพระธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ซึ่งได้กำหนดเรื่องการกำหนดจำนวนรองอธิบดี ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการใหม่ที่กำหนดให้ ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญา</p>

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓ แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘</p> <p>“มาตรา ๑๗/๑ ให้ศาลภาษีอากรดำเนินการนั่ง พิจารณาคดีติดต่อกันไปทุกวันจนกว่าจะเสร็จการพิจารณา เว้นแต่เป็นวันหยุดราชการหรือมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้ำวล่วง เสียได้ และเมื่อเสร็จการพิจารณาคดี ให้ศาลภาษีอากรรับทำ คำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว</p> <p>มาตรา ๑๗/๒ ถ้าบุคคลใดเกรงว่าพยานหลักฐาน ที่ตนอาจต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การ นำมาเมื่อมีคดีภาษีอากรเกิดขึ้น หรือถ้าคู่ความฝ่ายใดในคดี เกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนจำนงจะอ้างอิงจะสูญหาย เสียก่อนที่จะนำมาสืบหรือเป็นการยากที่จะนำมาสืบใน ภายหลัง บุคคลนั้นหรือคู่ความฝ่ายนั้นอาจยื่นคำขอต่อ ศาลภาษีอากรโดยทำเป็นคำร้องขอหรือคำร้องให้ศาลมีคำสั่ง ให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันที</p> <p>เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้น ให้ศาลหมายเรียก ผู้ขอและคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง มาศาล และเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ให้ศาลสั่งคำขอ ตามที่เห็นสมควร ถ้าศาลสั่งอนุญาตตามคำขอแล้วให้สืบ พยานหลักฐานไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ส่วนรายงาน และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนั้นให้ศาลเก็บรักษาไว้</p>	<p>กำหนดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณา และการรับฟังพยานหลักฐานในส่วนคดีภาษีอากร เพื่อให้ การพิจารณาคดีภาษีอากรเป็นไปโดยต่อเนื่อง รวดเร็ว และเป็นธรรม</p>

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๒๐ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณา เป็นไปโดยสะดวกรวดเร็ว และเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษา ศาลภาษีอากรกลางโดยอนุมัติประธานศาลฎีกามีอำนาจออก ข้อกำหนดใดๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและ การรับฟังพยานหลักฐาน ใช้บังคับในศาลภาษีอากรได้ ข้อกำหนดนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา ๑๗/๓ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน เมื่อมีการยื่น คำขอตามมาตรา ๑๗/๒ ผู้ยื่นคำขอจะยื่นคำร้องรวมไปด้วย เพื่อให้ศาลภาษีอากรมีคำสั่งหรือออกหมายตามที่ขอโดย ไม่ชักช้า และถ้าจำเป็นจะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัด เอกสารหรือวัตถุที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนก็ได้ ในกรณีศาลสั่งอนุญาตตามคำขอ ศาลจะกำหนดเงื่อนไข อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้</p> <p>ให้นำมาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๒ มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ และมาตรา ๒๖๙ แห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่กรณีตามวรรค หนึ่งโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษี อากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๖ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณา เป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษา ศาลภาษีอากรกลางมีอำนาจออกข้อกำหนดใดๆ เกี่ยวกับการ ดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานใช้ บังคับในศาลภาษีอากรได้ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยต้องลดน้อยกว่าที่ บัญญัติไว้ในกฎหมาย</p>	<p>กำหนดเพิ่มเติมให้การออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการ ดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานใน ส่วนคดีอาญาต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของ จำเลยลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย เพื่อเป็นการ คุ้มครองการออกข้อกำหนดและเป็นการคุ้มครองสิทธิในการ ต่อสู้คดีอาญาของจำเลย</p>

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๔	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง คำพิพากษา หรือคำสั่งของศาลภาษีอากร ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ ภายในกำหนดหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น</p> <p>มาตรา ๒๕ ในคดีที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทไม่เกินห้าหมื่นบาท ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีนั้นในศาลภาษีอากรได้ทำความเห็นแย้งไว้ หรือได้รับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือถ้าไม่มีความเห็นแย้งหรือคำรับรองเช่นว่านี้ ต้องได้รับอนุญาตให้อุทธรณ์เป็นหนังสือจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลาง</p>	<p>ข้อกำหนดนั้นเมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๕/๑ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากร ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๕ คดีภาษีอากรในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาที่ราคาทุนทรัพย์ที่พิพาทในชั้นอุทธรณ์ไม่เกินสองแสนบาท หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาคดีหรือลงชื่อในคำพิพากษารับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้”</p>	<p>กำหนดให้มีการอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากรทั้งคดีแพ่งและคดีอาญาไปยังศาลฎีกา</p> <p>แก้ไขจำนวนทุนทรัพย์ของคดีที่สามารถอุทธรณ์ได้ และแก้ไขหลักการเกี่ยวกับข้อยกเว้นที่ต้องห้ามอุทธรณ์ โดยตัดกรณีผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีได้ทำความเห็นแย้งออก เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการตาม ๒๕/๒ ที่เพิ่มขึ้นใหม่</p>

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ และมาตรา ๒๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘</p> <p>“มาตรา ๒๕/๑ คดีภาษีอากรในส่วนของที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลภาษีอากรในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้</p> <p>(๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก หรือลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก</p> <p>(๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้</p> <p>(๓) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ศาลรอกการกำหนดโทษไว้</p>	<p>กำหนดหลักเกณฑ์ห้ามอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาและข้อยกเว้น</p>

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา ๒๕/๒ ในคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์สามมาตรา ๒๕/๑ ถ้าผู้พิพากษาคนใดซึ่งพิจารณาคดีหรือลงชื่อในคำพิพากษาหรือรับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์อุทธรณ์และอัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายรับรองในอุทธรณ์ว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ ก็ให้รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาต่อไป”</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘</p> <p>“มาตรา ๒๘/๑ ในกรณีที่ศาลภาษีอากรสั่งไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุต้องห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมาย คู่ความอาจยื่นคำขอต่อศาลฎีกาเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาก็ได้ ถ้าคู่ความได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว จะอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไม่ได้</p> <p>ในกรณีที่ศาลภาษีอากรสั่งรับอุทธรณ์ไว้โดยชอบ แต่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อที่อุทธรณ์นั้นไม่สมควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา จะยกอุทธรณ์ดังกล่าวเสียก็ได้</p> <p>ความในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับกับคดีอาญาที่ศาลภาษีอากรเป็นผู้พิจารณา”</p>	<p>กำหนดข้อยกเว้นสำหรับคดีอาญาที่ต้องห้ามอุทธรณ์</p> <p>กำหนดหลักเกณฑ์ที่ศาลฎีกาจะพิจารณาคดีที่มีการอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ดังนี้</p> <p>(๑) กำหนดให้ศาลภาษีอากรมีหน้าที่สั่งไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุต้องห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมาย เพื่อลดภาระที่ศาลฎีกาจะต้องเป็นผู้พิจารณาคดีที่มีการอุทธรณ์รวมทั้งกำหนดขอบเขตการใช้ดุลพินิจของศาลฎีกาในการพิจารณาคำขอด้วย</p> <p>(๒) เพิ่มเดิมกรณีที่ศาลฎีกาจะไม่รับอุทธรณ์คดีที่ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมาย หากเห็นว่าข้อที่อุทธรณ์นั้นไม่สมควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกา เพื่อเป็นการถ่วงดุลคดีที่จะขึ้นสู่ศาลฎีกา แต่กรณีนี้จะไม่นำมาใช้บังคับกับคดีอาญาที่ศาลภาษีอากรเป็นผู้พิจารณาเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อคู่กรณีในคดีอาญา</p>

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่...) พ.ศ. ...	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๒๕ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการ พิจารณาและชี้ขาดคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกา มาใช้ บังคับแก่การพิจารณาและการชี้ขาดคดีในชั้นฎีกาใน ศาลฎีกาโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษี อากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๕ ให้นำบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัตินี้ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ แพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการ พิจารณาและชี้ขาดคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้ บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดคดีใน ศาลฎีกาโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๑๖ คติยาฎที่อยู่ในอำนาจพิจารณา พิพากษาของศาลภาษีอากรที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้น ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลชั้นต้นนั้นคง พิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาล แขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง แล้วแต่กรณี การอุทธรณ์คดีตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษี อากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขกฎหมายข้างต้น</p> <p>เป็นบทเฉพาะกาล</p>

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๔	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา ๑๗ คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากร ที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จ และให้คู่ความมีสิทธิฎีกาต่อไปได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ในกรณี que คู่ความยื่นอุทธรณ์แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ศาลยังมิได้สั่งรับอุทธรณ์ ให้ถือว่าอุทธรณ์นั้นเป็นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีจำเป็น ศาลจะสั่งให้คู่ความแก้ไขอุทธรณ์นั้นให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้</p> <p>ในกรณีที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาหรือมีคำสั่งไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่คดียังอยู่ในระหว่างอายุอุทธรณ์หรือฎีกา และคู่ความยังมีได้ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ให้คู่ความยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	เป็นบทเฉพาะกาล

(๒๙)

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...	เหตุผลในการแก้ไข
	มาตรา ๑๘ ให้ประธานศาลฎีการักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ..... นายกรัฐมนตรี	

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณา

คดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ

และนายวิทยา บุตรดีวงศ์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย

เป็นผู้เสนอ

(๓๑)

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
เลขรับ..... ๒๕ / ๒๕๕๔
วันที่..... ๑๖ พ.ค. ๕๔
เวลา..... ๑๖:๐๐ น.

เราต้องช่วยกัน เพราะชาติมิใช่ของใครคนเดียว

วันที่ 3 พฤษภาคม 2548

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่..) พ.ศ. .... พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อโปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาคำรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

กลุ่มงานระเบียบวาระ
วันที่ ๒๖ / ๒๕๕๔
วันที่ ๑๖ / พ.ค. ๕๔ เวลา ๘.๓๐ น.

ผู้เสนอ

(นายฉัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้เสนอ

(นายวิทAYA มุคตาคอร์น)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมุกดาหาร

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ

วันที่ ๑๕ / ๒๕๕๔

วันที่ ๑๖ / พ.ค. ๕๔ เวลา ๑๖:๒๐ น.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พรรคชาติไทย ได้พิจารณาแล้วมีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้

ลงชื่อ

(นายบรรณ ศิลปอาชา)

หัวหน้าพรรคชาติไทย

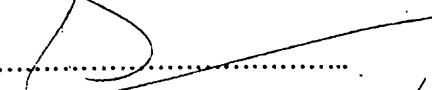
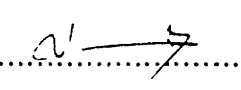
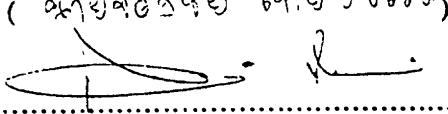
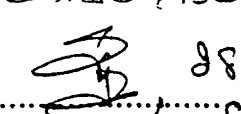
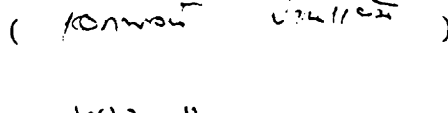

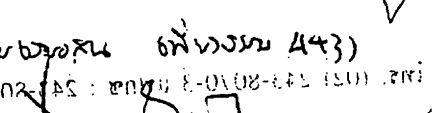
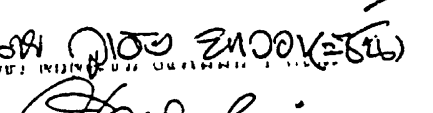
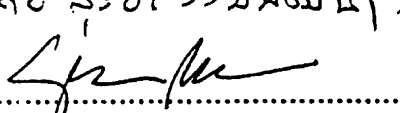

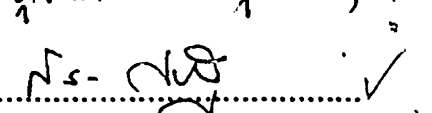
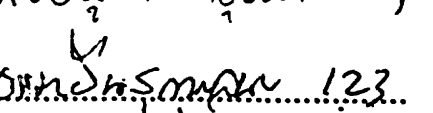
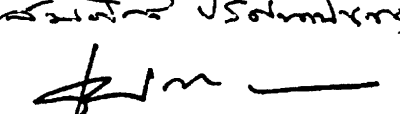
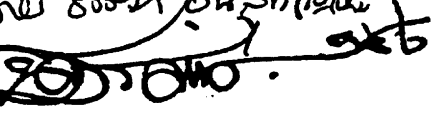
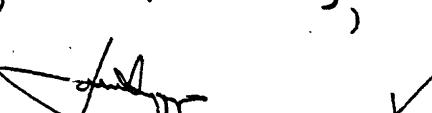
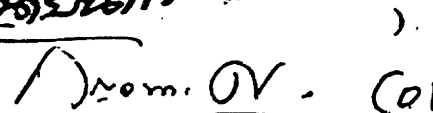
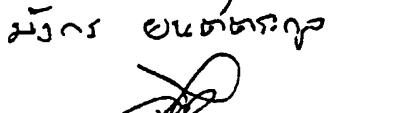
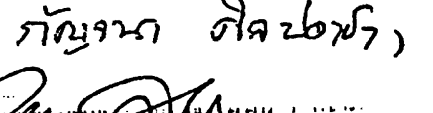
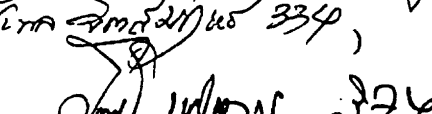
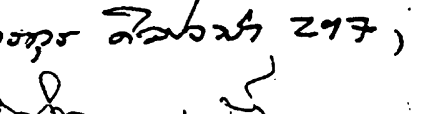
กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักงานการประชุม

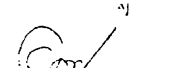
วันที่ ๑๕ / ๒๕๕๔

วันที่ ๑๖ / พ.ค. ๕๔ เวลา ๑๖:๒๐ น.

สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่...) พ.ศ. ....

- 1. .....
(นายคุณชาย ตรีชัย ๑๖๖๖) ✓
- 2. ..... ✓
(นายสมชาย ตรีชัย) 3๒๕
- 3. .....
(นายสมชาย ตรีชัย (๔๙๕)) ✓
- 4. ๑๘๐ .....
(นายสมชาย ตรีชัย) ✓
- 5. .....
(นายสมชาย ตรีชัย) ✓
- 6. (๐๒๔) ✓
(นายสมชาย ตรีชัย)
- 7. .....
(นายสมชาย ตรีชัย ๔๔๓) ✓
- 8. 3๓๖ ..... ✓
(นายสมชาย ตรีชัย)
- 9. .....
(นายสมชาย ตรีชัย ๒๙๒) ✓
- 10. ..... ✓
(นายสมชาย ตรีชัย ๔๕๖)
- 11. ..... ✓
(นายสมชาย ตรีชัย)
- 12. 1๒๓ ..... ✓
(นายสมชาย ตรีชัย)
- 13. ..... ✓
(นายสมชาย ตรีชัย)
- 14. ๑๕๖ ..... ✓
(นายสมชาย ตรีชัย)
- 15. ..... ✓
(นายสมชาย ตรีชัย) ๒๖๑
- 16. (๐๑๓) ..... ✓
(นายสมชาย ตรีชัย)
- 17. ๓๓๔ ..... ✓
(นายสมชาย ตรีชัย)
- 18. ..... ✓
(นายสมชาย ตรีชัย ๒๙๗)
- 19. ๓๓๔ ..... ✓
(นายสมชาย ตรีชัย)
- 20. ..... ✓
(นายสมชาย ตรีชัย)

นายสมชาย ตรีชัย

 นายสมชาย ตรีชัย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร
พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาตามกฎหมาย
เกี่ยวกับภาษีอากร และให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายว่าด้วยการ
จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าว
โดยอนุโลม (แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร” ในมาตรา ๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗
และมาตรา ๑๗ และเพิ่มมาตรา ๔/๑ และมาตรา ๔/๒)

(๒) กำหนดให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย และให้คณะกรรมการ
บริหารศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกากำหนดจำนวนรองอธิบดีผู้พิพากษา
ศาลภาษีอากรกลาง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ และมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดให้ศาลภาษีอากรนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปทุกวันจนกว่าจะเสร็จการ
พิจารณาและทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว (เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

(๔) กำหนดให้มีการสืบพยานไว้ล่วงหน้า และให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจยึดหรืออายัด
เอกสารหรือวัตถุที่ใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนได้ (เพิ่มมาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓)

(๕) กำหนดให้การออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟัง
พยานหลักฐานในส่วนของคดีอาญาต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยลดน้อยกว่าที่บัญญัติ
ไว้ในกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากร
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๕ และเพิ่มมาตรา ๒๕/๑ มาตรา ๒๕/๒ และ
มาตรา ๒๕/๑)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเฉพาะคดีแพ่งที่เกี่ยวกับ
ภาษีอากรเท่านั้น ทำให้คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรซึ่งต้องอาศัยผู้พิพากษาที่มีความรู้
ความชำนาญด้านกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมอื่น
ดังนั้น สมควรกำหนดให้ศาลภาษีอากรซึ่งเป็นศาลชำนาญพิเศษสามารถพิจารณาพิพากษาคดีอาญา
ดังกล่าวได้ รวมทั้งมีวิธีพิจารณาพิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะของคดีภาษีอากร อันจะเป็นผลให้การ
ดำเนินคดีภาษีอากรมีความถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลภาษีอากรและ
วิธีพิจารณาคดีภาษีอากร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗
และมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและ
วิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร” ในมาตรา ๓ แห่ง
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“คดีภาษีอากร” หมายความว่า คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของ
ศาลภาษีอากร”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งและคดีอาญาในเรื่องต่อไปนี้

- (๑) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร
- (๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร
- (๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร
- (๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร
- (๕) คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร
- (๖) คดีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔/๑ และมาตรา ๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๔/๑ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดพร้อมกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร ให้ศาลภาษีอากรรับพิจารณาพิพากษาความผิดบทอื่นไว้ด้วย

มาตรา ๔/๒ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันในความผิดที่เกี่ยวข้องกัน และบางกรรมไม่อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร ให้ศาลภาษีอากรรับพิจารณาพิพากษาทุกกรรม แต่ในกรณีศาลภาษีอากรเห็นสมควรเมื่อคำนึงถึงความสะดวกและประโยชน์แห่งความยุติธรรมแล้ว ศาลภาษีอากรจะไปฟ้องทุกกรรมในศาลที่มีเขตอำนาจก็ได้”
“ในกรณีเช่นนั้น ให้ศาลดังกล่าวมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรดังกล่าวด้วย”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ในศาลภาษีอากรกลาง ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาหนึ่งคน กับให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาหนึ่งคน และในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกาจะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษามากกว่าหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนก็ได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ กระบวนพิจารณาในศาลภาษีอากรให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และข้อกำหนดตามมาตรา ๒๐ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญาในศาลแขวง แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๑๗/๑ ให้ศาลภาษีอากรดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปทุกวันจนกว่าจะเสร็จการพิจารณา เว้นแต่เป็นวันหยุดราชการหรือมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้ และเมื่อเสร็จการพิจารณาคดี ให้ศาลภาษีอากรรีบทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว

มาตรา ๑๗/๒ ถ้าบุคคลใดเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนเองต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาเมื่อมีคดีภาษีอากรเกิดขึ้น หรือถ้าคู่ความฝ่ายใดในคดีเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนจำแนงจะอ้างอิงจะสูญหายเสียก่อนที่จะนำมาสืบหรือเป็นการยากที่จะนำมาสืบในภายหลัง บุคคลนั้นหรือคู่ความฝ่ายนั้นอาจยื่นคำขอต่อศาลภาษีอากรโดยทำเป็นคำร้องขอหรือคำร้องให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันที

เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นว่านั้น ให้ศาลหมายเรียกผู้ขอและคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องมาศาล และเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ให้ศาลสั่งคำขอตามที่เห็นสมควร ถ้าศาลสั่งอนุญาตตามคำขอแล้วให้สืบพยานหลักฐานไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ส่วนรายงานและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนั้นให้ศาลเก็บรักษาไว้

มาตรา ๑๗/๓ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน เมื่อมีการยื่นคำขอตามมาตรา ๑๗/๒ ผู้ยื่นคำขอจะยื่นคำร้องรวมไปด้วยเพื่อให้ศาลภาษีอากรมีคำสั่งหรือออกหมายตามที่ขอโดยไม่ชักช้า และถ้าจำเป็นจะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนก็ได้ ในกรณีศาลสั่งอนุญาตตามคำขอ ศาลจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ให้นำมาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๒ มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ และมาตรา ๒๖๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่กรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรอาจมีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานใช้บังคับในศาลภาษีอากรได้ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยต้องลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย.

ข้อกำหนดนั้นเมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕/๑ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากร ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ คดีภาษีอากรในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทในชั้นอุทธรณ์ไม่เกินสองแสนบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษารับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ และมาตรา ๒๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๔

“มาตรา ๒๕/๑ คดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลภาษีอากรในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

- (๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก
- (๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้
- (๓) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ศาลรอกการกำหนดโทษไว้

มาตรา ๒๕/๒ ในคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕/๑ ถ้าผู้พิพากษาคคนใดซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษารับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์อุทธรณ์และอัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายรับรองในอุทธรณ์ว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ ก็ให้รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาต่อไป”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล
ภาชีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาชีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๒๘/๑ ในกรณีที่ศาลภาชีอากรสั่งไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุต้องห้ามอุทธรณ์
ตามกฎหมาย คู่ความอาจยื่นคำขอต่อศาลฎีกาเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาก็ได้ ถ้าคู่ความได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว
จะอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไม่ได้

ในกรณีที่ศาลภาชีอากรสั่งรับอุทธรณ์ไว้โดยชอบ แต่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อที่อุทธรณ์นั้นไม่
สมควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา
จะยกอุทธรณ์ดังกล่าวเสียก็ได้

ความในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับกับคดีอาญาที่ศาลภาชีอากรเป็นผู้พิจารณา”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาชีอากร
และวิธีพิจารณาคดีภาชีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๒๙ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการพิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดี
ในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในศาลฎีกา
โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๖ คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาชีอากรที่ค้าง
พิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้นในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลชั้นต้นนั้นคงพิจารณาพิพากษาต่อไป
จนเสร็จตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธี
พิจารณาความอาญาในศาลแขวง แล้วแต่กรณี

การอุทธรณ์คดีตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาชีอากรและ
วิธีพิจารณาคดีภาชีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาชีอากรที่ค้าง
พิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาต่อไป
จนเสร็จ และให้คู่ความมีสิทธิฎีกาต่อไปได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมาย
ว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คู่ความยื่นอุทธรณ์แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ศาลยังมิได้สั่ง
รับอุทธรณ์ ให้ถือว่าอุทธรณ์นั้นเป็นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาชีอากรและ
วิธีพิจารณาคดีภาชีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีจำเป็น ศาลจะสั่ง
ให้คู่ความแก้ไขอุทธรณ์นั้นให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

(๓๙)

ในกรณีที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาหรือมีคำสั่งไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่คดียังอยู่ในระหว่างอายุอุทธรณ์หรือฎีกา และคู่ความยังมิได้ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ให้คู่ความยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาและวิธีพิจารณาคดีฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๘ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณา
คดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
สภาผู้แทนราษฎร

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

สภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

สำนักกรรมการ ๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ ๑๕๖๗/๒๕๕๘

(๕๒)

(สำเนา)

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งค้างการพิจารณาในวาระที่ ๑ ของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว โดยรัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณาต่อไป ตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ และนายวิทยา บุตรดีวงศ์ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. ร้อยตรี กฤษณา การุญ	๒. นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร
๓. นายกิตติ สมทรัพย์	๔. นายกิตติกร โล่ห์สุนทร
๕. นายเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์	๖. นายเกียรติ สิทธิอมร
๗. นายฉลาด ขามช่วง	๘. นายฉัตรชัย ศิลาพร
๙. นายเฉลิมชัย จินะวิจารณ์	๑๐. นายชาญณรงค์ ปราณจินต์
๑๑. นายไชยรัตน์ ไทยเจียมอารีย์	๑๒. นายธนศักดิ์ ทวีเกื้อกูลกิจ
๑๓. นายธรรมมา ปิ่นสุภาบุญนะ	๑๔. นายนิคม ช่างพินิจ
๑๕. นายปิ่นรัตน์ จิตต์ธรรม	๑๖. นายพรชัย อัสววัฒนาพร
๑๗. นายพิชัย นิลทองคำ	๑๘. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
๑๙. นางสาวกวนนิดา คุณผลิน	๒๐. นางสาวรสพิมล จิระเมธากร
๒๑. นายวรรณชัย บุญบำรุง	๒๒. นายวรัญญา เทพหัสดิน ณ อยุธยา
๒๓. นายวัศ ดิงสมิตร	๒๔. นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล
๒๕. นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	๒๖. นายวิรัตน์ ดยวงคนนท์
๒๗. นายสมศักดิ์ โสมกลาง	๒๘. นายสาคร คังวรรณวิบูลย์
๒๙. ร้อยเอก สุชาติ เขาวัววิเศษ	๓๐. นายสุรพงษ์ ไตวิจักขณ์ชัยกุล

(๔๓)

๓๑. นายเสรี สาระนันท์

๓๒. นายอนุวัช วงศ์วรรณ

๓๓. นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์

๓๔. นายอันวาร์ สาและ

๓๕. นายอุคร ทองประเสริฐ

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ร้อยเอก สุชาติ เชาววิศิษฐ

(สุชาติ เชาววิศิษฐ)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

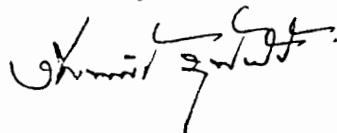
สำนักกรรมการ ๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๑๒๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๑๒๗

สำเนาถูกต้อง

(นายวีระพันธ์ มุขสมบัติ)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

นายสถิตย์พร ศรีกัน / ร่าง
นางวิภาณี สมประสงค์ / พิมพ์

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ นางสาวพิมพ์ชนก แก้วละเอียด

นางสาวศิริรัตน์ วัฒนากสิกรรม

ครั้งที่ ๒ ว่าที่ ร.ต.ด. อาพัทธ์ สุขะนันท์

ครั้งที่ ๓ คณะทำงานฯ สำนักกรรมการ ๑

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งค้างการพิจารณาในวาระที่ ๑ ของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว โดยรัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณาต่อไป ตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ และ นายวิทยา บุตรศิริ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๗ วัน โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณานั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) ร้อยเอก สุชาติ เชาววิศิษฏ์	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายสาคร ตั้งวรณวิบูลย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายฉลาด ขามช่วง	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายพรชัย อัสววัฒนาพร	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๖) นายวรรณชัย บุญบำรุง	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๗) นายอนุวัธ วงศ์วรรณ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
(๘) นายสมศักดิ์ โสมกลาง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๙) นายสุรพงษ์ ไทวิชักษณ์ชัยกุล	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๐) นายอรรถสิทธิ์ (ก้นคาย) ทรัพย์สิทธิ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมาธิการได้มีมติแต่งตั้ง นายสถิตย์พร ศรีกัน นิตินกร ๕ กลุ่มงาน
บริการเอกสารอ้างอิง สำนักกรรมาธิการ ๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมาธิการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔
ข้อ ๑๐๘

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

(๑) นางเขวรัตน์ เตมิศรีสุข	ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนัก ประธานศาลฎีกา สำนักงานศาลยุติธรรม
(๒) นายภราดร ศรีสุภรางค์กุล	อธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด
(๓) พันตำรวจเอก เพชร สระทองอุ่น	ผู้กำกับกองคดีตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๔. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๒ คน คือ

- (๑) นายวิรัตน์ กัลยาศิริ
- (๒) นายสุวโรช พะลัง

๕. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓</u>	แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร” ในมาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	แก้ไขมาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	แก้ไขมาตรา ๗	มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ และนายสุวโรช ทะล้าง ขอแปรญัตติโดยขอให้แก้
ความในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งและคดีอาญา
ในเรื่องต่อไปนี้

- (๑) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร
- (๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร
- (๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร
- (๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร
- (๕) คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร
- (๖) คดีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๖   เพิ่มมาตรา ๘/๑ และมาตรา ๘/๒   มีการแก้ไข

มาตรา ๘/๑   ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕/๒

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ และนายสุวโรช พะลัง ขอแปรญัตติโดยขอให้ตัด

ความในมาตรา ๖ ออกทั้งหมด

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓

แก้ไขมาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๔

แก้ไขมาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

เพิ่มมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๗/๒

และมาตรา ๑๗/๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗/๑

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ และนายสุวโรช พะลัง ขอแปรญัตติโดยขอให้แก้ไข

ความในมาตรา ๑๗/๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗/๑ ให้ศาลฎีกาอัยการดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปทุก
วันจนกว่าจะเสร็จการพิจารณา เว้นแต่เป็นวันหยุดราชการหรือมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้ำวล่วงเสียได้
และเมื่อเสร็จการพิจารณาคดี ให้ศาลฎีกาอัยการรีบทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๗/๒

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็นโดยขอให้
เพิ่มความเป็นวรรคสาม ของมาตรา ๑๗/๒ เป็นดังนี้

“ให้นำมาตรา ๒๓๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้
บังคับแก่การขอสืบพยานก่อนฟ้องคดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรทำที่ไม่ชัดหรือแย้งกับ
พระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๗/๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐ แก้ไขมาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ และนายสุวโรช พะดั่ง ขอแปรญัตติโดยขอให้แก้ความ
ในมาตรา ๒๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๐ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว
และเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือทนายความมีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการ
ดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐาน ใช้บังคับในศาลภาษีอากรได้ แต่ข้อกำหนดดัง
กล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยต้องลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ข้อกำหนดนั้นเมื่อได้รับความเห็นชอบสภษวชนตสฎฎฎฎทและประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๑ แก้ไขมาตรา ๒๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ แก้ไขมาตรา ๒๕

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็นโดยขอให้
คงความในมาตรา ๒๕ ไว้ตามร่างของคณะรัฐมนตรี ดังนี้

“มาตรา ๒๕ คดีภาษีอากรในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ราคาทรัพย์สิน
หรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทในชั้นอุทธรณ์ไม่เกินสองแสนบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดใน
พระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลง
ชื่อในคำพิพากษารับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้”

มาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๒๕/๑ และมาตรา ๒๕/๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕/๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕/๒

คณะกรรมการตุลาการ

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็นโดยขอให้
แก้ความในมาตรา ๑๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ และมาตรา ๒๕/๒ แห่ง
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๒๕/๑ คดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่าง
สูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลภาษีอากรในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้จำเลย
อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

(๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก

- (๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้
- (๓) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ศาลรอกการกำหนดโทษไว้
- (๔) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษปรับเกินห้าพันบาท

มาตรา ๒๕/๒ ในคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕/๑ ถ้าผู้พิพากษาคคนใดซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษารับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์อุทธรณ์และอัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายรับรองในอุทธรณ์ว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ ก็ให้รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาค่าต่อไป”

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ และนายสุวโรช ทะลัง ขอแปรญัตติโดยขอให้แก้ความในมาตรา ๑๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นขวตวร ๒๕/๑ และมาตรา ๒๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาอัยการและวิธีพิจารณาคดีฎีกาอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๘

“ขวตวร ๒๕/๑ คดีฎีกาซึ่งขอทรรในสวนที่เทือขตขตติอชฎวที่มีฮตวรโทษชขชรสสูงตวขที่ทฎหขขตทททหวใให้ฮตคคไเเตินสวขปี หรือขขริขไเเตินทคหมีนขทท หรือทงฮตทงขขริข หขขมิให้ฮตทรรไคตพิพทขชขอขสทททชฮตทรรในขขฎหขชฮเทีฮขริข เว้นแตททรรไคฮไปนี้ให้ฮตเลขฮตทรรในขขฎหขชฮเทีฮขริขไค

(๑) ฮตเลขตฮตพิพทขชขให้สฎโทษฮตคคหรือสฎโทษทขขขนททท

ฮตคค

(๒) ฮตเลขตฮตพิพทขชขให้สฎโทษฮตคค แต่ตทสรฮตทรรสฎโทษไว้

(๓) ตทสพิพทขชขฮตเลขมีตททผิต แต่ตทสรฮตทรรททททททโทษไว้

มาตรา ๒๕/๒ ในคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตทขขขขข ๒๕/๑ ถ้าผู้พิพากษาคคนใดซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษารับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือในคดีที่พนักงานอัยการเื้อนโจทก์อุทธรณ์และอัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายรับรองในอุทธรณ์ว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ ก็ให้รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาค่าต่อไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๒๘/๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘/๑

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นโดยขอให้

แก้ความในมาตรา ๒๘/๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นดังนี้

“ในกรณีที่ศาลฎีกาชี้ขาดคำสั่งไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุ ภายใต้งบับมาตรา ๒๕ ตอนที่๕ คดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมายมาตรา ๒๕ คู่ความอาจยื่นคำขอต่อศาลฎีกาโดย ทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาไปพร้อมกับอุทธรณ์ก็ได้ ตวงหลักเกณฑ์ วิธีทวง และเงื่อนไขที่ทวงหนดโดยระเบียบของของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาที่ได้ ทวงคู่ทวงได้ยื่นคำขอตั้ง ทวงแล้วชะอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไม่ได้ในกรณีเช่นนี้ เมื่อศาลฎีกาอากรตรวจอุทธรณ์แล้ว เห็นว่าเป็นอุทธรณ์ที่ต้องห้ามก็ให้ส่งอุทธรณ์และคำขอตั้งกล่าวไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณา แต่ถ้า ศาลฎีกาอากรเห็นว่าอุทธรณ์ดังกล่าวไม่ต้องห้ามก็ให้มิคำสั่งรับอุทธรณ์นั้นไว้ดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่ศาลฎีกาอากรสั่งไม่รับอุทธรณ์ไว้โดยชอบ เพราะเหตุต้องห้าม อุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ แต่ศาลฎีกาเห็นว่ามีข้อที่อุทธรณ์นั้นไม่สมควรได้รับทวงวินิจฉัยของศาลฎีกา ตวงหลักเกณฑ์ที่ทวงหนดโดยระเบียบของของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา ชะอุทธรณ์ดังกล่าวเสียก็ได้ คู่ความอาจยื่นคำขอ โดยทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาภายในกำหนดสิบ วันนับแต่วันที่ศาลฎีกาอากรมีคำสั่งก็ได้ คำสั่งศาลฎีกาในวรรคหนึ่งและวรรคสองเป็นที่สุด”

มาตรา ๒๘/๒

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๕ แก้ไขมาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕/๑ เพิ่มมาตรา ๓๔

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ และนายสุวโรช พะลัง ขอแปรญัตติโดยขอให้แก้ความ
ในมาตรา ๑๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๖ ศดีหอหลวงที่อยู่ในหอหลวงพิหารนอกพิหารหลวงของศาลฎีกาศึกษา
ที่ดำรงพิหารนอกอยู่ในศาลชั้นต้นในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลชั้นต้นนั้นคงพิหารนอก
พิหารหลวงต่อไปจนเสร็จคดีของประมวลกฎหมายวิธีพิหารนอกหลวงหรือกฎหมายว่าด้วย
จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิหารนอกหลวงในศาลแขวง แล้วแต่กรณี

การอุทธรณ์คดีตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกา
อากรและวิธีพิจารณาคดีฎีกาอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๗

คณะกรรมการคัดออก

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ และนายสุวโรช พะลัง ขอแปรญัตติโดยขอให้แก้ความ
ในมาตรา ๑๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗ ศดีหอหลวงที่อยู่ในหอหลวงพิหารนอกพิหารหลวงของศาลฎีกาศึกษา
ที่ดำรงพิหารนอกอยู่ในศาลอุทธรณ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลอุทธรณ์พิหารนอก
พิหารหลวงต่อไปจนเสร็จ และให้คุ้มครองสิทธิฎีกาต่อไปได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิหารนอก
หลวงหรือกฎหมายว่าด้วยจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิหารนอกหลวงในศาลแขวง
แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คู่ความยื่นอุทธรณ์แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ศาล
ยังมีได้ส่งรับอุทธรณ์ ให้ถือว่าอุทธรณ์นั้นเป็นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกา
อากรและวิธีพิจารณาคดีฎีกาอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีจำ
เป็น ศาลจะสั่งให้คู่ความแก้ไขอุทธรณ์นั้นให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

ในกรณีที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาหรือมีคำสั่งไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่คดียังอยู่ในระหว่างอายุอุทธรณ์หรือฎีกา และคู่ความยังมีได้ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ให้คู่ความยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาและวิธีพิจารณาคดีฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้

ด้วยแล้ว

(นายพรชัย อัสววัฒนาพร)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ

(๕๔)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร และให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวโดยอนุโลม (แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร” ในมาตรา ๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ และมาตรา ๑๗ และเพิ่มมาตรา ๘/๑ และมาตรา ๘/๒)

(๒) กำหนดให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย และให้คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกากำหนดจำนวนรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลาง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ และมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดให้ศาลภาษีอากรนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปทุกวันจนกว่าจะเสร็จการพิจารณาและทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว (เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

(๔) กำหนดให้มีการสืบพยานไว้ล่วงหน้า และให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่ใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนได้ (เพิ่มมาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓)

(๕) กำหนดให้การออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานในส่วนของคดีอาญาต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๘ และเพิ่มมาตรา ๒๕/๑ มาตรา ๒๕/๒ และมาตรา ๒๘/๑)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเฉพาะคดีแพ่งที่เกี่ยวกับภาษีอากรเท่านั้น ทำให้คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรซึ่งต้องอาศัยผู้พิพากษาที่มีความรู้ความชำนาญด้านกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมอื่น ดังนั้น สมควรกำหนดให้ศาลภาษีอากรซึ่งเป็นศาลชำนาญพิเศษสามารถพิจารณาพิพากษาคดีอาญาดังกล่าวได้ รวมทั้งมีวิธีพิจารณาพิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะของคดีภาษีอากร อันจะเป็นผลให้การดำเนินคดีภาษีอากรมีความถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๕๕)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

_____

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลภาษีอากร
และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖
มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและ
วิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“คดีภาษีอากร” หมายความว่า คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากร”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งและคดีอาญาในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร
- (๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร
- (๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร
- (๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร
- (๕) คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร
- (๖) คดีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ และมาตรา ๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๘/๑ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดอกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลฎีกาอากร ให้ศาลฎีกาอากรรับพิจารณาพิพากษาความผิดบทอื่นไว้ด้วย

มาตรา ๘/๒ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันในความผิดที่เกี่ยวข้องกัน และบางกรรมไม่อยู่ในอำนาจของศาลฎีกาอากร ให้ศาลฎีกาอากรจะรับพิจารณาพิพากษาทุกกรรม หรือไม่รับพิจารณาพิพากษาเฉพาะกรรมใดกรรมหนึ่งหรือหลายกรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลฎีกาอากร โดยให้โจทก์แยกฟ้องเป็นคดีใหม่ยังศาลที่มีอำนาจก็ได้ แต่ในกรณีที่ศาลฎีกาอากรเห็นสมควรเมื่อ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความสะดวกและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญแล้ว ศาลฎีกาอากรจะให้ไปฟ้องทุกกรรมในศาลที่มีเขตอำนาจก็ได้ ในกรณีที่เช่นนั้น ให้ศาลดังกล่าวมีอำนาจพิพากษาคดีสหภาพตามกฎหมายขอเกี่ยวข้องกับฎีกาอากรดังกล่าวด้วย

ก่อนเริ่มต้นสืบพยาน หากจำเลยเห็นว่าการพิจารณาคดีอาญาตามวรรคหนึ่งต่อไปในศาลฎีกาอากรจะไม่สะดวกหรือไม่ได้เป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จำเลยอาจยื่นคำร้องพร้อมแสดงเหตุผลหรือพยานหลักฐานต่อศาลฎีกาอากรขอให้แยกฟ้องไปยังศาลที่มีอำนาจ เมื่อศาลฎีกาอากรเห็นสมควรจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้นก็ได้”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาอากรและวิธีพิจารณาคดีฎีกาอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ในศาลฎีกาอากรกลาง ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาอากรกลางหนึ่งคน กับให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาอากรกลางหนึ่งคน และในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม โดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกาจะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาอากรกลางมากกว่าหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนก็ได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาอากรและวิธีพิจารณาคดีฎีกาอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ กระบวนพิจารณาในศาลภาษีอากรให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และข้อกำหนดตามมาตรา ๒๐ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๑๗/๑ ให้ศาลภาษีอากรดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปทุกวันจนกว่าจะเสร็จการพิจารณา เว้นแต่เป็นวันหยุดราชการหรือมีเหตุจำเป็นอันอาจกล่าวลงเสียได้ และเมื่อเสร็จการพิจารณาคดี ให้ศาลภาษีอากรรีบทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว

มาตรา ๑๗/๒ ถ้าบุคคลใดเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนอาจต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาเมื่อมีคดีภาษีอากรเกิดขึ้น หรือถ้าคู่ความฝ่ายใดในคดีเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนจำนงจะอ้างอิงจะสูญหายเสียก่อนที่จะนำมาสืบหรือเป็นการยากที่จะนำมาสืบในภายหลัง บุคคลนั้นหรือคู่ความนั้นอาจยื่นคำขอต่อศาลภาษีอากรโดยทำเป็นคำร้องขอหรือคำร้องให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันที

เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้น ให้ศาลหมายเรียกผู้ขอและคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องมาศาล และเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ให้ศาลสั่งคำขอตามที่เห็นสมควร ถ้าศาลสั่งอนุญาตตามคำขอแล้วให้สืบพยานหลักฐานไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ส่วนรายงานและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีนั้นให้ศาลเก็บรักษาไว้

มาตรา ๑๗/๓ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน เมื่อมีการยื่นคำขอตามมาตรา ๑๗/๒ ผู้ยื่นคำขอจะยื่นคำร้องรวมไปด้วยเพื่อให้ศาลภาษีอากรมีคำสั่งหรือออกหมายตามที่ขอโดยไม่ชักช้า และถ้าจำเป็นจะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนก็ได้ ในกรณีศาลสั่งอนุญาตตามคำขอ ศาลจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ให้นำมาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๒ มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ และมาตรา ๒๖๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่กรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาและวิธีพิจารณาคดีศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกากลางมีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานใช้บังคับในศาลฎีกาได้ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยต้องลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ข้อกำหนดนั้นเมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาและวิธีพิจารณาคดีศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๕/๑ และมาตรา ๒๖ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลฎีกา ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น และให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยอุทธรณ์และฎีกา มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาและวิธีพิจารณาคดีศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ คดีศาลฎีกาในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทในชั้นอุทธรณ์ไม่เกินสองแสนบาทหรือไม่เกินจำนวนที่

กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษา
ซึ่งพิשרนทหรือสงชื่อในคำพิพากษารับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ และขวรร ๒๕/๒ แห่ง
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาและวิธีพิจารณาคดีฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๒๕/๑ คดีฎีกาในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูง
ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้
จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

(๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก

(๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้

(๓) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ศาลรอกการกำหนดโทษไว้

ขวรร ๒๕/๒ ในคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามขวรร ๒๕/๑ ตัวผู้พิพากษา
คนใดซึ่งพิשרนทหรือสงชื่อในคำพิพากษารับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือในคดี
ที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์อุทธรณ์และอัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการซึ่งอัยการสูงสุด
มอบหมายรับรองในอุทธรณ์ว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ ที่ให้รับอุทธรณ์นั้นไว้พิשרนทต่อไป”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘/๑ และมาตรา ๒๘/๒ แห่งพระ
ราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาและวิธีพิจารณาคดีฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๒๘/๑ ในกรณีที่ศาลฎีกาซึ่งคดียังไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุคดีที่ต้อง
ห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมายมาตรา ๒๕ คู่ความอาจยื่นคำขอต่อศาลฎีกาโดยทำเป็นคำร้องเพื่อ
ขออนุญาตอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาไปพร้อมกับอุทธรณ์ก็ได้ ตมขลัดเทศน์ วิธีทรรและเงื่อนไขที่
กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาที่ได้ ตมขลัดเทศน์ได้ยื่นคำขอตั้งศาลฎีกาแล้ว
อุทธรณ์คดียังไม่รับอุทธรณ์ไม่ได้ในกรณีเช่นว่านี้ เมื่อศาลฎีกาตรวจสอบอุทธรณ์แล้วเห็นว่า
เป็นอุทธรณ์ที่ต้องห้ามก็ให้ส่งอุทธรณ์และคำขอดังกล่าวไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณา แต่ถ้าศาล
ฎีกาเห็นว่าอุทธรณ์ดังกล่าวไม่ต้องห้ามก็ให้มีคำสั่งรับอุทธรณ์นั้นไว้ดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่ศาลฎีกามีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไว้ไม่ได้ขอชดเชยเพราะเหตุต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ แต่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อที่อุทธรณ์นั้นไม่สมควรได้รับการวินิจฉัยขอศาลฎีกาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาซึ่งขออุทธรณ์ดังกล่าวเสียที่ได้คู่ความอาจยื่นคำขอ โดยทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลฎีกามีคำสั่งก็ได้ ถ้าคู่ความยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว จะอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไม่ได้

คหบดีในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับข้อคดีที่ขออุทธรณ์ที่ศาลฎีกาพิจารณาคดีเป็นคู่พิพาท การยื่นคำขอและการพิจารณาคำขอของศาลฎีกาตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา

คดีที่ศาลฎีกามีคำสั่งรับอุทธรณ์ส่งมาให้ศาลฎีกา หากศาลฎีกาพิจารณาเห็นว่าอุทธรณ์นั้นต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ ให้ยกอุทธรณ์ แต่ถ้าศาลฎีกาพิจารณาเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาด จะรับพิจารณาพิพากษาคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ดังกล่าวนั้นก็

คดีที่ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ แต่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อที่อุทธรณ์นั้นไม่สมควร ได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาจะยกอุทธรณ์ดังกล่าวเสียก็ได้

ระเบียบตามวรรคสามและวรรคห้า เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๘/๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘/๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคหก มาใช้บังคับแก่คดีฎีกาในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕/๑ โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาและวิธีพิจารณาคดีฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและชี้ขาดคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดคดีในศาลฎีกาโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๕/๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาและวิธีพิจารณาคดีฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๓๔ ในระหว่างที่ศาลฎีกาจังหวัดยังมีได้เปิดทำการในท้องที่ใด ให้ศาลฎีกากลางมีเขตอำนาจเกี่ยวกับคดีฎีกาในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาในท้องที่นั้น ด้วย โจทก์จะยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่ความผิดเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่า ได้เกิดขึ้น หรือจำเลยมีที่อยู่หรือถูกจับได้ หรือท้องที่ที่เจ้าพนักงานทำการสอบสวนจำเลยก็ได้ ให้ศาลจังหวัดแจ้งไปยังศาลฎีกากลาง เมื่อศาลฎีกากลางส่งรับคดีนั้น ไว้พิจารณาแล้ว ศาลฎีกากลางอาจออกไปทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลจังหวัดแห่งท้องที่นั้น หรือกำหนดให้ทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลฎีกากลางก็ได้ ตามที่ศาลฎีกากลางจะเห็นสมควร

ให้ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ตามวรรคหนึ่งมีอำนาจออกหมายจับ หมายค้น หมายขัง หรือหมายปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยรวมทั้งการผิดฟ้องในคดีฎีกาในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญา ศาลฎีกากลางอาจขอให้ศาลจังหวัดใดดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ อันมิใช่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลจังหวัดนำวิธีพิจารณาคดีฎีกาในหมวด ๓ มาใช้บังคับแก่การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลนั้น”

มาตรา ๑๖ คดีอุทธรณ์ที่อยู่ในชั้นอุทธรณ์พิพากษาของศาลอุทธรณ์คดีฎีกาในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ หรืออยู่ระหว่างอายุอุทธรณ์หรือฎีกาในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์นั้นตั้งพิพากษาพิพากษาคำวินิจฉัยคดีดังกล่าวต่อไปจนเสร็จคดีของคดีอุทธรณ์วิธีพิพากษาคดีของคดีอุทธรณ์หรือคดีอุทธรณ์ด้วยวิธีพิพากษาคดีของคดีอุทธรณ์ในศาลชั้นต้น

แล้วแต่กรณี โดยถือว่าคดีนั้นมิใช่คดีภายในอากรตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภายในอากรและวิธีพิจารณาคดีภายในอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ศาลอุทธรณ์คดีตมบรรดคดีหนึ่งให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภายในอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘ คดีอุทธรณ์ที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากรที่ดำรงพิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จ และให้คู่ความมีสิทธิฎีกาต่อไปได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายว่าด้วยขอการคัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คู่ความยื่นอุทธรณ์แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ศาลยังมีคำสั่งรับอุทธรณ์ ให้ถือว่าอุทธรณ์นั้นเป็นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภายในอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ศาลเห็น ศาลจะสั่งให้คู่ความแก้ไขอุทธรณ์นั้นให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

ในกรณีที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาหรือมีคำสั่งไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่คดียังอยู่ในระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกา และคู่ความยังมีคำยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ให้คู่ความยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภายในอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๙ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณา

คดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

(๖๕)

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๐๓๐๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 13
วันที่..... 11/11/48
เวลา..... 14:30 น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายโภคิน พลกุล)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๘

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๙

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่..... 14..... / 2548.....

วันที่..... 11..... / ๑๑..... / 48.....

เวลา..... 14:40..... น.

สำนักการประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม

รับที่..... 489..... / 48.....

วันที่..... 11..... / ๑๑..... / 48..... เวลา..... 14:35 น.

ส่ง..... พ.ช. .... คำเนินการ

(๖๖)

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ตามที่รัฐสภาได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๘ นั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้มีมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ และนายวิทยา บุตรดีวงศ์ เป็นผู้เสนอ) โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๘

(นายวิจักขณ์ นาควัชระ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๖๗)

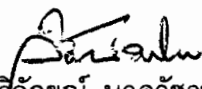
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ตามที่รัฐสภาได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๘ นั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้มีมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ และนายวิทยา บุตรดีวงศ์ เป็นผู้เสนอ) โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๘

(นายวิจักขณ์ นาควัชระ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๖๘)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘
ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร และให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับแก่การพิจารณาคดีดังกล่าวโดยอนุโลม (แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า “คดีภาษีอากร” ในมาตรา ๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ และมาตรา ๑๗ และเพิ่มมาตรา ๙/๑ และมาตรา ๙/๒)

(๒) กำหนดให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย และให้คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกากำหนดจำนวนรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลาง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ และมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดให้ศาลภาษีอากรนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปทุกวันจนกว่าจะเสร็จการพิจารณา และทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว (เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

(๔) กำหนดให้มีการสืบพยานไว้ล่วงหน้า และให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่ใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนได้ (เพิ่มมาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓)

(๕) กำหนดให้การออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานในส่วนของคดีอาญาต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๙ และเพิ่มมาตรา ๒๕/๑ มาตรา ๒๕/๒ และมาตรา ๒๘/๑)

(๖๙)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเฉพาะคดีแพ่งที่เกี่ยวกับภาษีอากรเท่านั้น ทำให้คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรซึ่งต้องอาศัยผู้พิพากษาที่มีความรู้ความชำนาญด้านกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมอื่น ดังนั้น สมควรกำหนดให้ศาลภาษีอากรซึ่งเป็นศาลชำนาญพิเศษสามารถพิจารณาพิพากษาคดีอาญาดังกล่าวได้ รวมทั้งมีวิธีพิจารณาพิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะของคดีภาษีอากร อันจะเป็นผลให้การดำเนินคดีภาษีอากรมีความถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ และนายวิทยา บุตรดีวงศ์ เป็นผู้เสนอ)

(๗๐)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “คดีภาษีอากร” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“คดีภาษีอากร” หมายความว่า คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษีอากร”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีดังต่อไปนี้

- (๑) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร
- (๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร
- (๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร
- (๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บ

ภาษีอากร

(๕) คดีอาญาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร

(๖) คดีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙/๑ และมาตรา ๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๙/๑ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำความผิดเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร ให้ศาลภาษีอากรรับพิจารณาพิพากษาความผิดบทอื่นไว้ด้วย

มาตรา ๙/๒ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ในความผิดที่เกี่ยวข้องกัน และบางกรรมไม่อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร ศาลภาษีอากรจะรับพิจารณาพิพากษาทุกกรรม หรือไม่รับพิจารณาพิพากษาเฉพาะกรรมใดกรรมหนึ่งหรือหลายกรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร โดยให้โจทก์แยกฟ้องเป็นคดีใหม่ยังศาลที่มีอำนาจก็ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความสะดวกและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญ

ก่อนเริ่มต้นสืบพยาน หากจำเลยเห็นว่าการพิจารณาคดีอาญาดำเนินการต่อไปในศาลภาษีอากรจะไม่สะดวกหรือไม่ได้เป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จำเลยอาจยื่นคำร้องพร้อมแสดงเหตุผลหรือพยานหลักฐานต่อศาลภาษีอากรขอให้แยกฟ้องไปยังศาลที่มีอำนาจ เมื่อศาลภาษีอากรเห็นสมควรจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้นก็ได้ ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ในศาลภาษีอากรกลาง ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางหนึ่งคน กับให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางหนึ่งคน และในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม โดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกาจะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางมากกว่า หนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนก็ได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ กระบวนพิจารณาในศาลภาษีอากรให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และข้อกำหนดตามมาตรา ๒๐ ในกรณีที่ไม่มียกเว้นบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๗/๒ และมาตรา ๑๗/๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๑๗/๑ ให้ศาลภาษีอากรดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปจนกว่าจะเสร็จ การพิจารณา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้ และเมื่อเสร็จการพิจารณาคดี ให้ศาลภาษีอากรรีบทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว

มาตรา ๑๗/๒ ถ้าบุคคลใดเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนอาจต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหาย หรือยากแก่การนำมาเมื่อมีคดีภาษีอากรเกิดขึ้น หรือถ้าคู่ความฝ่ายใดในคดีเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนจำนองจะอ้างอิงจะสูญหายเสียก่อนที่จะนำมาสืบหรือเป็นการยากที่จะนำมาสืบในภายหลัง บุคคลนั้นหรือคู่ความฝ่ายนั้นอาจยื่นคำขอต่อศาลภาษีอากรโดยทำเป็นคำร้องขอหรือคำร้องให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันที

เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้น ให้ศาลหมายเรียกผู้ขอและคู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง หรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องมาศาล และเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ให้ศาลสั่งคำขอตามที่เห็นสมควร ถ้าศาลสั่งอนุญาตตามคำขอแล้วให้สืบพยานหลักฐานไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ส่วนรายงานและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนั้นให้ศาลเก็บรักษาไว้

มาตรา ๑๗/๓ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน เมื่อมีการยื่นคำขอตามมาตรา ๑๗/๒ ผู้ยื่นคำขอจะยื่นคำร้องรวมไปด้วยเพื่อให้ศาลภาษีอากรมีคำสั่งหรือออกหมายตามที่ขอโดยไม่ชักช้า และถ้าจำเป็นจะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนก็ได้ ในกรณีศาลสั่งอนุญาตตามคำขอ ศาลจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ให้นำมาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๒ มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ และมาตรา ๒๖๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่กรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็วและเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษีอากรกลางมีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานใช้บังคับในศาลภาษีอากรได้ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยต้องลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ข้อกำหนดนั้นเมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕/๑ และมาตรา ๒๖ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากรให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น และให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยอุทธรณ์และฎีกามาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ คดีภาษีอากรในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทในชั้นอุทธรณ์ไม่เกินสองแสนบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๒๕/๑ คดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลภาษีอากรในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

- (๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก
- (๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้
- (๓) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ศาลรอกการกำหนดโทษไว้”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘/๑ และมาตรา ๒๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘

“มาตรา ๒๘/๑ คดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ คู่ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาไปพร้อมกับอุทธรณ์ก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ เมื่อศาลฎีกาพิจารณาคดีแล้วเห็นว่า เป็นอุทธรณ์ที่ต้องห้ามก็ให้ส่งอุทธรณ์และคำขอดังกล่าวไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณา แต่ถ้าศาลฎีกาเห็นว่าอุทธรณ์ดังกล่าวไม่ต้องห้ามก็ให้มีคำสั่งรับอุทธรณ์นั้นไว้ดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่ศาลฎีกาไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ คู่ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลฎีกามีคำสั่งก็ได้ ถ้าคู่ความยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว จะอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไม่ได้

การยื่นคำขอและการพิจารณาคำขอของศาลฎีกาตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา

คดีที่ศาลฎีกามีคำสั่งรับอุทธรณ์ส่งมาให้ศาลฎีกา หากศาลฎีกาพิจารณาเห็นว่าอุทธรณ์นั้นต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ ให้ยกอุทธรณ์ แต่ถ้าศาลฎีกาพิจารณาเห็นสมควร เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาด จะรับพิจารณาพิพากษาคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ดังกล่าวนั้นก็

คดีที่ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ แต่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อที่อุทธรณ์นั้นไม่สมควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาจะยกอุทธรณ์ดังกล่าวเสียก็ได้

ระเบียบตามวรรคสามและวรรคห้า เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
มาตรา ๒๘/๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘/๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคหก มาใช้บังคับแก่คดีฎีกาในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕/๑ โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาและวิธีพิจารณาคดีฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๙ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในศาลฎีกาโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฎีกาและวิธีพิจารณาคดีฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๔

“มาตรา ๓๔ ในระหว่างที่ศาลฎีกาจังหวัดยังมีได้เปิดทำการในท้องที่ใด ให้ศาลฎีกากลางมีเขตอำนาจเกี่ยวกับคดีฎีกาในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาในท้องที่นั้นด้วย โจทก์จะยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่ความผิดเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้น หรือจำเลยมีที่อยู่หรือถูกจับได้ หรือท้องที่เจ้าพนักงานทำการสอบสวนจำเลยก็ได้ ให้ศาลจังหวัดแจ้งไปยังศาลฎีกากลาง เมื่อศาลฎีกากลาง

(๗๕)

สิ่งรับคตินั้นไว้พิจารณาแล้ว ศาลภาษีอากรกลางอาจออกไปทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและพิพากษาคดี
ณ ศาลจังหวัดแห่งท้องที่นั้น หรือกำหนดให้ทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลภาษี
อากรกลางก็ได้ ตามที่ศาลภาษีอากรกลางจะเห็นสมควร

ให้ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ตามวรรคหนึ่งมีอำนาจออกหมายจับ หมายค้น หมายขัง หรือหมายปล่อย
ผู้ต้องหาหรือจำเลยรวมทั้งการมัดฟ้องในคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญา

ศาลภาษีอากรกลางอาจขอให้ศาลจังหวัดใดดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ อันมิใช่เป็น
การวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลจังหวัดนำวิธีพิจารณาคดีภาษีอากรในหมวด ๓
มาใช้บังคับแก่การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลนั้น”

มาตรา ๑๗ บรรดาคดีภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้น
หรือศาลอุทธรณ์ หรืออยู่ระหว่างอายุอุทธรณ์หรือฎีกาในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลชั้นต้น
หรือศาลอุทธรณ์ดำเนินคดีดังกล่าวต่อไป โดยถือว่าคดีนั้นมีใช้คดีภาษีอากรตามพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย ดุลยสุข)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ ๑

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร